ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.ΚΡ.
Αριθμός Αδείας 611
ΕΚΔΟΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
ΕΛΤΑ Hellenic Post
Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα
9 772585 344107 45

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

Νο 1748, 18 Νοέμβρη 2026 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ 25Ν

ΓΙΑ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

Βουλιάζουν στα σκάνδαλα – Να τους ανατρέψουμε. *Η Άποψή μας στη σελ. 3*

Κατοικία για Όλους

σελ. 10, 11

Τσακίστε τους φασίστες

σελ. 3, 8, 9

Πολυτεχνείο 15 Νοέμβρη 2026. Φωτό: Λένα Βερδέ

Βροντερή απάντηση στις «απαγορεύσεις»

Την Κυριακή ξεκίνησε ο τριήμερος εορτασμός για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Συντρόφισσες και σύντροφοι βρεθήκαμε από το πρωί στον ιστορικό χώρο του Πολυτεχνείου, υποδεχόμενοι τον κόσμο που περνούσε για να τιμήσει την εξέγερση του Νοέμβρη του 1973. Παράλληλα, αξιοποιήσαμε την παρουσία μας για να ανοίξουμε τη συζήτηση για τους αγώνες του σήμερα, καλώντας τον κόσμο να συμμετάσχει στην πανεργατική απεργία στις 25 Νοέμβρη και στο μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 12 Δεκέμβρη.

Η ανταπόκριση στο κάλεσμα για την απεργία ήταν ιδιαίτερα θετική. Πολλοί αναγνώριζαν ότι η κατάσταση δεν πάει άλλο και ότι ο μόνος δρόμος για να απαλλαγούμε από την κυβέρνηση του πολέμου, της φτώχειας και της καταστολής είναι να βγούμε μαζικά στους δρόμους και να οργανώσουμε τους αγώνες μας. Με πρώτο ραντεβού την μεγάλη διαδήλωση της Τρίτης στην επέτειο της εξέγερσης όπου καλούσαμε τον κόσμο να βαδίσει με τα μπλοκ της επαναστατικής αριστεράς και να οργανωθεί σε αυτήν.

Η συζήτηση έδειξε ότι υπάρχει διάθεση για σύγκρουση με τις πολιτικές της κυβέρνησης και για κλιμάκωση των εργατικών αγώνων. Η σύνδεση του Πολυτεχνείου με τους αγώνες του σήμερα ήταν έντονη και στην εκδήλωση ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό που πραγματοποιήθηκε την ίδια ημέρα στον προαύλιο χώρο του Πολυτεχνείου, με πολύ μεγάλη συμμετοχή. Το μήνυμα ήταν ξεκάθαρο: δεν ξεχνάμε την ιστορία της εξέγερσης, αλλά συνεχίζουμε τη μάχη ενάντια στον φασισμό, τον ρατσισμό και τις πολιτικές που τους τροφοδοτούν. Σε μια περίοδο που οι νεοναζί επιχειρούν να ανασυγκροτηθούν και η κυβέρνηση στρώνει το έδαφος με τις ρατσιστικές της πολιτικές, η απάντηση βρίσκεται στη μαζική δράση του αντιφασιστικού κινήματος, παντού.

Το Πολυτεχνείο δεν είναι απλώς μια επέτειος μνήμης. Είναι μια ζωντανή παρακαταθήκη αγώνα και εξέγερσης. Όπως τότε η νεολαία και οι εργαζόμενοι συγκρούστηκαν με τη δικτατορία, έτσι και σήμερα έχουμε μπροστά μας την ανάγκη να δυναμώσουμε τους αγώνες ενάντια στην κυβέρνηση και το σύστημα που γεννά τον πόλεμο, τη φτώχεια και τον ρατσισμό. Από το Πολυτεχνείο συνεχίζουμε με δύο σημαντικούς αγωνιστικούς σταθμούς: την πανεργατική απεργία στις 25 Νοέμβρη και το μεγάλο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 12 Δεκέμβρη. Με οργάνωση, συλλογικότητα και μαζική συμμετοχή μπορούμε να τους δώσουμε τη δύναμη που χρειάζεται και να ανοίξουμε τον δρόμο για τις νίκες του κινήματός μας.

Ειρήνη Ζιάκα,
ιδιωτική υπάλληλος, ΣΕΚ Εξαρχείων

Το Πολυτεχνείο κατάμεστο, 15 Νοέμβρη.
Φωτό: Λένα Βερδέ

Στην επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, όλες οι παρατάξεις και οι τάσεις της Αριστεράς συγκεντρώθηκαν για να δώσουν το παρών, να τιμήσουν τους αγωνιστές της εξέγερσης της 17 Νοέμβρη και να παρέχουν την θέση τους για τα γεγονότα του Πολυτεχνείου. Στο πλαίσιο αυτό η ΚΕΕΡΦΑ οργάνωσε τη δική της εκδήλωση.

Η συγκέντρωση αντικατόπτριζε την πολυχρωμία της αριστεράς τόσο στο κοινό που είχε συγκεντρώσει όσο και στους ομιλητές της, που ήταν άτομα όλων των ηλικιών. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να ακούσω ιστορίες από τις αρχές του φοιτητικού κινήματος στην Ελλάδα, χρόνια πριν την εξέγερση του Πολυτεχνείου, αφηγήσεις από ανθρώπους που βίωσαν τη δικτατορία και θυμούνται τα γεγονότα του Πολυτεχνείου, αλλά και από ανθρώπους της νεολαίας, που έμαθαν για το Πολυτεχνείο από τους μεγαλύτερούς τους. Κάθε ομιλητής προσέφερε την δικιά του οπτική για το τι σήμαινε και τι σημαίνει ττο Πολυτεχνείο, αλλά και μια διαφορετική προοπτική.

Η προοπτική ήταν η πραγματική δύναμη της συγκέντρωσης κατά την άποψή μου. Σε μία μαζική συγκέντρωση που ακούγονται τόσες εξιστορήσεις των γεγονότων, που πολλές παρατάξεις μπαίνουν στη διαδικασία να δικαιολογήσουν τη στάση τους και να εξηγήσουν την επίδραση που είχαν τότε, η συγκέντρωση της ΚΕΕΡΦΑ δεν έμεινε στο παρελθόν, αλλά έφερε την προοπτική του Πολυτεχνείου στο παρόν. Γιατί δεν ζούμε σε δικτατορικό καθεστώς, αλλά η απειλή μιας άλλης μορφής αυταρχικού και βίαιου καθεστώτος, του φασισμού, είναι δυστυχώς πολύ επίκαιρη. Και το Πολυτεχνείο αποτελεί σημείο αναφοράς για όσους το έζησαν, όσους σπούδασαν, σπουδάζουν, αλλά και για τους μαθητές. Με πολλές πτυχές, αλλά κι ένα ηχηρό μήνυμα.

Πολυτεχνείο 15 Νοέμβρη.
Φωτό: Λένα Βερδέ

Πολυτεχνείο 15/11, Η μαζική εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ. *Φωτό: Λένα Βερδέ*

Ενωμένοι όλοι οι μαθητές, φοιτητές και εργάτες έχουμε τη δύναμη να ανατρέψουμε κάθε καθεστώς καταπίεσης. Και είναι ευθύνη μας να αποτάξουμε κάθε ρητορική που μας χωρίζει και μας κατακερματίζει με βάση το φύλο, την καταγωγή ή τη θρησκεία μας. Ο φασισμός δεν έχει θέση στα σχολεία, τα πανεπιστήμια, στους χώρους δουλειάς και γενικότερα στην κοινωνία. Η Αριστερά που ύψωσε το ανάστημά της στη δικτατορία το ’73 μπορεί και πρέπει και πάλι να ενώσει τις δυνάμεις και τη δυναμικότητά της, και να μην αφήσει να αναπτυχθεί ο φασισμός στην κοινωνία μας.

Δημήτρης Ανδρονικίδης,
ιδ. υπάλληλος,
ΣΕΚ Αγίας Παρασκευής

Πολλές χιλιάδες διαδηλωτές/ριες τσάκισαν στην πράξη τα σχέδια της κυβέρνησης και του πρύτανη για απαγορεύσεις στον γιορτασμό του Πολυτεχνείου. Πλημμύρισαν και φέτος τους δρόμους όλης της χώρας στις διαδηλώσεις για την επέτειο της εξέγερσης. Η μεγάλη συμμετοχή επιβεβαίωσε για άλλη μια χρονιά ότι η εξέγερση που ανέτρεψε τη χούντα παραμένει ζωντανή και αποτελεί φάρο για τους αγώνες των εργατών και της νεολαίας μέχρι σήμερα.

Το μήνυμα είχε δοθεί από τις προηγούμενες μέρες, στο πλαίσιο του τριήμερου εορτασμού. Ο ιστορικός χώρος της εξέγερσης ήταν συνεχώς γεμάτος, πολύ νωρίτερα από τις 8.30πμ και πολύ αργότερα από τις 6μμ, σπάζοντας στην πράξη “το ωράριο” που προσπάθησε να επιβάλλει η πρυτανική αρχή με τις πλάτες της κυβέρνησης. Αντίστοιχα η προκλητική τους απόφαση για κλειστές αίθουσες ώστε να εμποδίσουν την οποιαδήποτε εκδήλωση, απαντήθηκε με πολλές παράλληλες μαζικές συζητήσεις καθόλη τη διάρκεια του εορτασμού.

Όλων των ηλικιών

Μαζικά άνθρωποι όλων των ηλικιών, εργαζόμενοι/ες, συνταξιούχοι, νεολαίοι/ες, οικογένειες με παιδιά, προσέρχονταν για να αφήσουν λουλούδια στο μνημείο της εξέγερσης και να περιηγηθούν στα κτίρια του Πολυτεχνείου, περιμένοντας πολλές φορές υπομονετικά για πολλή ώρα για να μπουν στο χώρο καθώς γινόταν το αδιαχώρητο.

Εκατοντάδες ήταν τα συνδικάτα, οι φορείς και οι συλλογικότητες που κατέθεσαν στεφάνια αποτίοντας φόρο τιμής στους νεκρούς και όλους τους εξεγερμένους. Όλες οι δυνάμεις της Αριστεράς και του κινήματος ήταν εκεί, με τραπεζάκια το ένα δίπλα στο άλλο, προκηρύξεις, βιβλία, συνθήματα.

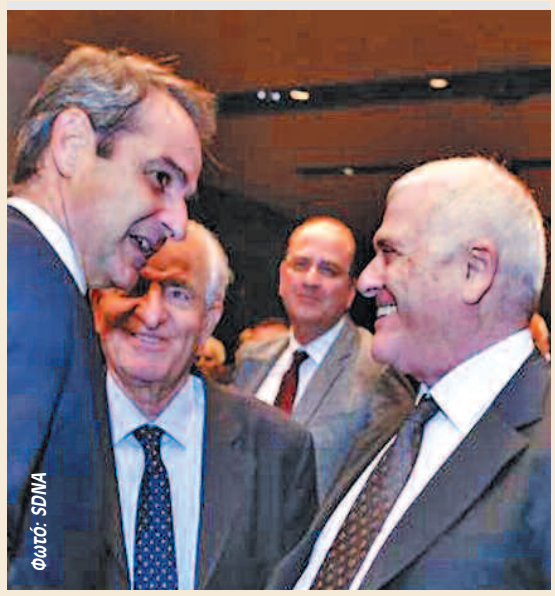
Μεγάλη επιτυχία είχε η εκδήλωση της **ΚΕΕΡΦΑ** το μεσημέρι της Κυριακής 15 Νοέμβρη «Τσακίζουμε τον φασισμό – Πολεμάμε τον ρατσισμό» (βλέπε σελ.8-9).

Επιτυχία είχε και η εκδήλωση της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** το απόγευμα της ίδιας μέρας με τίτλο «Από την Αθήνα μέχρι το Παρίσι, τη Ρώμη, το Βερολίνο και το Βελιγράδι, να δώσουμε μέλλον στους αγώνες μας. Για να μετατραπεί η εποχή του πολέμου και των εξεγέρσεων σε εποχή επαναστάσεων».

Λ.Β.

Φωτό: Eurokinissi

Φωτό: InTime

Φωτό: SDNA

Μητσοτάκης, Μαρινάκης, Αλαφούζος, Μελισσανίδης - αγκαλιές, χαμόγελα, χειραψίες και βέβαια μπίζνες.

Σκάνδαλα, σκάνδαλα, σκάνδαλα παντού- και τα μυαλά στα κάγκελα του καπιταλισμού

Σαν χορωδία τραγουδούν καθημερινά αυτό το μοτίβο ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του. Πριν από τον υφυπουργό που παραιτήθηκε γιατί μαγείρευε τη μοριοδότηση της κόρης του ως αθλήτριας, είχαμε το σκάνδαλο με τον πρόεδρο της ομοσπονδίας του μπάσκετ και τους διαιτητές που μαγείρευαν τη μοριοδότηση των σχολικών ομάδων, αλλά ο αρμόδιος υπουργός Αθλητισμού δεν ήξερε τίποτα... Τσαβδαρίδης-Βρούτσης σημειώσατε 2.

Η διαπλοκή στο χώρο του αθλητισμού είναι ανοιχτή και κραυγαλέα. Ο Αλαφούζος αφιέρωσε το γήπεδο του Παναθηναϊκού στη Novibet πριν ακόμα κατασκευαστεί, ο Μελισανίδης είχε προηγηθεί με το γήπεδο της ΑΕΚ να ονομάζεται ΟΠΑΠ-αρένα. Ο Μαρινάκης αναβαθμίζει το «Γεώργιος Καραϊσκάκης» εισάγοντας την Capital Maritime Finance Corp στο Χρηματιστήριο της Αθήνας. Στο μεταξύ, στο «διεθνοποιημένο» Χρηματιστήριο της Αθήνας τα μερίσματα που φεύγουν στο εξωτερικό σπάνε ρεκόρ, εις υγείαν των απατεώνων που προπαγανδίζουν ότι «καταναλώνουμε περισσότερα από όσα παράγουμε».

Βούρκος

Κι αν αυτά είναι τα «ευτράπελα» αυτού του βούρκου, το πλήθος των σκανδάλων είναι ατέλειωτο. Δίπλα στην Κοβέσι και τους ΟΠΕΚΕΠΕδες στέκεται η Γκίλφοϊλ και ο «κάθετος διάδρομος». Και ακόμα πιο τραγικά, δίπλα στο φαγοπότι στέκονται τα εγκλήματα που κόστισαν και κοστίζουν ανθρώπινες ζωές. Δίπλα στα Τέμπη, δίπλα στην Πύλο, δίπλα στο «περιπολικό που δεν είναι ταξί», δίπλα στη Βιολάντα έρχονται καθημερινά νέες δολοφονίες. Πόσους νεκρούς εργάτες πρέπει να μετρήσουμε στο εργοτάξιο του Ελληνικού για να παρέμβει κάποιος δημόσιος φορέας, κάποιος υπουργός;

Την ξέρουμε την απάντηση από τη δική τους μεριά: Ιδιωτικοποιήσεις και διάλυση κάθε εποπτικού φορέα με περικοπές δαπανών και αφαίρεση αρμοδιοτήτων. Αυτή είναι η πολιτική που έχει κάνει τη διαπλοκή του Μητσοτάκη και των υπουργών της Νέας Δημοκρατίας να απογειώνεται σε επίπεδα ρεκόρ.

Γι' αυτό, αποκτάει όλο και μεγαλύτερη επικαιρότητα το αίτημα για κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση για τους κερδοσκόπους και κάτω από εργατικό έλεγχο.

- Κρατικοποίηση των σιδηρόδρομων χωρίς ούτε ένα ευρώ στη Hellenic Train και κάτω από τον έλεγχο των μηχανοδηγών που προειδοποιούσαν για τα Τέμπη.
- Επανασύσταση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και απαλλοτρίωση των funds με δημόσιο εργατικό έλεγχο των τραπεζών. Κανένας άνθρωπος χωρίς σπίτι, κανένα σπίτι χωρίς άνθρωπο.
- Τέρμα οι «χορηγίες» και οι εργολαβίες στα Νοσοκομεία και στα Σχολεία. Δημόσια και δωρεάν Παιδεία και Υγεία. Οι εκπαιδευτικοί, οι γιατροί και οι νοσοκόμες ξέρουν καλύτερα τις ανάγκες των παιδιών και των ασθενών από τους κομπογιαννίτες φίλους του κάθε Γεωργιάδη.
- Δημόσιο πάρκο το Ελληνικό, χωρίς ούτε ένα ευρώ για τους Λάτσηδες. Λεφτά για τις ανάγκες των Δήμων, για την καθαριότητα, για τα σχολικά κτίρια, για να μην πεθαίνουν άστεγοι μέσα στα αμαξοστάσια και πυροσβέστες μέσα στα χαλάσματα.

Καθημερινά οι εξελίξεις κραυγάζουν για τέτοιες λύσεις. Αυτά είναι αιτήματα που πρέπει να βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των διεκδικήσεων στην πανεργατική απεργία στις 25 Νοέμβρη. Δίπλα στα αιτήματα για αυξήσεις στους μισθούς και στις συντάξεις αναδεικνύουμε όλα τα αιτήματα για να μπουν οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη.

Πρόκειται για αιτήματα πιεστικά άμεσα αλλά και αιτήματα μεταβατικά που ξεπερνούν τα όρια του συστήματος που βάζει το κέρδος πάνω από όλα. Για να τα κερδίσουμε, χρειαζόμαστε δυνατή επαναστατική Αριστερά. Την Αριστερά που βάδισε και βαδίζει στο δρόμο του Νοέμβρη. Μια βδομάδα μετά τον γιορτασμό του Πολυτεχνείου, πάμε για την Πανεργατική με αυτή τη δύναμη και αυτήν την προοπτική.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Με δύναμη από το Πολυτεχνείο, να τσακίσουμε τους φασίστες

Με τα συνθήματα «Ο Παύλος ζει, τσακίστε τους ναζί» και «Πες το δυνατά, πες το καθαρά, σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά» έκλεισε η μαζική εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ την Κυριακή 15 Νοέμβρη στο Πολυτεχνείο, στο πλαίσιο του τριημέρου εορτασμού της εξέγερσης.

Την συζήτηση συντόνισε η **Μαριάνα Σπυριδάκη**, φοιτήτρια Φιλοσοφικής Αθήνας και άνοιξαν ο **Νίκος Μανιός**, γενικός γραμματέας του ΣΦΕΑ 1967-1974, ο **Κώστας Παπαδάκης**, δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής, η **Μαρία Χαρχαρίδου**, νοσηλεύτρια και μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων Νοσοκομείου ΓΝΑ Γεννηματάς, ο **Λευτέρης Παπαγιαννάκης**, διευθυντής του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες, ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα», η **Μελίνα Αλεξιάδου** από το Αντιφασιστικό Δίκτυο Παιδείας και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας.

Οι ομιλίες τους δημιούργησαν ένα πολύ αγωνιστικό κλίμα που εκφράστηκε και στη συζήτηση που ακολούθησε με παρεμβάσεις αγωνιστών/ριών από πολλούς χώρους.

Το λόγο πήραν η **Σοφία Σισμάνη**, εκπαιδευτικός, μέλος του ΣΕΠΕ «Η Αθηνά», η **Δέσποινα Ζούλια**, μέλος ΔΣ του ΠΑΣΥΜΗΤΕ, ο **Δημήτρης Ζώτος**, δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της ΧΑ και της οικογένειας του Σαχζάτ Λουκμάν, ο **Θάνος**, μαθητής στο 1ο ΕΠΑΛ Ηλιούπολης, η **Ίρις Αρβανίτη**, φοιτήτρια στη Φιλοσοφική Αθήνας, ο **Λεωνίδας Κοντουδάκης**, αυτόπτης μάρτυρας στη δολοφονία του Λαμπράκη και η **Μήτση Μπαμπάκου**, συνταξιούχος εκπαιδευτικός.

Όλοι/ες κάλεσαν στην πορεία του Πολυτεχνείου, στην Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη και στο κεντρικό αντιφασιστικό συλλητήριο στις 12 Δεκέμβρη. Δημοσιεύουμε εδώ αποσπάσματα από τις εισηγήσεις.

Περισσότερα στις σελ. 8, 9

25Ν – Πανεργατικός απεργιακός

BETA CAE SYSTEMS

Συνεχίζουν τον απεργιακό τους αγώνα οι εργαζόμενοι στην Beta Cae Systems ενάντια στις απολύσεις εργαζομένων. Προχωράνε σε νέα 48ωρη απεργία την Πέμπτη 19/11 και την Παρασκευή 20/11. Νέα γενική συνέλευση του Σωματείου Εργαζομένων θα γίνει την Πέμπτη 19/11, στις 17:30 στο αμφιθέατρο "Ήφαιστος". Οι εργαζόμενοι προχωρούν σε συντονισμό δράσεων με όλους τους εργαζόμενους του κλάδου μπροστά στη Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη.

Επιπλέον θα κάνουν νέες στάσεις εργασίας από την Τρίτη 17 Νοέμβρη σε ώρες που θα εξυπηρετούν την κινητοποίηση την ώρα της επίσκεψης υψηλόβαθμων διευθυντικών στελεχών του ομίλου και τη στέρηση της εργασίας κατά τις ώρες της ψηλότερης παραγωγικότητας.

Η συνέχεια έρχεται μετά τη 48ωρη απεργία που έγινε στις 12 και 13 Νοεμβρίου, η οποία όπως ενημερώνει σε ανακοίνωσή του το Σωματείο Εργαζομένων «ξεπέρασε κάθε προσδοκία, φτάνοντας σε νούμερα που δεν αφήνουν περιθώρια παρερμηνείας: τουλάχιστον 200 εργαζόμενοι σταμάτησαν την δουλειά τους για 2 ημέρες». Αυτό το πνεύμα μεταφέρθηκε στη μαζικότατη γενική συνέλευση της Παρασκευής 13 Νοέμβρη όπου από δεκάδες τοποθετήσεις φάνηκε ξεκάθαρα η διάθεση συνέχισης του αγώνα.

Πέμπτη 12/11, Κάτω Σχολάρι. Φωτό: Δήμητρα Κομνιανού

Η διοίκηση συνεχίζει να μην υποχωρεί και να μην προτείνει την υπογραφή καμίας νέας ΣΣΕ. «Είμαστε σε ενεργή διαδικασία μεγιστοποίησης της πίεσης στην εταιρεία, με τον μόνο τρόπο που καταλαβαίνουν: πιέζοντας τα νούμερά τους, τους διάφορους δείκτες τους, την κερδοφορία τους, που την θεωρούνε "δεδομένη"», γράφει η ανακοίνωση του Σωματείου Εργαζομένων. «Καλούμε κάθε συνάδελφο, να στηρίξει έμπρακτα αυτή την προσπάθεια. Κανένας να μην αναλάβει δουλειά απολυμένου συναδέλφου. Κανείς να μην δεχτεί δουλειά απεργού, ή εντατικοποίηση της εργασίας του, όλες τις εργάσιμες μέρες και ώρες που θα βρισκόμαστε στα γραφεία. Να ενωθούμε όλοι μαζί, στην μεγάλη απεργιακή προσπάθεια, που αποτελεί ενιαίο αγώνα για όλους μας».

ΜΜΕ

Εκδικάστηκε την Πέμπτη 12 Νοέμβρη η αγωγή του δημοσιογράφου Μάριου Διονέλλη κατά της νέας ιδιοκτησίας της Εφημερίδας των Συντακτών για την απόλυσή του τον Φεβρουάριο του 2026. Συγκέντρωση συμπαράστασης στον δημοσιογράφο έγινε την ίδια ώρα έξω από το Πρωτοδικείο Πειραιά.

Όπως αναφέρει η **Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ** που συμμετείχε στην κινητοποίηση και παρακολούθησε τη δίκη: «Στην ακροαματική διαδικασία φάνηκε ξεκάθαρα ότι η διοίκηση Μελισσανίδη παραβίασε τη συμφωνία για να μην γίνουν απολύσεις για δύο χρόνια αλλά και η λογοκρισία που έχει επιβάλει πλέον το νέο καθεστώς. Για "σπουδαίο λόγο απόλυσης" οι αντίδικοι δεν είχαν να πουν τίποτα πάρα να ισχυριστούν λόγους αναδιάρθρωσης που δεν έχουν να κάνουν σε τίποτα με την άδικη και καταχρηστική απόλυση του Μάριου Διονέλλη».

«Βρισκόμαστε σε μία περίοδο που η έντυπη ενημέρωση διέρχεται σοβαρή κρίση. Το χειρότερο από όλα είναι ότι τα μέσα ενημέρωσης έχουν πέρασει σε χέρια ολιγαρχών και εφοπλιστών», δήλωσε ο **Κώστας Παπαδάκης**, δικηγόρος του Μάριου Διονέλλη. «Η δίκη ανέδειξε ότι δεν υπάρχει καμία νομική βασιμότητα στην απόλυση του και ότι όσα επικαλεστηκαν είναι προσχηματικά. Η απόλυση του Μάριου Διονέλλη πρέπει να ανακληθεί».

«Έχουμε έρθει για να στηρίξουμε τον συνάδελφο Μάριο Διονέλλη που απόλυθηκε από την ΕφΣυν για το λόγο ότι τελούσε το λειτούργημά του σύμφωνα με τη δεοντολογία», είπε ο **Απόλλωνας Λιακόπουλος** από την Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ. «Η απόλυσή του καταδεικνύει όπως και πολλά άλλα περιστατικά στον κλάδο μας, ότι τα αφεντικά του κλάδου έχουν πολλά συμφέροντα στον τομέα της ενέργειας, στον τομέα τον εφοπλιστικό και προσπαθούν να καθοδηγήσουν τη δημοσιογραφία με τρόπο που να στηρίζει τα συμφέροντά τους. Όσοι δεν το κάνουν τους πετάνε έξω. Αυτό είναι που θέλουμε να καταπολεμήσουμε και στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις».

«Ήρθαμε και ως μάρτυρες και ως αλληλέγγυοι για να συμπαρασταθούμε στον συνάδελφο, συμπολίτη και συναγωνιστή Μάριο», είπε ο επίσης απολυμένος δημοσιογράφος από την νέα ιδιοκτησία της ΕφΣυν **Γιάννης Κιμπουρόπουλος**. «Διότι πιστεύουμε ότι είναι μία άδικη εξέλιξη για τη δημοσιογραφία η οποία πνίγεται και ασφυκτιά απ' το καθεστώς λογοκρισίας και οικονομικού ελέγχου από ανθρώπους και συμφέροντα που έχουν άλλα πράγματα στο μυαλό τους εκτός από την αποκάλυψη και την εξυπηρέτηση της αλήθειας που την έχει ανάγκη το κοινό και το δημόσιο συμφέρον».

«Νομίζω ότι η πλευρά της εφημερίδας στο δικαστήριο εκτέθηκε με πολύ σαθρά επιχειρήματα ακόμα και για τα πολύ αυτονόητα πράγματα, όπως το ότι υπήρχε σαφής δέσμευση ότι δεν θα γίνουν απολύσεις για δύο χρόνια την οποία έκαναν πως δεν καταλαβαίνουν», δήλωσε ο **Μάριος Διονέλλης**. «Λυπάμαι πολύ που αυτό εκφράστηκε από τον διευθυντή της εφημερίδα συγκεκριμένα. Νομίζω ότι όλο αυτό δεν τιμά συνολικά την Εφημερίδα των Συντακτών. Δεν τιμά τη νέα ιδιοκτησία, δεν τιμά αρκετούς από τους δημοσιογράφους που συμμετέχουν στη διεύθυνση. Έχω μία ελπίδα βάσιμη, ότι όταν φτάσουμε στην απόφαση θα είναι μία απόφαση δικαίωσης, όχι μόνο για εμένα, γιατί αυτό που κρίνεται δεν είναι τόσο η δική μου απόλυση, αλλά κυρίως η αξιοπιστία των δημοσιογράφων όλων μας απέναντι στο κοινό, η οποία έτσι κι αλλιώς έχει πληγεί. Σήμερα με το να υπάρχει λογοκρισία, με το να κόβονται ακόμη και τα ονόματα των εταιριών που θέλεις να γράψεις, πλήττεται ακόμη περισσότερο. Γι' αυτό είμαστε εδώ, ευχαριστούμε πολύ όλους όσους συμπαραστάθηκαν σε αυτόν τον αγώνα και ελπίζω βάσιμα ότι θα δικαιωθούμε».

12/11, Πρωτοδικείο Πειραιά. Φωτό: Πρωτοβουλία για την ανατροπή στα ΜΜΕ

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Με γενικές συνελεύσεις και περιοδείες στα τμήματα οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία οργανώνουν την απεργία στις 25 Νοέμβρη.

Δαφνί

Στις 18 Νοέμβρη ο Σύλλογος Εργαζομένων στο Δαφνί προχωρά σε γενική συνέλευση.

Η απεργία της Τετάρτης 25 Νοέμβρη θα είναι μία στιγμή μετωπικής σύγκρουσης με την κυβέρνηση των δολοφόνων εν μέσω διεθνών κινητοποιήσεων. Η συζήτηση στους χώρους δουλειάς είναι η συζήτηση του πώς θα γίνει της Γαλλίας. Η ίδια εικόνα ισχύει για το Δαφνί, όπου προετοιμάζουμε την απεργία με την προοπτική να είναι η πιο πετυχημένη των τελευταίων χρόνων.

Είναι ένας ρεαλιστικός στόχος γιατί έρχεται μέσα από μία σειρά αγώνων ως συνέχεια. Έρχεται μετά την αντιπολεμική απεργία στα λιμάνια, μετά την περσινή και την προπέρσινη 28η Φλεβάρη, σημεία που θα μπορούσαν να έχουν αποτελέσει τον κόμβο της κλιμάκωσης. Η απεργία στις 25 Νοέμβρη θέλουμε να δώσει το σήμα ότι δεν είναι καιρός για αναμονή των εκλογικών εξελίξεων ή για υποστολή των αγώνων, αλλά είναι η στιγμή να πάρει η εργατική τάξη το τιμόνι και να καθορίσει την πορεία των εξελίξεων.

Για το Δαφνί συγκεκριμένα η απεργία έχει μία έξτρα σημασία γιατί είναι ο χώρος που ο Γεωργιάδης αποφάσισε να ασκήσει διώξεις στους υγειονομικούς. Ήρθε εν μέσω φωτιάς το καλοκαίρι για να πουλήσει τσαμπουκάδες στους υγειονομικούς. Αυτό μεταφράζεται τώρα σε ΕΔΕ σε μέλη του Σωματείου οι οποίες απαντήθηκαν με μαζικές γενικές συνελεύσεις και μαζικές στάσεις εργασίας. Θέλουμε η 25η Νοέμβρη να είναι απάντηση σε αυτό, όχι μόνο για να καταπέσουν οι διώξεις αλλά και για να δώσουμε το μήνυμα ότι η τρομοκρατία της κυβέρνησης δεν περνάει.

Μία εβδομάδα πριν την απεργία έχει εκλογές ο Σύλλογος ειδικευόμενων του Δαφνιού, το πιο μαχητικό κομμάτι του νοσοκομείου που έχει ήδη δώσει ισχυρά δείγματα γραφής για το τι σημαίνει οργάνωση από τα κάτω, απεργίες διαρκείας και κλιμάκωση των αγώνων.

Νεκτάριος Χάινταρ, *διωκόμενος γιατρός, μέλος ΔΣ Ενιαίου Συλλόγου Εργαζομένων του ΨΝΑ «Δαφνί»*

Άγιος Σάββας

Στο νοσοκομείο του Άγιου Σάββα οργανώνουμε την δική μας συμμετοχή στην Πανεργατική Απεργία.

Με την απεργία θέλουμε να απαντήσουμε στα σκληρά μέτρα της κυβέρνησης εις βάρος της εργατικής τάξης, διεκδικώντας αυξήσεις στους μισθούς, καλύτερες συνθήκες εργασίας, προσλήψεις, μονιμοποίηση του προσωπικού και εργατικό έλεγχο. Δίνουμε απάντηση στις συνθήκες εντατικοποίησης της εργασίας με τον αποδεκατισμό του προσωπικού, τα εξαντλητικά ωράρια και τις χαμηλές απολαβές. Αλλά και στις επιθέσεις και τον εργασιακό εκφοβισμό όπως το περιστατικό που έλαβε χώρα πρόσφατα από την πλευρά της Διοίκησης, όπου οδήγησαν δέκα ασθενείς που είχαν προσέλθει για παρακέντηση θυρεοειδή, στην πόρτα του Βιοχημικού Εργαστηρίου λέγοντάς τους «αυτοί δεν δουλεύουν για να βγουν οι εξετάσεις σας!». Δεν θα επιτρέψουμε να κυριαρχήσει η αντίληψη ότι δήθεν στο δημόσιο δουλεύουν οι βολεμένοι. Δεν θα μας βάλουν απέναντι στους ασθενείς μας να απολογούμαστε για τις άθλιες συνθήκες που επικρατούν για όλους μας.

Οργανώνουμε την απεργία μέσα στο νοσοκομείο από τις 17 Νοέμβρη με παράσταση διαμαρτυρίας στην Διοίκηση και Γενική Συνέλευση στις 19 Νοέμβρη στο αμφιθέατρο του νοσοκομείου. Θα ακολουθήσει περιοδεία στα τμήματα για την οργάνωση της απεργίας.

Χρυσάνθη Καθοπούλη,
νοσηλεύτρια στον νοσοκομείο «Άγιος Σάββας»

ξεσηκωμός πανελλαδικά

30/10, Αντιπολεμική απεργία στον Πειραιά. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Στην τελική ευθεία βρίσκονται εργαζόμενοι και συνδικάτα για τη Γενική Απεργία στις 25 Νοέμβρη. 24ωρη απεργία καλει η ΑΔΕΔΥ μαζί με Εργατικά Κέντρα σε όλη τη χώρα και μία σειρά Ομοσπονδίες του ιδιωτικού τομέα. Η απεργιακή συγέντρωση στην Αθήνα θα γίνει στις 10:30 στην πλ. Κλαυθμώνος. Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης ρίχνει όλες του τις δυνάμεις στην οργάνωση της απεργίας.

Η πανεργατική απεργία στις 25 Νοέμβρη είναι συνδεδεμένη με το διεθνές απεργιακό κύμα. Στις 30 Οκτώβρη η απεργία σε πάνω από 100 λιμάνια διεθνώς ήταν ιστορικής διάστασης. Στη Γαλλία στην απεργία της 5ης Νοέμβρη συμμετείχαν και διαδήλωσαν εκατομμύρια. Ακολούθησε η Ισπανία στις 11 Νοέμβρη με βασική αιχμή την κρίση στέγης αναγκάζοντας την κυβέρνηση Σάντσεθ σε παραχωρήσεις. Οι εργάτες στα εργοστάσια παραγωγής ενδυμάτων στο Μπαγκλαντές έχουν οδηγήσει 150 εργοστάσια σε αναστολή λειτουργίας και κέρδισαν αυξήσεις. Στις 20 Νοέμβρη η Ιταλία προχωρά σε Γενική Απεργία.

Η σειρά της Ελλάδας έρχεται στις 25 Νοέμβρη. Δίνει συνέχεια στους αγώνες που έχουν ανοίξει σε εκατοντάδες χώρους ενάντια στην κυβέρνηση και τη δολοφονική της πολιτική. Στις αρχές του Οκτώβρη δύο εργάτες σκοτώθηκαν στο κάτεργο της Motor Oil. Είναι θάνατοι που προστέθηκαν στις νεκρές εργάτριες στο εργοστάσιο Βιολάντα, τους δεκάδες νεκρούς και σακατεμένους οικοδόμους στα μεγάλα οικοδομικά έργα όπως το Ελληνικό και τον Ελαιώνα, στους νεκρούς ντελιβεράδες. Μαζί με τους νεκρούς των Τεμπών, της Πύλου, των παιδιών και των αμάχων της γενοκτονίας στη Γάζα και του πολέμου στο Ιράν.

Η απεργία είναι απάντηση στα ταβάνια και τους σοβάδες που πέφτουν στα κεφάλια μαθητών, στις ιδιωτικοποιήσεις που οδήγησαν μαθητές και εκπαιδευτικούς να κάνουν μάθημα πάνω από μία ωρολογιακή βόμβα όπως έγινε στα σχολεία της Γκράβας. Ενώνει τους αγώνες στην Παιδεία, στην Υγεία και στις δημόσιες υπηρεσίες που παλεύουν ενάντια στις ελλείψεις. Είναι η συνέχεια από τα τεράστια πανεκπαιδευτικά συλαλλητήρια της 21ης Οκτώβρη.

Η 25η Νοέμβρη είναι ίδια μέρα με τη διεθνή μέρα ενάντια στη βία κατά των γυναικών και η μάχη είναι ανοιχτή για να βρεθούν οι εργαζόμενες, ντόπιες και μετανάστριες, στην πρώτη γράμμη.

Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

«Για την κυβέρνηση Μητσοτάκη, προτεραιότητα δεν είναι οι ανάγκες των εργαζόμενων, αλλά το να ξοδεύει δις για εξοπλισμούς στο πλευρό των ΗΠΑ και του Ισραήλ για τους βρώμικους πολέμους τους», σημειώνει ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** στην προκήρυξή του για την απεργία. «Προτεραιότητα είναι η πρόωρη αποπληρωμή του χρέους στους τραπεζίτες που πλουτίζουν σε βάρος μας. Προτεραιότητα είναι ο ρατσισμός και η στήριξη στην ακροδεξιά που ξαναβγάζει τους φασίστες στους δρόμους. Προτεραιότητα είναι τα κέρδη των επιχειρηματιών, θυσιάζοντας τα σπίτια του κόσμου και το δικαίωμα στην κατοικία για όλους μας.

Γι' αυτό είναι επιτακτικό αυτήν την κυβέρνηση να την ανατρέψουμε για να σταματήσουμε την καταστροφή που φέρνει με την εγκληματική της πολιτική. Η κυβέρνηση βρίσκεται στα τελευταία της. Αυτό πλέον είναι φανερό για όλες και όλους. Και ξέρουμε ότι αυτό που έχει οδηγήσει την κυβέρνηση στην κατάρρευσή της, είναι το κίνημα με τους αγώνες του όλο το προηγούμενο διάστημα.

Η επιτυχία της απεργίας στις 25 Νοέμβρη ανοίγει τον δρόμο για απεργιακή κλιμάκωση. Για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση Μητσοτάκη και την πολιτική της. Για να ανοίξουμε την σύγκρουση με το σύστημα του κέρδους και του πολέμου, για να πάρουν οι εργαζόμενοι τον έλεγχο όλης της κοινωνίας».

Σοφία Γαρμπή

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Η πανεργατική απεργία στις 25 Νοέμβρη έρχεται μέσα σε έναν πανευρωπαϊκό απεργιακό Νοέμβρη. Είναι κομμάτι ενός διεθνούς κινήματος απέναντι στις κυβερνήσεις που τα δίνουν όλα για τον πόλεμο και όχι για τις κοινωνικές ανάγκες.

Στα Γιάννενα η διάθεση για σύγκρουση φάνηκε και από το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο της 21ης Οκτώβρη με ένα πολύ μαζικό συλλαλητήριο στην πόλη που είχαμε καιρό να δούμε όμοιό του, αλλά και από την απεργία στις 30 Οκτώβρη, όπου με συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης συμμετείχαμε και διαδηλώσαμε στο λιμάνι της Ηγουμενίτσας. Η ίδια η απεργία ήταν η απόδειξη ότι όταν τα συνδικάτα αγκαλιάζουν απεργιακά τα αιτήματα του κόσμου, η ανταπόκριση έρχεται και με το παραπάνω.

Στα νοσοκομεία συγκεκριμένα είναι ανοιχτές μία σειρά μάχες.

Πρόσφατα στο νοσοκομείο Χατζηκώστα, η διοίκηση άσκησε πειθαρχική ποινή σε εργαζόμενη διευθύντρια τμήματος επειδή δε δέχτηκε να εφαρμόσει ένα πρόγραμμα βαρδιών των εργαζομένων που ήταν επικίνδυνο για τη λειτουργία του νοσοκομείου. Η διοίκηση απάντησε με την πειθαρχική ποινή της στέρησης μισθού και το σωματείο προχώρησε σε κινητοποίηση.

Στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο ήρθαμε αντιμέτωποι με τις ελλείψεις υλικών, και συγκεκριμένα απινιδωτών, γεγονός που ανάγκασε τον διευθυντή της καρδιολογικής να πάει στον Εισαγγελέα εξαιτίας του τι σημαίνει να μένει χωρίς απινιδωτές το μεγαλύτερο νοσοκομείο σε όλη την Ήπειρο.

Η απεργία στις 25 Νοέμβρη είναι απάντηση στην καθημερινότητα που ζούμε στους χώρους δουλειάς. Η όρεξη φαίνεται όχι μόνο από τις διεθνείς κινητοποιήσεις αλλά από το γεγονός ότι ο κόσμος έχει σιχαθεί αυτήν την κυβέρνηση και θέλει να δώσει τη μάχη για την ανατροπή της.

Λουίζα Γκίκα,
γιατρός στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείων Ιωαννίνων, μέλος ΔΣ ΕΙΝΗ

ΡΕΘΥΜΝΟ

Για το Ρέθυμνο η εβδομάδα μέχρι την πανεργατική απεργία στις 25 Νοέμβρη είναι βδομάδα μάχης. Από το περασμένο Σαββατοκύριακο (14-15 Νοέμβρη) με τον τοπικό πυρήνα του ΣΕΚ Ρεθύμνου μοιράσαμε μαζικά την προκήρυξη της απεργίας σε εξόρμησή μας στην πόλη ενώ κάναμε και αφισοκόλληση για την απεργία και για την εκδήλωση στις 27 Νοέμβρη «Ιμπεριαλισμός. Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων».

Οι φοιτήτριες και φοιτητές του ΣΕΚ στις σχολές στο Ρέθυμνο τις μέρες του Πολυτεχνείου θα κάνουν εξόρμηση στη σχολή, στους φοιτητές και τους διοικητικούς του πανεπιστήμιου καλώντας σε άμεση συνέχεια στην πανεργατική απεργία. Στις 21 Νοέμβρη η αντιφασιστική ομάδα των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης θα προχωρήσει σε εκδήλωση με τίτλο «Μαθητές/ριες, εκπαιδευτικοί, γονείς χτίζουμε σχολεία χωρίς φασισμό». Θα παρέμβουμε στην εκδήλωση με την Εργατική Αλληλεγγύη, υλικά της ΚΕΕΡΦΑ και του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης. Το ίδιο θα κάνουμε και στην εκλογοαπολογιστική συνέλευση της ΕΛΜΕ Ρεθύμνου. Στις 24 Νοέμβρη η ΕΛΜΕ Ρεθύμνου θα εκλέξει νέο ΔΣ.

Μαζί με το κάλεσμα για ενίσχυση της Αγωνιστικής Ενωτικής Παρέμβασης, του σχήματος της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, θα καλούμε για οργάνωση των μαχών με πρώτο βήμα την πανεργατική. Όλα τα σχολεία στην πόλη του Ατσιπόπουλου και τα Ανώγεια έχουν γεμίσει με αφίσες. Οι εξορμήσεις στα σχολεία αυτή τη βδομάδα θα είναι καθοριστικές για τη μαζικότητα της απεργίας στις 25 Νοέμβρη.

Βάσω Λίπα,
μέλος ΕΛΜΕ Ρεθύμνου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Είμαστε στην τελική ευθεία για την απεργία στις 25 του Νοέμβρη ενώ οι επιθέσεις της κυβέρνησης στη δημόσια Υγεία συνεχίζονται. Στο Ιπποκράτειο προέκυψε μεγάλη αναστάτωση διότι η Διοίκηση έκανε μήνυση σε εργαζόμενους οι οποίοι είχαν το "θράσος" να διεκδικήσουν ένα επίδομα δικαστικώς πριν από χρόνια, για το οποίο δικαιώθηκαν. Με αφορμή ότι ένα δικαστήριο έβγαλε ότι κακώς δόθηκε η δεύτερη δόση που αφορούσε τόκους, ο διοικητής τους κατηγόρησε ότι πήγαν να εξαπατήσουν το Δημόσιο με αποτέλεσμα αυτή τη στιγμή να βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα ποινικό δικαστήριο το οποίο δεν ξέρουμε που θα οδηγήσει.

Είναι μία υποκριτική ενέργεια από την πλευρά της διοίκησης η οποία τους κατηγορεί ότι ζημίωσαν το Δημόσιο συνολικά 120.000 ευρώ, την ώρα που καθημερινά δίνει χιλιάδες και εκατομμύρια ευρώ σε προμηθευτές, σε εργολάβους, σε απευθείας αναθέσεις. Έχει στηθεί ένα τέτοιο πάρτι την ώρα που οι εργαζόμενοι έχουν στερηθεί όλα αυτά τα χρόνια πολλαπλάσια χρήματα μέσα από τις περικοπές των μνημονίων και δεν έχουν πάρει τίποτα πίσω. Είναι επίσης εντυπωσιακό ότι η πλειοψηφία του Σωματείου που ανήκει στη ΔΑΚΕ αρνείται προς το παρόν να στηρίξει τους εργαζόμενους. Σαν Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή δίνουμε τη μάχη για να βγει η απόφαση του Σωματείου, να γίνουν κινητοποιήσεις και να δικαιωθούν οι συνάδελφοί μας.

Η απεργία στις 25 Νοέμβρη είναι βήμα κλιμάκωσης γιατί όλα τα ζητήματα στο Δημόσιο παραμένουν ανοιχτά. Η υποχρηματοδότηση, η έλλειψη προσωπικού, η επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού, η μάχη επιβίωσης απέναντι στα ακριβά νοίκια και την κρίση στέγης.

Οργανώνουμε τη συμμετοχή μας στην απεργία. Στο Ιπποκράτειο συγκεκριμένα μετά την επιτυχία του σχήματος μας που αναδειχθήκαμε σε δεύτερη δύναμη στις εκλογές του Σωματείου, ετοιμαζόμαστε να συσπειρώσουμε το αγωνιστικό κομμάτι των εργαζόμενων να κατεβούμε με το πανό του Σωματείου στις 10:30 το πρωί στο Άγαλμα Βενιζέλου.

Γιάννης Κούτρας,
μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζομένων στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Το Ισραήλ βουλιάζει στην κρίση...

Η κυβερνητική κρίση στο Ισραήλ συνεχίζεται μετά το στραπάτσο των πρόσφατων εκλογών.

Ούτε το μπλοκ των κομμάτων που ηγείται ο **Νετανιάχου** (53 έδρες), ούτε το μπλοκ της αντιπολίτευσης υπό την ηγεσία του **Άιζενκοτ** (48 έδρες), κατάφερε να συγκεντρώσει κυβερνητική πλειοψηφία στις εκλογές της 27ης Οκτωβρίου. Τα αραβικά κόμματα, η **Ενιαία Λίστα** και το **Ρα'άμ** αποτελούν τους πραγματικούς νικητές των εκλογών. Πρόκειται για τα κόμματα των Παλαιστίνιων που κατάφεραν να παραμείνουν στη γη που έκλεψε η ίδρυση του Ισραήλ κατά τη Νάκμπα του 1948 και συνεχίζουν να ζουν ως β' κατηγορίας ισραηλινοί πολίτες. Διπλασίασαν σχεδόν τη δύναμή τους από 10 σε 19 έδρες στην Κνεσέτ με συμμετοχή ρεκόρ παρά τα μεγάλα εμπόδια, την τρομοκρατία, τις διώξεις, την ανοιχτή ρατσιστική εκστρατεία σε βάρος τους και τις προσπάθειες αποκλεισμού που εξαπέλυσε το ισραηλινό κράτος. Ο παλαιστίνιος γιατρός **Άχμαντ Τίμπι**, επικεφαλής του Αραβικού Κινήματος για Αλλαγή, ενός από τα κόμματα της Ενιαίας Λίστας και πρώην σύμβουλος του **Αραφάτ**, εκλέχθηκε αντιπρόεδρος της Κνεσέτ.

Ο Άιζενκοτ πήρε την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης την περασμένη εβδομάδα κι από εκείνη την ώρα τα παζάρια δίνουν και παίρνουν χωρίς να φαίνεται πραγματική διέξοδος. Τα αραβικά κόμματα και τα κόμματα των υπερορθόδοξων Εβραίων αποτελούν ρυθμιστικούς παράγοντες αλλά -καθότι για το Ισραήλ μιλάμε- δεν είναι εύκολη υπόθεση η ένταξή τους σε μια κυβερνητική συμμαχία.

Τα μεν κόμματα των υπερορθόδοξων Εβραίων είναι μοιρασμένα στα δύο μπλοκ με το ζήτημα της εξαίρεσής τους από τη στρατιωτική θητεία να αποτελεί αγκάθι για την επίτευξη συμφωνίας κι αυτό σε μια "χώρα" που της έχει αποδοθεί ο χαρακτηρισμός ότι «δεν αποτελεί ένα κράτος με στρατό, αλλά έναν στρατό με κράτος».

Τα δε αραβικά κόμματα επίσης δεν έχουν κοινή στάση. Το Ρα'άμ εμφανίζεται πιο ανοιχτό σε συμμετοχή σε μια κυβερνητική συμμαχία υπό τον Άιζενκοτ, ενώ η Ενιαία Λίστα δεν μπαίνει σε κυβέρνηση αλλά διαπραγματεύεται την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης προκειμένου να φύγει η κυβέρνηση του Νετανιάχου.

Ωστόσο αν και αναγκαία για τον σχηματισμό κυβέρνησης, η προοπτική συνεργασίας με τα αραβικά κόμματα συναντά αντιδράσεις στο εσωτερικό του μπλοκ κομμάτων του οποίου ηγείται ο Άιζενκοτ. Ούτως ή άλλως οι όροι που βάζει για την επίτευξη συμφωνίας επιδιώκουν τον αποκλεισμό -ή τον εξευτελισμό- των αραβικών κομμάτων: Την αναγνώριση του Ισραήλ ως εβραϊκού κράτους και τον σεβασμό της ιδρυτικής διακήρυξής του, τη δέσμευση για στρατιωτική θητεία και το χαρακτηρισμό της Χαμάς ως τρομοκρατική οργάνωση που πρέπει να εξαλειφθεί.

Με λίγα λόγια, αναγνωρίστε το καθεστώς απαρτχάιντ σε βάρος σας, ξεχάστε τη σφαγή και τον ξεριζωμό των παππούδων και των γιαγιάδων σας το '48, καταταγείτε να σκοτώνετε τ' αδέρφια σας, καταγγείλτε την παλαιστινιακή αντίσταση και συναινέστε στη συνέχιση της γενοκτονίας.

Χέρια βαμμένα με αίμα

Άλλωστε ο Άιζενκοτ και το κόμμα του, το Γιασσάρ, δεν είναι κανένα περιστέρι της ειρήνης. Ακριβώς το αντίθετο. Στρατιωτικός, επικεφαλής του IDF και διοικητής της Ταξιαρχίας Γκολάνι στο παρελθόν, έχει βάψει τα χέρια του με ποταμούς παλαιστινιακού και λιβανέζικου αίματος. Ήταν μέλος της κυβέρνησης εθνικής ενότητας μετά την 7η Οκτώβρη 2023 από την οποία αποχώρησε κατηγορώντας τον Νετανιάχου για το βάλτωμα στη Γάζα.

Γι' αυτό και δεν πρέπει να υπάρχει καμία αυταπάτη. Για την Παλαιστίνη και το κίνημα που αγωνίζεται διεθνώς στο πλευρό του, καμία ελπίδα δεν πρόκειται να έρθει μέσα από το κράτος του Ισραήλ κι από την οποιαδήποτε κυβέρνηση σχηματιστεί, είτε έχει την συμμετοχή ή στήριξη των αραβικών κομμάτων είτε όχι. Η σιωνιστική ιδεολογία είναι στο μεδούλι του ισραηλινού κράτους και τα κόμματα των δύο μπλοκ πλειοδοτούν ποιο είναι πιο αντιπαλαιστινιακό από το άλλο. Ωστόσο η πολιτική κρίση που σηματοδοτεί η ήττα του Νετανιάχου είναι μία ακόμη ένδειξη ότι η γενοκτονία στη Γάζα και ο πόλεμος στη Δυτική Ασία κατέληξε να προκαλέσει μεγαλύτερη κρίση στους ιμπεριαλιστές.

Την Κυριακή 15/11 ξεκίνησαν διαπραγματεύσεις μεταξύ του Λικούντ -του κόμματος Νετανιάχου και του Γιασσάρ του Άιζενκοτ, στην προοπτική σχηματισμού κυβέρνησης εθνικής ενότητας. Σε κοινή ανακοίνωσή τους οι εκπρόσωποι των δύο κομμάτων μίλησαν για «συνάντηση εργασίας» και ανακοίνωσαν ότι «συμφωνήθηκε να συνεχιστεί ο διάλογος μεταξύ των κομμάτων». Την επόμενη μέρα ο Άιζενκοτ χαρακτήρισε τον Νετανιάχου «απειλή για τη δημοκρατία» που «δεν πρέπει να μείνει στο τιμόνι της κυβέρνησης λεπτό παραπάνω». Αφορμή ήταν η σύλληψη τριών μελών του Ρα'άμ για «εκλογική απάτη», κατηγορία η οποία δεν φάνηκε να στέκεται πουθενά, παρά μόνο στη δυσπεψία που προκάλεσε το εκλογικό αποτέλεσμα στον Νετανιάχου.

...και η Γάζα στις πλημμύρες

Ο Νετανιάχου όσο εξελίσσεται το μπάχαλο που προέκυψε μετά τις εκλογές, παραμένει υπηρεσιακός πρωθυπουργός, πιέζει τον Τραμπ να συνεχίσει τον πόλεμο στο Ιράν και συνεχίζει τη σφαγή των Παλαιστινίων.

Τα ξημερώματα της Πέμπτης 12/11 βομβάρδισε το **Νοσοκομείο Νάσερ** δολοφονώντας γιατρούς και ασθενείς. Σύμφωνα με το Παλαιστινιακό Υπουργείο Υγείας, στις 00:39, δύο πύραυλοι χτύπησαν το χειρουργικό τμήμα του νοσοκομείου. Πρόσθεσε ότι ένας από τους πυραύλους δεν εξερράγη και παραμένει μέσα στο κτίριο, αποτελώντας επιπλέον απειλή για τους ασθενείς και το ιατρικό προσωπικό που εξακολουθούν να βρίσκονται εκεί.

«Είδα ασθενείς παγιδευμένους κάτω από τα ερείπια και συναδέλφους τραυματισμένους. Χάσαμε ασθενείς, μεταξύ των οποίων τουλάχιστον δύο που φρόντιζα» λέει η μαρτυρία του **Μοχάμεντ Σαλμάν** στην οργάνωση Medical Aid for Palestine. Είναι η έβδομη φορά που το συγκεκριμένο νοσοκομείο, το μεγαλύτερο στη νότια Γάζα, δέχεται την επίθεση του Ισραήλ και παραμένει ένα από τα λίγα που εξακολουθούν να λειτουργούν στη Γάζα. Συνολικά πάνω από 1.700 υγειονομικοί έχουν δολοφονηθεί, ενώ οι επιθέσεις εναντίον υγειονομικών εγκαταστάσεων ξεπερνούν τις 2.000 σύμφωνα με διεθνείς οργανισμούς.

Δεκάδες χιλιάδες οικογένειες στη Γάζα που ζουν σε σκηνές εκτοπισμένες λόγω της γενοκτονίας, ήρθαν αντιμέτωπες με τις πλημμύρες που έφερε το φθινόπωρο μαζί με την ανάμειξη του νερού της βροχής με λύματα, την έξαρση των λοιμώξεων του αναπνευστικού και της μηνιγγίτιδας, αλλά και με ελλείψεις σε φάρμακα, μέσα θέρμανσης και εργαστηριακά είδη.

Πυρ σε σκηνές προσφύγων

Τουλάχιστον 5 Παλαιστίνιοι εκ των οποίων τα τρία παιδιά, έχασαν τη ζωή τους από τις πλημμύρες. Η κατάσταση είναι τέτοια που οι υπουργοί Εξωτερικών Βρετανίας, Αυστραλίας, Καναδά και Ιταλίας καλούν το Ισραήλ να σταματήσει να μπλοκάρει την είσοδο στη Γάζα στα απαραίτητα υλικά και προϊόντα προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι κακουχίες. Σαν να μην έφταναν αυτά ισραηλινά ντρόουνς βομβάρδισαν κατοικίες και στρατιωτικά οχήματα άνοιξαν πυρ σε σκηνές προσφύγων στη συνοικία της Αλ Τούφα στην Πόλη της Γάζας.

Σύμφωνα με την αραβική εφημερίδα Αλ Κουντς, πηγές της Παλαιστινιακής Αντίστασης αποκάλυψαν ότι οι διαπραγματεύσεις της ούτως ή άλλως ψευδεπίγραφης εκεχειρίας «έχουν μπει σε στάδιο "μεγάλης αδράνειας", παρά το τέλος των ισραηλινών εκλογών, χάρη στην απουσία αμερικανικής πίεσης και της συνεχιζόμενης άρνησης του Ισραήλ να τηρήσει τα συμφωνηθέντα της πρώτης φάσης. Παρότι οι διαμεσολαβητές έχουν ενημερωθεί για τις παραβιάσεις και τη συνέχιση του αποκλεισμού, δεν έχουν πράξει το οτιδήποτε. Η **Χαμάς** ανακοίνωσε την απαίτησή της για επείγουσα παρέμβαση των αραβικών και μουσουλμανικών κρατών για να σωθεί ο πληθυσμός, ενώ μέλος της Εθνικής Επιτροπής Διοίκησης της Γάζας επιβεβαίωσε ότι το σχέδιο ανθρωπιστικής ανάκαμψης εξακολουθεί να βρίσκεται σε αδιέξοδο, καθώς η επιτροπή δεν ανέλαβε τα καθήκοντά της, εν μέσω προειδοποιήσεων του ΟΗΕ για την επιδείνωση της χειμερινής καταστροφής».

Την ίδια στιγμή έποικοι και ισραηλινός στρατός στη Δυτική Όχθη συνεχίζουν να δολοφονούν Παλαιστίνιους, να γκρεμίζουν σπίτια και να καταστρέφουν χωράφια, περιουσίες και ζωές.

Το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης μαζί με την επιμονή της Παλαιστινιακής Αντίστασης έχει οδηγήσει τους ιμπεριαλιστές στην κρίση. Αυτό το κίνημα μπορεί να τους σταματήσει συνολικά. Το πιο πρόσφατο δείγμα σε αυτή την κατεύθυνση έρχεται από τους εξεγερμένους της Σερβίας.

Η Φοιτητική Λίστα, ο πολιτικός σχηματισμός που προέκυψε από την εξέγερση της νεολαίας μετά το πολύνεκρο δυστύχημα στον σιδηροδρομικό σταθμό του Νόβισαντ και νικητής των πρόσφατων εκλογών, ανακοίνωσε ότι θα σταματήσει το εμπόριο όπλων με το Ισραήλ καθώς και τη διακοπή κατασκευής ισραηλινού εργοστασίου ντρόουνς στη Σερβία. Σύμφωνα με το **BDS**, το εμπόριο όπλων και στρατιωτικού εξοπλισμού μεταξύ της Σερβίας και του Ισραήλ σημείωσε σημαντική αύξηση μεταξύ του 2023 και του 2025, με τις εξαγωγές να φτάνουν τα 114 εκατομμύρια ευρώ, ενώ παράλληλα πραγματοποιήθηκαν αγορές ισραηλινών συστημάτων μάχης αξίας πολλών εκατομμυρίων ευρώ. Αυτό που συνεχίζει να κάνει η ελληνική κυβέρνηση δηλαδή.

«Ο Μητσοτάκης είναι συνένοχος των σιωνιστών δολοφόνων, επιμένοντας στη στήριξη του σιωνιστικού κράτους τρομοκράτη με κάθε τρόπο» σημειώνει η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο** σε ανακοίνωσή της μετά την επίθεση στο νοσοκομείο Νάσερ. «Η χρηματοδότηση της γενοκτονίας με τρία δισεκατομμύρια για την "Ασπίδα του Αχιλλέα" και οι ετοιμασίες για το ξεπούλημα του λιμανιού του Λαυρίου στην Israel Shipyards είναι μόλις τα τελευταία επεισόδια στη μακριά πορεία συνενοχής που βαδίζουν Μητσοτάκης και Νετανιάχου πάνω στο αίμα του Παλαιστινιακού λαού. Θα μας βρει μπροστά του στο μεγάλη πορεία του Πολυτεχνείου και θα συνεχίσουμε παραλύοντας τα πάντα στη Γενική Απεργία της 25ης Νοεμβρίου σε όλη τη χώρα».

Στέλιος Μιχαηλίδης

Παλαιστίνια σε πλημμυρισμένη σκηνή στη Γάζα. Φωτό: Ayman Al Mesi

Μάχη στην ΕΡΤ

Δυναμική απάντηση έδωσαν οι τεχνικοί της ΕΡΤ τη Δευτέρα 16/11 στην πρόκληση της διοίκησης και της κυβέρνησης να επιστρέψει στην παρουσίαση της εκπομπής «Newsroom» ο Γ. Σιαδήμας που είχε δώσει βήμα στον χρυσαυγίτη Π. Ηλιόπουλο, καταδικασμένο για ένταξη και συμμετοχή στην εγκληματική οργάνωση. Μόνο με τρομοκρατία και κλειδωμένους τους εργαζόμενους μέσα στο κοντρόλ κατάφερε η εκπομπή να προβληθεί. Ο ΠΑΣΗΜΥΤΕ κήρυξε στάση εργασίας κατά τη διάρκεια της εκπομπής, στη ζώνη 10:00–12:00. «Στην εικόνα και στα μικρόφωνα της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης δεν έχουν θέση καταδικασμένοι χρυσαυγίτες» αναφέρει στην ανακοίνωσή του.

Από τη μεριά της διοίκησης της ΕΡΤ ένας ολόκληρος κατασταλτικός μηχανισμός μπήκε σε δράση για να εμποδίσει την κινητοποίηση των εργαζομένων. «Από νωρίς περικύκλωσαν την ΕΡΤ αστυνομικές δυνάμεις κλείνοντας την είσοδο της Μεσογείων», καταγγέλει η **ΚΕΕΡΦΑ**. «Κινητοποίησαν ένα ολόκληρο μηχανισμό σεκιουριτάδων που τον κατεύθυναν διευθυντικά στελέχη τα οποία απειλούσαν προκλητικά τους εργαζόμενους που συμμετείχαν στη διαμαρτυρία».

«Όσα έγιναν κατά τη διάρκεια της κινητοποίησης προκαλούν τον βαθύ προβληματισμό και την οργή των συναδέλφων», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Δέσποινα Ζούλια**, μέλος ΔΣ του ΠΑΣΥΜΗΤΕ. «Ένα τέταρτο περίπου πριν την έναρξη της εκπομπής βρεθήκαμε έξω από κοντρόλ και το πλατό εκπρόσωποι από το ΔΣ του ΠΑΣΥΜΗΤΕ ενώ σταδιακά έρχονταν συνάδελφοι με σκοπό να ενημερώσουμε τους συναδέλφους που ήταν βάρδια στην παραγωγή της εκπομπής και να παρέχουμε στήριξη σε οποιονδήποτε ήθελε να προχωρήσει σε στάση.

Κλείδωσαν πλατό και κοντρόλ!

Η διοίκηση όμως είχε κλειδώσει (!) το κοντρόλ και το πλατό με τους συναδέλφους μέσα ενώ απ'έξω είχαν επιστρατεύσει την ασφάλεια του κτιρίου ενισχυμένη με μέλη της διοίκησης που καθ'όλη την παρουσία μας εκεί φρόντιζαν να μας απειλούν και να υπενθυμίζουν σ' εμάς τους συμβασιούχους την ευάλωτη θέση στην οποία βρισκόμαστε. Συνάδελφοι που είχαν έρθει μαζί μας δέχτηκαν τηλεφωνήματα από τους προϊσταμένους τους να γυρίσουν στις θέσεις τους.

Το αποκορύφωμα ήρθε όταν συνάδελφος εξέφρασε το εύλογο ερώτημα αν είναι ασφαλές για τον κόσμο να είναι κλειδωμένος μέσα και τί θα γινόταν π.χ. σε περίπτωση φωτιάς. Δέχτηκε από μέλος της διοίκησης αδιανόητο εκφοβισμό.

Είχαν μάλιστα επιστρατεύσει και κοινωνική λειτουργό η οποία μας επεσήμανε ότι ασκούμε ψυχολογική βία σε αυτούς που θέλουν να εργαστούν! Όταν την ρωτήσαμε αν αυτό που συμβαίνει μπροστά της αποτελεί άσκηση ψυχολογικής βίας δεν πήραμε απάντηση. Εν τω μεταξύ, ο συνάδελφος που έκανε την ερώτηση ...εξαφανίστηκε αφού φρόντισαν να τον απομακρύνουν για να βρεθεί να δίνει εξηγήσεις για τη συμπεριφορά του (!)

Καλούμε και τα υπόλοιπα σωματεία της ΕΡΤ να πάρουν επιτέλους θέση στα όσα συμβαίνουν στο Ραδιομέγαρο! Ως **Πρωτοβουλία για την Ανατροπή** καλούμε σε απεργιακή κλιμάκωση στις 25/11. Οι αυταρχικές συμπεριφορές, οι εκβιασμοί, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, η κανονικοποίηση του φασισμού είναι απότοκα της πολιτικής μίας κυβέρνησης που πρέπει να πέσει. Ενημέρωση με κλειστές πόρτες και εκφοβισμό δε γίνεται».

«Το Σωματείο μας θεωρεί αναγκαία την υπεράσπιση της δημοκρατικής λειτουργίας της ΕΡΤ, της δημοκρατικής εικόνας και φωνής της κοινωνίας», δήλωσε ο **Γαβρίλος Κασιμάτης**, μέλος ΔΣ του ΠΑΣΥΜΗΤΕ. «Ήταν μία αντίδραση που ήταν επιβεβλημένη σύμφωνα με τις δημοκρατικές αρχές και αξίες μας. Η διοίκηση απέναντι σε αυτή την αντίδραση χρησιμοποίησε βία και αποκλεισμό των εργαζομένων. Καταγγέλουμε τη διοίκηση και την κυβέρνηση για αυτές τις ενέργειες κατατρομοκράτησης των εργαζομένων και θα συνεχίσουμε τις προσπάθειες μας».

«Ήταν μία πράξη προσβολής της δημοκρατικής μνήμης, προσβολής σε όσους πάλεψαν για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν, προσβολή σε αυτούς που υπεράσπισαν τις δημοκρατικές ελευθερίες χρόνια ολόκληρα», δήλωσε ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ, **Πέτρος Κωνσταντίνου** που βρέθηκε στην κινητοποίηση. «Δεν αποδεχόμαστε την κανονικοποίηση του φασισμού μέσα από τα μικρόφωνα και τις οθόνες».

Σ.Γ.

Πανεργατικός σεισμός στην Ισπανία

Μια απεργία μάχης για το δικαίωμα στη στέγη, για τους μισθούς και για το μέλλον όλης της εργατικής τάξης εξελίχθηκε στις 11 Νοέμβρη σε ολόκληρη την Ισπανία. Η τελευταία γενική απεργία στην Ισπανία έγινε το 2012 και πολλοί πίστευαν πως οι συμβιβασμοί των ηγεσιών των συνδικάτων θα μας άφηναν για πολλά χρόνια ακόμη χωρίς απεργία. Κι όμως, τα κατάφερε το κίνημα για τη στέγη. Ένα κίνημα που ξεκίνησε από το κέντρο της Μαδρίτης και απλώθηκε σε όλες τις πόλεις. Απαιτώντας να μην υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος χωρίς σπίτι, κι ούτε ένα σπίτι που να μένει άδειο, χωρίς ανθρώπους, για χάρη της κερδοσκοπίας. Αυτό το κίνημα σήμερα μετατράπηκε σε μια πανεθνική δύναμη ικανή να παραλύει την οικονομία.

11/11 Μαδρίτη. Γενική Απεργία. Φωτό: Susana Vera/Reuters

Στη Μαδρίτη ακούστηκε για πρώτη φορά το κάλεσμα "πάμε για γενική απεργία" και την περασμένη Τετάρτη έγινε πράξη. Οι βιομηχανίες παρέλυσαν. Πάνω από 90% συμμετοχή στην αυτοκινητοβιομηχανία. 2.500 απεργιακές φρουρές οργανώθηκαν στα λιμάνια και στα logistics. Το κρατικό κανάλι της Ανδαλουσίας δεν εξέπεμπε τίποτα όλο το πρωί. Οι συγκοινωνίες στη Βαρκελώνη έμειναν καθηλωμένες εντελώς για 10 ώρες. Δεκάδες πτήσεις ακυρώθηκαν. Οι εκπαιδευτικοί μπήκαν στην πρώτη γραμμή της οργάνωσης της απεργίας σε όλη τη χώρα με το σύνθημα "χωρίς στέγη, δεν υπάρχει εκπαίδευση".

Η 87χρονη **Μαρικάρμεν Αμπασκάλ** που έγινε το σύμβολο του κινήματος στην Πουέρτα ντελ Σολ είχε πει πως αν την κρατούσαν τα πόδια της θα ήταν μαζί μας σε αυτήν την απεργία. Πέθανε στο νοσοκομείο όταν τα αρπαχτικά των funds την πέταξαν έξω από το σπίτι όπου έμενε μια ολόκληρη ζωή. Ήταν παρούσα σε όλες τις πρωινές διαδηλώσεις, στα συνθήματα και στα πανό και το απόγευμα στα μεγάλα ενωτικά συλλαλητήρια σε όλες τις πόλεις παρά την καταρρακτώδη βροχή.

Το κράτος και τα αφεντικά έκαναν το παν για να σταματήσουν την απεργία. Οι δικαστές και η αστυνομία επιτίθενται ασταμάτητα τις τελευταίες βδομάδες σε όσους προετοίμαζαν τον αγώνα. Σήμερα το πρωί επιτέθηκαν σε απεργιακές φρουρές. Τουλάχιστον δυο βουλευτές της Αριστεράς πήγαν χτυπημένοι στις πρώτες βοήθειες.

Οι εργάτες και οι εργάτριες βγαίνουν δυναμωμένοι και δυναμωμένες από αυτήν την απεργία. Στις 29 του μήνα έρχονται οι εθνικές εκλογές και η συμμαχία της Δεξιάς και των φασιστών απειλεί να πάρει την εξουσία και να κάνει πράξη την πολιτική: «όλα για τα ξενοδοχεία και τον τουρισμό, όποιος δεν έχει σπίτι να πάει στην επαρχία, να συγκατοικήσει ή να λύσει το πρόβλημα μόνος του».

Πάμε προς τις εκλογές δυναμωμένοι από το κίνημα για τη στέγη και την απεργία. Ενώ συνεχίζονται πολλές μεγάλες επιμέρους μάχες που τη μέρα της Γενικής Απεργίας ενώθηκαν σε μία. Στην κρεατοβιομηχανία κάνουν πενθήμερη απεργία με τεράστια συμμετοχή. Στον τομέα του μεταλλου στη Μούρθια μόλις βγήκαν από μια μεγάλη απεργία διαρκείας. Οι εκπαιδευτικοί στη Μαδρίτη, στη Βαλένθια και στην Καταλωνία έκαναν τις μεγαλύτερες απεργίες των τελευταίων δεκαετιών.

Διατάγματα

Μία μόλις μέρα μετά την απεργία, η Βουλή υπερψήφισε ένα από τα δύο διατάγματα για τη στέγη, τα οποία τυπικά προκάλεσαν την πτώση της κυβέρνησης και την έναρξη της προεκλογικής περιόδου. Το διάταγμα που πέρασε απαγορεύει τις εξώσεις για κόσμο που δεν έχει τη δυνατότητα να πληρώσει όταν απέναντί του βρίσκεται μεγαλοϊδιοκτήτητης, τράπεζες ή φαντς. Τα νοίκια παρατείνονται για δύο χρόνια με ένα πλαφόν αύξησης 2%. Το δεύτερο διάταγμα όμως με το οποίο το συμβόλαιο ενοικίασης ανανεώνεται αυτόματα και χωρίς χρονικό περιορισμό δεν πέρασε.

Οι φασίστες μαζί με όλη την ισπανική, την καταλανική και τη βάσκικη Δεξιά ένωσαν τις δυνάμεις τους και το μπλόκαραν. Οι τελευταίες μέρες λειτουργίας της Βουλής πριν από τις εκλογές μετατρέπονται σε μια μάχη, όπου από τη μια μεριά η Δεξιά προσπαθεί να κρύψει τις πραγματικές της προθέσεις, κατηγορώντας απλώς την κυβέρνηση του **Σάντσεθ** για υποκρισία. Από την άλλη, η κυβέρνηση του Σάντσεθ, κάνει λες και δεν κυβερνούσε η ίδια εδώ και οχτώ χρόνια, και προσπαθεί να συνδεθεί με τη δυναμική που έχουν ανοίξει οι δρόμοι. Λίγες μέρες μετά το διάταγμα για τη στέγη, πέρασαν επίσης αυξήσεις 4,5% στους μισθούς των δημόσιων υπαλλήλων. Η αύξηση μαζί με το συμφωνημένο 0,5% λόγω πληθωρισμού φτάνει στο 5% από αρχές του 2027.

Ο Βραζιλάνος πρόεδρος **Λούλα** ήρθε στη Μαδρίτη, καθώς ο Σάντσεθ ελπίζει να καταφέρει το αντίστοιχο γύρισμα που έκανε και ο Λούλα ενάντια στην ακροδεξιά. Ο Σάντσεθ φόρεσε το κόκκινο μπλουζάκι του κόμματός του, σηκώνει σφιγμένη γροθιά στις προεκλογικές ομιλίες, και θέλει να μαζέψει στο PSOE όλο το δυναμικό και τις ψήφους που βρίσκονται στα αριστερά του.

Στο μεταξύ, οι απεργοί και οι διαδηλωτές εισπράττουν το ξύλο και δεκάδες συλλήψεις από την αστυνομία της ίδιας της κυβέρνησης Σάντσεθ. Ο,τι και να γίνει στις εκλογές στις 29 Νοέμβρη, οι εμπειρίες των αγώνων του τελευταίου χρόνου προαναγγέλλουν συγκρούσεις. Το επίπεδο των απεργιών έχει πολλαπλασιαστεί ήδη πριν από την τελευταία γενική απεργία. Αν η Δεξιά καταφέρει να στήσει κυβέρνηση μαζί με τους φασίστες, η σύγκρουση πρέπει και θα είναι άμεση. Αλλά ακόμη και αν γίνει η έκπληξη, το συμπέρασμα που έχουν βγάλει μεγάλα κομμάτια της εργατικής τάξης και του κινήματος είναι πως η υπομονή απέναντι στην κεντροαριστερή κυβέρνηση τα προηγούμενα χρόνια δεν έφερε τίποτα, ενώ η μαζικοποίηση των δρόμων και το κίνημα για τη στέγη άλλαξε τα πάντα μέσα σε μερικές βδομάδες.

Νίκος Λούντος

Το αντιρατσιστικό και

15/11, Πολυτεχνείο. Το πάνελ της εκδήλωσης της ΚΕΕΡΦΑ. Απο αριστερά: Μελίνα Αλεξιάδου, Λευτέρης Παπαγιαννάκης, Νίκος Μανιός, Τζαβέντ Ασλάμ, Μαρία Χαρχαρίδου, Μαριάνα Σπυριδάκη, Πέτρος Κωνσταντίνου, Κώστας Παπαδάκης. Φωτό: Λένα Βερδέ

Ο εορτασμός του Πολυτεχνείου είναι ένα έθιμο εντονότατα πολιτικό και δεν πρέπει ποτέ να ξεφύγει από τα χέρια μας. Είναι κάτι που το απεχθάνονται, το εχθρεύονται, το μισούν όλοι οι ταξικοί μας αντίπαλοι. Και δεν είναι λίγοι. Ούτε ενός χρώματος. Εμείς που ανήκουμε στη μαχόμενη Αριστερά, πρέπει να έχουμε τα μάτια μας δεκατέσσερα και να είμαστε σε εγρήγορση να υπάρχει κάθε χρόνο εκδήλωση για το Πολυτεχνείο.

Τί είναι αυτό που ξεσηκώνει τον κόσμο και έρχεται εδώ; Ο άνθρωπος διαπλάθεται μέσα από την ανάμνηση των γεγονότων, μέσα από την ιστορία του. Μας διαμορφώνει η ιστορία και η συνολική κοινωνική δράση. Γι' αυτό έχει αξία να τιμούμε το Πολυτεχνείο. Το Πολυτεχνείο έχει να μας πει πάρα πολλά.

Το πρώτο που έρχεται σχεδόν πάντα στο μυαλό μου είναι η εμπειρία μου από αυτόν τον χώρο, τις ημέρες του Πολυτεχνείου. Επειδή ήμουν άρτι αποφυλακισθείς από το "κολλέγιο του Κορυδαλλού", πάντα δίπλα μου, σε απόσταση τριών με πέντε μέτρων, ήταν δύο ή τρεις νεαροί γεροδεμένοι και χαρούμενοι, οι οποίοι άμα μίλαγα με κάποιον, τον έπαιρναν από πίσω.

Γι' αυτό και όταν με ρώτησαν συμφοιτητές μου της Ιατρικής «γιατί δεν ανεβαίνεις επάνω, στη συντονιστική;», απάντησα «πρώτον, εκεί είναι οι εκλεγμένοι, εμείς είμαστε κάτω εδώ, μαχόμενοι με τον κόσμο και δεύτερον, δεν υπάρχει κανένας λόγος να πάρουμε και τον χαφιέ επάνω και να κάτσει να καταγράφει».

Το Πολυτεχνείο ήταν ενωτικό. Είδα τότε με χαρά πάρα πολλούς φοιτητές της Ιατρικής Σχολής. Άλλοι με γνωρίζανε, άλλοι δεν με γνωρίζανε. Κουβαλάγανε φάρμακα. Με ρωτάγανε διάφορα. Και μάθαινα απ' έξω τα νέα. Ότι η τάδε οργάνωση που έλεγε "να μην μπούμε μέσα" αποφάσισε να μπει και μετά και η άλλη και η άλλη. Και έγινε μια ενότητα στη δράση. Είναι πολύ σημαντικό αυτό.

Για μένα αυτό είναι το πραγματικό μήνυμα του Πολυτεχνείου, ότι ενωμένοι οι αγωνιστές έχουν αποτέλεσμα. Η ενότητα των αγωνιστών έχει αποτέλεσμα. Αν εδώ μέσα ήταν τριάντα ή είκοσι ή δεκαπέντε πολιτικές παρατάξεις και τσακωνόντουσαν σιγά που θα νοιαζόταν η χούντα να φέρει τα τανκς. Οι εχθροί μας, η αστική τάξη ξέρει πολύ καλύτερα την αξία της ενότητας. Μόλις είδαν ότι όλοι αυτοί ομονοούν εδώ μέσα, που δεν ήταν δεδομένο, φέραν τα τανκς.

Νίκος Μανιός

Θα ξεκινήσω με την ενημέρωση ότι η μήνυση για το πρόσφατο ναυάγιο της Χίου θα προχωρήσει. Σε αυτόν τον τόπο τιμής και αγώνα, είναι πάρα πολύ σημαντικό να βλέπουμε τόσο πολύ κόσμο. Το θεωρώ ίσως το πιο σημαντικό της ημέρας. Παρόλες τις αντιδράσεις, παρόλες τις προσπάθειες να περιοριστεί η γιορτή και να κλείσει ο τόπος μνήμης, ο κόσμος που είναι εδώ σήμερα είναι εξαιρετικά ενθαρρυντικό γεγονός.

Το Πολυτεχνείο και η μνήμη του έχει την φοβερή δυνατότητα να διευρύνεται και να μπαίνουν όλο και περισσότερα θέματα. Ειπώθηκαν για την κατάσταση στην υγεία, το τι γίνεται στα σχολεία, στη δημόσια εκπαίδευση κτλ. Νομίζω ότι είναι η ώρα να το διευρύνουμε κι άλλο και να βάλουμε τα θέματα, προφανώς των προσφύγων και των μεταναστών που είναι ήδη μέσα, αλλά να τα συνδέσουμε και με πιο σύγχρονα θέματα, όπως την κλιματική αλλαγή και το δημογραφικό.

Αν παρακολουθήσετε τη ρητορική, που ξεκινάει από την ακροδεξιά αλλά αρχίζει και φασιστικοποιείται ο λόγος, στο ζήτημα της μετανάστευσης και του προσφυγικού είναι πάρα πολύ χαρακτηριστικό πως πράγματα τα οποία πριν δέκα χρόνια ήταν ανεπίτρεπτο να ακούγονται, τώρα ακούγονται κανονικά και δεν υπάρχει και καμία αντίδραση. Να πω την τελευταία δήλωση της Λατινοπούλου "όλοι οι μουσουλμάνοι είναι τρομοκράτες" χωρίς να κουνηθεί φύλλο.

Άρα το πώς θα συνδέσουμε -που ήδη συνδέονται- όλα αυτά τα σύγχρονα ζητήματα και θα τα μεταφέρουμε σε ένα πεδίο παραγωγής λόγου πολιτικής για να πείσουμε και όλα τα παιδιά τα οποία θα μείνουν για να παλέψουν μετά από μας, νομίζω ότι είναι το πιο σημαντικό. Το Πολυτεχνείο έχει αυτή τη μαγική δυνατότητα να διευρύνει το πεδίο και θα πρέπει να συμβάλουμε όλοι μας με τον τρόπο μας, από τη θέση μας και με το λόγο μας.

Λευτέρης Παπαγιαννάκης

Σήμερα έσπασε η απαγόρευση και ο περιορισμός της πρόσβασης στο Πολυτεχνείο και ο χώρος του είναι γεμάτος, πλημμυρισμένος από κόσμο, μέσα και έξω από το Πολυτεχνείο, σε μια πρωτόγνωρη μαζικότητα συμμετοχής τα τελευταία χρόνια.

Το Πολυτεχνείο, τα χρόνια της Μεταπολίτευσης και τις επόμενες δεκαετίες φαινόταν ως μία μνήμη του φασισμού, την οποία τη συζητούσαμε αφηγηματικά, χωρίς να θεωρούμε ότι υπάρχει κίνδυνος επανεμφάνισης. Τα τελευταία χρόνια τα πράγματα έχουν αλλάξει.

Με τη Χρυσή Αυγή δώσαμε τη μάχη μέσα και έξω από τα δικαστήρια νικηφόρα και καταφέραμε να πετύχουμε την καταδίκη όχι μόνο αυτών που έβγαλαν μαχαίρια και ρόπαλα, αλλά και αυτών που τους δημιούργησαν και τους καθοδήγησαν. Αυτή η εμπειρία πρέπει να αποτελέσει οδηγό για το σήμερα.

Σήμερα τα μαχαίρια και τα ρόπαλα βγαίνουν ξανά. Δεν έχουμε τάγματα εφόδου, γιατί τάγματα εφόδου είχαμε όταν νομιμοποιήθηκε η Χρυσή Αυγή και μπήκε στη Βουλή. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι εφησυχάζουμε και υποτιμάμε τον κίνδυνο. Οφείλουμε να τον αντιμετωπίσουμε και ο υπ' αριθμόν ένα παράγοντας, ο οποίος απειλεί να νομιμοποιήσει και να παράσχει ασυλία σε αυτούς που βγαίνουν μέχρι στιγμής διάσπαρτα με μαχαίρια και ρόπαλα, είναι η πολιτική νομιμοποίηση και η επανεμφάνιση του Κασιδιάρη, στον οποίο από ό,τι φαίνεται κάποιοι επενδύουν.

Ο Κασιδιάρης αποφυλακίστηκε έχοντας διανύσει 7 από τα 13 χρόνια της ποινής του, χωρίς να δοθεί εξήγηση ποτέ από το αρμόδιο υπουργείο σε ποιον ευεργετικό υπολογισμό εντάχθηκε, με τι τυπικά προσόντα και με τι εργασία μέσα στη φυλακή, ώστε στα μισά χρόνια να θεωρηθεί πλήρης η έκτιση της ποινής του, πράγμα το οποίο σε άλλους κρατούμενους δεν συμβαίνει.

Πλουσιοπάροχη δημοσιότητα

Αντιμετωπίστηκε με μία πλουσιοπάροχη δημοσιότητα και ήδη εγκαθίσταται και στο δημοσκοπικό χάρτη, όταν ακόμα και το κόμμα του Σαμαρά, του οποίου τη νομιμότητα κανείς δεν πρόκειται να αμφισβητήσει, δεν μπαίνει στις δημοσκοπήσεις. Κάποιοι συνεπώς παίζουν γύρω από τον Κασιδιάρη, αλλά δεν είναι τωρινό το φαινόμενο.

Θα ήθελα να θυμίσω ότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι εκείνη που τον έχει συντηρήσει πολιτικά, επιτρέποντάς του το 2023 να συμμετάσχει ως υποψήφιος δήμαρχος στις δημοτικές εκλογές του Δήμου Αθήνας. Μπορεί να απέτυχε διότι πήρε τις μισές ψήφους του 2019 και το ένα τρίτο των ψήφων του 2014, αλλά προβλήθηκε. Και προβλήθηκε επίσης και όταν έκανε διαγγέλματα μέσα από τις φυλακές του Δομοκού, για τα οποία ούτε πειθαρχική ποινή του επιβλήθηκε ούτε καμία ανάλογη τροπολογία θεσπίστηκε για να τον περιορίσει.

Σήμερα βλέπουμε ότι υποστηρίζεται ή φαίνεται να υποστηρίζεται από διάφορους ισχυρούς οικονομικούς παράγοντες και επενδύει στην παρουσία των φασιστών στη νεολαία και στα σχολεία, οι οποίοι προσπαθούν να διεισδύσουν εμφανίζοντας δύο ψεύτικες ταυτότητες.

Η μία ψεύτικη ταυτότητα είναι η ταυτότητα του αντισυστημισμού, όπου εκμεταλλευόμενοι τα αδιέξοδα της νεολαίας και την κρίση της Αριστεράς, επιδιώκουν να αποτελέσουν την έκφραση μιας διάθεσης αδιεξόδου και διάθεσης ανάγκης πάλης ενάντια στο σύστημα. Όμως οι φασίστες είναι εκείνοι οι οποίοι χτυπάνε με ανελέητη λύσσα τα θύματα του συστήματος και όχι τις πολιτικές του, τις οποίες ενισχύουν και το έκανε και η Χρυσή Αυγή όσο ήταν στη Βουλή.

Η δεύτερη ταυτότητα είναι η ψεύτικη ταυτότητα του πατριωτισμού, όπου εκμεταλλεύονται την αγάπη όλων για τον τόπο μας, επενδύοντάς την σε εθνικισμό, σε μίσος για τον τόπο του γείτονα και κρατάνε την ελληνική σημαία μαγαρίζοντάς τη στα χέρια τους, αυτήν που κρατούσαν οι αγωνιστές του Πολυτεχνείου ματωμένη σε κάθε πορεία.

Ο αντιφασιστικός αγώνας πρέπει να είναι ενωτικός. Θα προσυπογράψω όσα είπε ο Νίκος Μανιός, τονίζοντας ότι έχουμε ανάγκη τον πλατύ αγώνα, όπως και την περίοδο της δικτατορίας, συσπειρώνοντας όλες τις δυνάμεις, γιατί δεν περισσεύει κανένας ενάντια στην αναβίωση της φασιστικής απειλής.

Κώστας Παπαδάκης

Είναι πολύ μεγάλη η χαρά μου σήμερα, στην επέτειο μιας τόσο σημαντικής μέρας, που οι φοιτητές από το Πολυτεχνείο ξεσηκώθηκαν και δείξανε το δρόμο του αγώνα. Τριάντα χρόνια που είμαι εδώ, κάθε χρόνο όταν βλέπω μικρά παιδάκια πάνω τους ώμους των μαμάδων και των μπαμπάδων τους με λουλούδια, σκέφτομαι ότι είναι πολύ μεγάλη γιορτή.

Από την άλλη σκέφτομαι ότι κι εμείς στο Πακιστάν το '47 ελευθερωθήκαμε. Κι όμως, πριν ένα χρόνο, σκοτώθηκαν χίλια άτομα σε δύο ώρες. Μπορεί το Πακιστάν να θεωρείται μία ελεύθερη χώρα, αλλά να το ξέρετε, δεν υπάρχει δικαίωμα για να είναι κάποιος όρθιος και να μπορέσει να κάνει διαμαρτυρία. Χιλιάδες ακόμα ανθρώπους έχει αρπάξει το κράτος και δεν ξέρει κανείς πού είναι.

Είμαστε πολύ τυχεροί εδώ που υπάρχει αντιρατσιστικό κίνημα. Όταν το 2008-9 ακούσαμε για πρώτη φορά για Χρυσή Αυγή, ρόπαλα, μαχαίρια, αυτά κτλ, είχαμε τόσο μεγάλο τρόμο και φόβο που σκεφτόμασταν ότι δεν υπάρχει καμιά δύναμη που θα μας σώσει. Αλλά ευτυχώς υπήρχατε εσείς, υπήρχε κίνημα, η ΚΕΕΡΦΑ, το ΣΕΚ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΚΚΕ.

Όλοι μαζί με θάρρος σηκωθήκαμε και είπαμε όχι ρατσισμό, όχι φασισμό. Όλοι αυτοί οι φασίστες που λέγανε "είμαστε κοινοβούλιο και πολιτικό κόμμα" πήγαν φυλακή. Εκεί είναι η θέση τους, να παραμείνουν στη φυλακή. Μόλις βγήκε ο Κασιδιάρης, οι γειτονιές μας έχουν πολύ μεγάλη ανησυχία και σκέφτονται πώς μπορούν να τους διώξουν ξανά, πώς μπορούν να κλείσουν τα γραφεία τους.

Την ίδια στιγμή, δεν μπορούμε να ξεχάσουμε το 2023 και το ναυάγιο της Πύλου. Ακόμα μάς ρωτάνε οι συγγενείς των θυμάτων, μαμάδες, μπαμπάδες, μικρά παιδιά, πότε θα έχουμε δικαιοσύνη. Όταν το κράτος είναι γεμάτο με ρατσιστές και φασίστες όπως ο Πλεύρης, τότε έχουμε μεγάλα εμπόδια για δικαιοσύνη. Γι' αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό να είμαστε όρθιοι μέχρι να τους διώξουμε, μέχρι να μην έχουμε πια ρατσισμό και φασισμό. Το κίνημα θα νικήσει.

Τζαβέντ Ασλάμ

Με δύναμη από το Πολυτεχνείο Να τσακίσουμε τους φασίστες

Ένα από τα κεντρικά συνθήματα της εξέγερσης του ‘73 ήταν το "Απόψε θα γίνει Ταϊλάνδη". Το Πολυτεχνείο ήταν κομμάτι μιας ολόκληρης εξέγερσης διεθνώς, του Μάη του ’68, ενός κινήματος που τροφοδοτήθηκε από την ήττα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στον πόλεμο του Βιετνάμ.

Σήμερα είμαστε σε ανάλογες συνθήκες, ήττας του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και του Τραμπ και ξεσηκωμού ενάντια στην πολεμοκαπηλεία. Ολόκληρη η Ευρώπη συγκλονίζεται από μαχητικές απεργίες και κινητοποιήσεις των εργατών και της νεολαίας. Μιλάμε για ένα νέο Μάη, με έναν κόσμο που λέει “λεφτά για την Παιδεία και όχι για τους πολέμους” και πολεμάει τον ρατσισμό και τον φασισμό.

Πατάμε στη νίκη, ότι τσακίσαμε τη Χρυσή Αυγή με ένα δυνατό εργατικό κίνημα που με τις απεργίες του και με τη δράση των συνδικάτων ήταν η πιο ισχυρή ασπίδα αλληλεγγύης στους μετανάστες απέναντι στα πογκρόμ. Αυτή ήταν η δύναμη που κατάφερε να σταματήσει τις επιθέσεις των νεοναζί στις γειτονιές.

Είναι μεγάλη παρακαταθήκη ότι πήγαμε στη δίκη με αυτό το δυνατό κίνημα και επιβάλλαμε τη διάλυση της Χρυσής Αυγής. Έχουμε να δώσουμε ξανά αυτή τη μάχη για να μην μπορέσει ο Κασιδιάρης και η “Συμμαχία των Ελλήνων”, το νέο κέλυφος το οποίο χτίσανε, να παίξει τον ίδιο ρόλο. Και ξεκινάει από αύριο το πρωί στην ΕΡΤ με τη στάση εργασίας του ΠΑΣΥΜΗΤΕ την ώρα που θα παίζεται η εκπομπή του Σιαδήμα.

Θυμόμαστε ότι η ΠΟΣΠΕΡΤ έδωσε έναν ανάλογο αγώνα και εμπόδισε το να ανοίγουνε μικρόφωνα στον Μιχαλολιάκο. Θα συνεχίσουμε να κρατάμε αυτό το ανάχωμα και χαιρετίζουμε τη μάχη που δίνουν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ και θα είμαστε μαζί τους.

Έχουμε να δώσουμε τη μάχη μέσα στα σχολεία με μια τεράστια παρακαταθήκη από τη δεκαετία του ’90, όταν χάραξαν σβάστικα το κεφάλι μαθήτριας στο ΕΠΛ Αμπελοκήπων. Την επόμενη μέρα δέκα χιλιάδες μαθητές με τους εκπαιδευτικούς τους διαδήλωσαν. Κρατάμε τη δύναμη του κινήματος που άνοιξε τα σχολεία στα προσφυγόπουλα και πέταγε έξω τους Λαγούς και τους Κασιδιάρηδες που πηγαίνανε να τα εμποδίσουν το 2016.

12 Δεκέμβρη - Μέρα αντιφασιστικού συλλαλητηρίου

Η 12 Δεκέμβρη είναι η μέρα αντιφασιστικού συλλαλητηρίου για να μην ανοίξουν γραφεία γραφεία του Κασιδιάρη δίπλα στο ΑΤ Ομόνοιας. Διότι τα γραφεία που επιχείρησε να ανοίξει στην Κλεισθένους έκλεισαν. Ήταν αρκετό το να βγούμε να φωνάξουμε για ένα μήνα ότι δεν μπορούν να υπάρχουν γραφεία των νεοναζί πίσω από το Δημοτικό Συμβούλιο της Αθήνας. Και βγήκαν και κάτοικοι που μένουν μέσα στην πολυκατοικία και είπαν πετάξτε τους έξω.

Το ίδιο θα κάνουμε σε κάθε απόπειρα να στήσουν ορμητήρια τρομοκρατίας σε βάρος των μεταναστών. Τα μαγαζιά των μεταναστών κάνουν την Αθήνα πολυπολιτισμική, της δίνουν το χρώμα που αντιστοιχεί στους κατοίκους αυτής της πόλης. Δεν θα τους αφήσουμε ξανά να έχουν γραφεία ορμητήρια για να κάνουν τα πογκρόμ που έκαναν το 2011.

Δεν θα αφήσουμε τον Χρυσοχοΐδη να κάνει πράξη τις απειλές του ότι θα πετάξει τους μετανάστες έξω από τα σπίτια τους. Είναι ένα γάντι το οποίο έχει ρίξει η κυβέρνηση των δολοφόνων των Τεμπών, της Πύλου και της Γάζας και η 12 Δεκέμβρη χρειάζεται να είναι ο πρώτος μαζικός ενωτικός σταθμός αυτού του κινήματος.

Για να κλείσουν τα γραφεία, για αλληλεγγύη στους μετανάστες, για ανοιχτά σύνορα, για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου - δεν θα τους αφήσουμε αυτή τη δίκη να την παραπέμπουν στις καλένδες. 21 αξιωματικοί του Λιμενικού συμμετείχαν σε αυτή τη μαζική δολοφονία και είναι ακόμα στα πόστα τους. Είναι πρόκληση και σκάνδαλο.

Πάμε στη διαδήλωση του Πολυτεχνείου με το αντιφασιστικό-αντιρατσιστικό κίνημα, με όλη την εργατική τάξη που αψήφησε τις γελοιότητες του Χατζηγεωργίου, αυτού του πρύτανη που είναι τσιράκι του Άδωνι, του Πλεύρη και του Μητσοτάκη. Πάμε να οργανώσουμε τη γενική απεργία στις 25 Νοέμβρη σε κάθε εργατικό χώρο, σε κάθε γειτονιά, σε κάθε σχολείο για να μη χωράνε πουθενά οι φασίστες και οι νεοναζί.

Η παράδοση του Πολυτεχνείου είναι αντιφασιστική, είναι αντιρατσιστική, είναι η δύναμη για να ξεριζώσουμε το ίδιο το σύστημα που γεννάει τους φασίστες. Η παράδοση της ανατροπής και της επανάστασης. Με αυτές τις σημαίες βαδίζουμε. Θα τους τσακίσουμε. Έχουμε τη δύναμη με την ενότητά μας.

Πέτρος Κωνσταντίνου

Η αφορμή συγκρότησης του Αντιφασιστικού Δικτύου Παιδείας ήταν οι περσινές εκδηλώσεις μνήμης της 17ης Νοέμβρη στα σχολεία, μετά από δημοσιεύματα στο σάιτ του Εθνικού Μετώπου που καλούσαν τα παιδιά να σπάσουν την “αντεθνική προπαγάνδα” του Πολυτεχνείου και τις εκδηλώσεις. Καταγράψαμε κάποιες καταλήψεις σε σχολεία της Αττικής κατά βάση, στα οποία παιδιά είχαν πανό με φασιστικά σύμβολα και έλεγαν ότι και έκαναν κατάληψη για να μη γίνει γιορτή.

Αυτό μας κινητοποίησε. Μας έκανε να οργανωθούμε και να καλέσουμε τους συναδέλφους και τους γονείς των μαθητών μας να αντιμετωπίσουμε τον κίνδυνο. Η Χρυσή Αυγή και όλα της τα στελέχη μέσα από τη φυλακή κάνανε βίντεο τα οποία ο αλγόριθμος, τούς τα έκανε viral. Η νέα γενιά, που χρησιμοποιεί αυτή την τεχνολογία, δεν ξέρει ακόμα πολλά πράγματα και είναι χρέος μας, και των καθηγητών και των γονέων τους, να της εξηγήσουμε, μέσα από τις εκδηλώσεις αλλά και παρεμβάσεις στα μαθήματα μέσα στις τάξεις, τι έγινε στο Πολυτεχνείο και τι σημαίνει ο φασισμός, όχι μόνο τότε αλλά και τώρα.

Στο κέντρο της Αθήνας υπάρχουν πάρα πολλά παιδιά μεταναστών, τα οποία είναι μαθητές και τα οποία νιώθουν τον φασισμό στο πετσί τους. Είμαστε εκεί για αυτά τα παιδιά μαζί με ένα πλατύ μέτωπο. Η τελευταία επίθεση που έγινε, η οποία ήταν άκρως ανησυχητική και για την οποία η αστυνομία δεν έχει δώσει ακόμα καμία απάντηση, ούτε και προβεί σε απαραίτητες ενέργειες, είναι σε σχολείο του Μεταξουργείου, σε νυχτερινό ΕΠΑΛ, στο οποίο το μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητών είναι μετανάστες, με ένα μεγάλο ποσοστό να είναι και Αιγύπτιοι.

Σε αυτό το σχολείο μαθητής βγαίνοντας έξω από το σχολείο του επιτέθηκε μία ομάδα και μαχαιρώθηκε στην πλάτη. Τρύπησε πνεύμονα. Ευτυχώς το παιδί είναι καλά. Τα κίνητρα θεωρούμε ότι είναι ρατσιστικά, γιατί το παιδί στην κατάθεσή του είπε ότι δεν γνώριζε κανέναν από αυτούς που του επιτέθηκαν και δεν είχε προηγούμενα με κανέναν. Και αυτή τη στιγμή το παιδί, αν και αναρρώνει, φοβάται να πάει στο σχολείο.

Δίμηνο αντιφασιστικής μνήμης

Όταν βγήκε ο Κασιδιάρης από τη φυλακή, τα παιδιά στο κέντρο των Αθηνών λέγανε μεταξύ τους τι θα κάνουμε, θα μπορούμε να ερχόμαστε; Δεν μπορούμε να το αφήσουμε. Ζητάμε και την υποστήριξη της ΟΛΜΕ, η οποία μετά από πιέσεις έχει κηρύξει δίμηνο αντιφασιστικής μνήμης και οργάνωσης δράσεων. Θέλουμε να καλύψει και νομική υποστήριξη καθηγητών οι οποίοι μπορεί να αντιμετωπίσουν πρόβλημα κάνοντας αυτές τις δράσεις.

Την προηγούμενη βδομάδα στην Θεσσαλονίκη διευθυντές από σχολεία καλέσανε συναδέλφους οι οποίοι είναι υπεύθυνοι των εκδηλώσεων μνήμης, να μην γίνονται αναφορές στα κείμενα που θα ακουστούν την Τρίτη για τη χούντα. Η ΕΛΜΕ απάντησε αλλά θέλει ακόμα πιο μαζική απάντηση και πίεση. Μπορούμε μέσα από τη δράση μας να τα καταφέρουμε. Η δια ζώσης μάχη είναι αυτή που μπορεί να κερδηθεί από εμάς. Όλοι μαζί να καταφέρουμε να κάνουμε τα σχολεία μας χώρους στους οποίους θα υπάρχει ανοχή στη διαφορετικότητα και όλοι θα νιώθουν το σχολείο σαν έναν χώρο που τους χωράει όλους.

Μελίνα Αλεξιάδου

Οι υγειονομικοί από το νοσοκομείο Γεννηματάς συνδεόμαστε αυτές τις μέρες με τους συναδέλφους μας το ’73, που τότε στο Ρυθμιστικό και νυν Γεννηματάς υποδέχτηκαν, περιέθαλψαν, φυγάδευσαν και βοήθησαν όσο μπορούσαν τους τραυματίες του Πολυτεχνείου κάτω από τις απειλές της τότε διοίκησης, των ασφαλιτών που έδερναν ανηλέητα τους τραυματίες μέσα στα επείγοντα και τον κάθε λογής εγκάθετο της δικτατορίας.

Το σύνθημα "Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία" είναι απόλυτα επίκαιρο σήμερα και απλώς μπορούμε να προσθέσουμε αιτήματα όπως υγεία, κατοικία, περιβάλλον και τόσα άλλα. Και είναι σύνθημα που αναδεικνύεται από την Ισπανία μέχρι τη Γαλλία, την Ιταλία, την Αλβανία και όλη την Ευρώπη.

Γνωρίζουμε ότι ο φασισμός καραδοκεί. Γνωρίζουμε ότι η άρχουσα τάξη δεν έχει κανένα πρόβλημα να τον προωθήσει ως έσχατη λύση για να ελέγξει το εργατικό και φοιτητικό νεολαιίστικο κίνημα με τις διεκδικήσεις του. Γι’ αυτό το λόγο προετοιμάζει το έδαφος πολύ συστηματικά, με τον επίσημο ρατσιστικό λόγο και τις επίσημες ρατσιστικές πολιτικές που εφαρμόζει ο Πλεύρης με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Έκθεση της Οξφόρδης

Αυτές οι πολιτικές κοστίζουν ανθρώπινες ζωές. Πρόσφατη έκθεση του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα των Συντακτών, καταγράφει 112 θανάτους προσφύγων και μεταναστών σε κέντρα κράτησης και αστυνομικά τμήματα -27 από αυτούς στα καμπς και 84 στα αστυνομικά τμήματα.

Οι ερευνητές συνδέουν τους θανάτους με την ανεπαρκή ή ανύπαρκτη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, ενώ συνολικά 44 από τους 112 θανάτους αφορούν σε αυτοκτονίες και τουλάχιστον 34 θάνατοι δεν είχαν καταγραφεί στα επίσημα κρατικά αρχεία. Αυτό μας θυμίζει και τις καταγραφές στο Πολυτεχνείο, που φυσικά δεν έχουν καταγράψει όλους τους τραυματίες και τους νεκρούς.

Ως υγειονομικό κίνημα, μέσα στους αγώνες μας και στις διεκδικήσεις μας πρέπει να είναι, μαζί με τη διάσωση του δημόσιου χαρακτήρα του ΕΣΥ, το να επιβάλλουμε και την απρόσκοπτη πρόσβαση των προσφύγων και μεταναστών στις υπηρεσίες υγείας. Έχοντας μακρά παράδοση ως υγειονομικοί και εφόσον είμαστε μέρος του αντιφασιστικού, αντιρατσιστικού, αντιπολεμικού και αντικυβερνητικού κινήματος, θα συνεχίσουμε να δίνουμε αυτές τις μάχες με δύναμη και αυτοπεποίθηση.

Παλεύουμε για λευτεριά στην Παλαιστίνη, για χρήματα για τις ανάγκες μας και όχι για πολεμικούς εξοπλισμούς. Παλεύουμε για ανοιχτά σύνορα, παλεύουμε για όλα όσα μας ανήκουν και θα τα κερδίσουμε.

Μαρία Χαρχαρίδου

«Μαδρίτη-Αθήνα-Θεσσαλονίκη, για την Κατοικία μέχρι τη νίκη»

«Μαδρίτη, Αθήνα, Θεσσαλονίκη-για την κατοικία μέχρι τη νίκη!».

Αυτό ήταν το μήνυμα που έστειλε και από το κέντρο της Αθήνας την περασμένη Τετάρτη το απόγευμα, πλήθος κόσμου και δεκάδες συλλογικότητες και σωματεία που διαδήλωσαν με μπαλόνια, πλακάτ, πανό και σημαίες και υπό τους ήχους τυμπάνων για το Δικαίωμα στη Στέγη, τη μέρα διεθνούς δράσης αλληλεγγύης στη γενική απεργία στην Ισπανία.

Η πρωτοβουλία που πάρθηκε πριν από λίγες εβδομάδες για να οργανωθεί μέρα δράσης για τη στέγη και στην Αθήνα ένωσε όλες τις γειτονιές και τα ρυάκια της αντίστασης.

Με συνθήματα –«κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη», «σπίτια στους ανθρώπους και όχι στους κερδοσκόπους», «εσείς μιλάτε για κέρδη και ζημιές εμείς μιλάμε για ανθρώπινες ζωές», «ΟΕΚ-ΟΕΚ για όλον το λαό και όχι το κεφάλαιο το κερδοσκοπικό», «Θέλουμε δημόσιες και δωρεάν εστίες και όχι με νοίκια και εργολαβίες», «σπίτια ανοιχτά για την προσφυγιά»– οι διαδηλωτές/ριες, εργαζόμενοι, φοιτητές, συνταξιούχοι, βάδισαν από την πλατεία Κλαυθμώνος στη Βουλή κόντρα στις συνεχείς απόπειρες των ΜΑΤ να περιορίσουν και να προβοκάρουν το συλλαλητήριο.

Η Στέγη είναι Δικαίωμα

Η πορεία ξεκινούσε με τα πανό της Πρωτοβουλίας Αγώνα «Κατοικία για Όλους» και τους διαδηλωτές/ριες από τις γειτονιές που με τα κόκκινα πλακάτ τους σχημάτιζαν το σύνθημα «Η Στέγη είναι Δικαίωμα». Ακολουθούσαν η Ενωτική Πρωτοβουλία κατά των Πλειστηριασμών, η Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης, ο ΠΑΝΣΥΠΟ, οι Γειτονιές για το Δικαίωμα στη Στέγη, η Κοινότητα Κατειλημμένων Προσφυγικών, οι Quilombo με τα κρουστά τους, ο Σύλλογος Δανειοληπτών Ελβετικού Φράγκου, ο Συντονισμός Σωματείων και Συλλογικοτήτων για την Στέγη, ο Συντονισμός Πρωτοβάθμιων Σωματείων, η Ροσινάντε, η Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Οικονομικών, η Ομοσπονδία Συλλόγων Υπουργείου Εργασίας, τα σωματεία Εργαζομένων στα νοσοκομεία Έλενα Βενιζέλου, Γεννηματάς, Άγιος Σάββας, Ευαγγελισμός, το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών, το Σωματείο Εργαζομένων στην Τσαμούρης ΑΕ, εργαζόμενοι του ΥΠΠΟ, το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, ο ΣΕΠΕ Καλλιθέας-Μοσχάτου, ο ΣΕΠΕ «Αθηνά», η Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών, οι Φοιτητικοί Σύλλογοι Φιλοσοφικής, Πολιτικού, Αρχιτεκτονικής, Βιολογικού, μαθητές του ΕΠΑΛ Ηλιούπολης, η Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα, η Ανταρσία στην Κοκκινιά, η Ανταρσία στο Λιμάνι του Πειραιά, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, η Νέα Αριστερά, η Λαϊκή Ενότητα κ.α.

Στη συγκέντρωση καλούσαν επίσης η ΑΔΕΔΥ, το ΕΚΑ, το Δημοτικό Συμβούλιο Αθήνας, ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθήνας, η Πρωτοβουλία «Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ» δανειολήπτες, το Ελληνικό Δίκτυο για το Δικαίωμα στη στέγη και την Κατοικία, ο Ξεσπιτόγατος, η Ανοιχτή Συνέλευση Κεραμεικού Μεταξουργείου, ο Μαχαλάς Μεταξουργείου, η cohab, το ACANgr, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Υπαλλήλων ΟΑΕΔ (νυν ΔΥΠΑ), ο ΠΑΣΥΜΗΤΕ, η ΕΤΕΡ, ηΕΜΔΥΔΑΣ. η Β'ΕΛΜΕ Αθήνας, το Φυσάει Κόντρα-δημοτική κίνηση-Αγ.Παρασκευής, το Δίκτυο Πολιτών Χολαργού-Παπάγου, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος η "ΕΝΟΤΗΤΑ", η πρωτοβουλία Όχι μετρό στην πλατεία Εξαρχείων, η Ομάδα χαρτογράφησης Εξαρχείων, η Οικοφεμινιστική ομάδα κ.α.

Από το Σύνταγμα η πορεία, που καλύφθηκε ευρέως από ντόπια και διεθνή μέσα ενημέρωσης, κατέληξε μέσω Πανεπιστημίου στην Κοραή όπου οι διαδηλωτές/ριες αναπέωσαν το ραντεβού τους για τις 17 Νοέμβρη στην Πορεία του Πολυτεχνείου και τη γενική απεργία στις 25 Νοέμβρη.

Αθήνα 11 Νοέμβρη.
Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Εκτός από την Ισπανία (διαβάστε στη σελ. 7) δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι βγήκαν στους δρόμους σε περισσότερες από 30 πόλεις της Πορτογαλίας για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στην παγδαία αύξηση των ενοικίων, απαιτώντας επείγουσα δράση για την αντιμετώπιση της επιδεινούμενης στεγαστικής κρίσης στη χώρα.

Οι διαδηλώσεις του Σαββάτου, που οργανώθηκαν από την πλατφόρμα **«Casa Para Viver»** (Ένα Σπίτι για να Ζήσουμε), πραγματοποιήθηκαν με το σύνθημα «Δεν θα μας κλέψουν το δικαίωμα σε ένα σπίτι» με διαδηλώσεις στη **Λισαβόνα**, το **Πόρτο**, το **Φάρο**, το **Πορτιμάο**, την **Κοΐμπρα**, τη **Μπράγκα** και άλλες πόλεις.

Ήταν η μεγαλύτερη μέρα πανεθνικής δράσης από τότε που ξεκίνησε το κίνημα πριν από μερικές εβδομάδες. Στη Λισαβόνα χιλιάδες άνθρωποι όλων των ηλικιών βάδισαν με τύμπανα, μουσική και συνθήματα απαιτώντας πλαφόν στα ενοίκια, νομική προστασία των ενοικιαστών από την έξωση, πιο προσιτή στέγαση και ανάκληση των προτεινόμενων κυβερνητικών επιθέσεων στη νομοθεσία περί ενοικίων. Ακολούθησαν ακόμη πιο μαζικά συλλαλητήρια στις 14/11.

Στην **Ιταλία** διαδηλώσεις έγιναν στο Μιλάνο, το **Τορίνο**, τη **Γένοβα**, συνολικά σε έντεκα σημεία σε όλη τη χώρα. «Στο **Μιλάνο** εκατοντάδες άνθρωποι, φοιτητές και εργαζόμενοι, βγήκαν στους δρόμους για να απαιτήσουν προσιτή στέγαση και ανακούφιση από τα εκτοξευόμενα ενοίκια απαιτώντας φθηνότερη στέγαση και μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης των ενοικίων, ξαναφέρνοντας στο προσκήνιο την κρίση στέγασης στην Ιταλία» ανέφερε το ρεπορτάζ.

Διεκδικούμε το δικαίωμα στη στέγη για τους εργαζόμενους εκπαιδευτικούς, υγειονομικούς και γενικότερα, όπου κι αν βρίσκονται στην περιφέρεια της χώρας όπου έχουμε οξύτατο πρόβλημα στέγασης στους αναπληρωτές και νεοδιόριστους. Είναι βασικό κομμάτι του αγώνα ενάντια στη λιτότητα και τις περικοπές.

Γρηγόρης Καλομοίρης,
Πανελλήνια Ένωση Συνταξιούχων Εκπαιδευτικών

Είμαστε σήμερα εδώ να παλέψουμε για το δικαίωμα στη στέγη. Η στέγη δεν είναι μόνο τέσσερις τοίχοι, είναι η ασφάλεια να ξέρεις ότι κάπου μπορείς να στεγάσεις την οικογένειά σου και τοι μέλλον σου.

Αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση με πρόσχημα τον πόλεμο αφήνει την ακρίβεια, τους κερδοσκόπους και τα funds να κατυαστρέφουν τις ζωές μας. Για πολλούς από τους συναδέλφους τα νοίκια που ζητάνε είναι μεγαλύτερα από τον μισθό. Απαιτούμε αυξήσεις στους μισθούς, έλεγχος στις τιμές στη στέγη, περιορισμός των funds, προστασία των δανειοληπτών.

Σταυρούλα Παπαδημητρίου, *πρόεδρος Ομοσπονδίας Εργαζομένων Υπουργείου Εργασίας*

Δίνουμε σήμερα το παρών εδώ για να διατρανώσουμε το ιερό δικαίωμα στη στέγη.

Κανένα σπίτι σε αυτά τα κοράκια που δεν σέβονται την εργατική τάξη και τον μόχθο των ανθρώπων που έχουν χτίσει τα σπίτια με τον ιδρώτα και το αίμα τους. Οι εκπαιδευτικοί έχουμε καταντήσει να μην αποδεχόμαστε διορισμούς έξω από την πόλη που κατοικούμε λόγω των χαμηλών μισθών και των υπέρογκων ενοικίων ή να καταφεύγουμε σε σκηνές και αυτοκίνητα. Ανασυγκρότηση εδώ και τωρα του ΟΕΚ.

Άννα Καρλαύτη, *πρόεδρος ΣΕΠΕ «Αθηνά»*

Συγκέντρωση για την στέγη πραγματοποιήθηκε και στην Θεσσαλονίκη στις 11 Νοεμβρίου. Συντονιζόμενες με το διεθνές κίνημα και την μαζική απεργία που πραγματοποιήθηκε την ίδια μέρα στην Ισπανία, συλλογικότητες συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Νίκου Παπάζογλου στην Τούμπα.

Πραγματοποιήθηκε παρέμβαση στην γειτονιά και σύνδεση της μάχης για κατοικία για όλους με τις πρόσφατες κινητοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν και κατάφεραν να αναβληθεί η έξωση του ηλικιωμένου ζευγαριού από το σπίτι τους μέχρι τις 19 Ιανουαρίου 2027. Η Πρωτοβουλία Αγώνα Κατοικία για Όλους/ες/α συμμετείχε στην συγκέντρωση, μοίρασε υλικό και μίλησε με τον κόσμο της γειτονιάς.

Δήμητρα Κομνιανού, *Θεσσαλονίκη*

Στη συγκέντρωση που προηγήθηκε στην πλατεία Κλαυθμώνος το πανό της **«Πρωτοβουλίας Αγώνα Κατοικία για Όλους» που στόλιζε την εξέδρα έγραφε «Κανένας άνθρωπος χωρίς σπίτι, κανένα σπίτι χωρίς άνθρωπο».**

Η συγκέντρωση άνοιξε με τους αγωνιστικούς χαιρετισμούς του **Νίκου Λούντου** από τη **Σεβίλλη** ενώ στο τέλος η **Όλγα Νάσση** έκλεισε διαβάζοντας τον χαιρετισμό από τους απεργούς και τα κινήματα στέγης στην Ισπανία: «Η ενότητα των αγώνων μας είναι η βάση της δύναμής μας. Από την Ισπανία και την Ευρωπαϊκή Πλατφόρμα για το Δικαίωμα στη Στέγαση εκφράζουμε την πλήρη αλληλεγγύη μας στην πλατεία σας, σε όλους εσάς και τα συνδικάτα εργαζομένων και ενοικιαστών».

Τον λόγο πήραν: Ο Κωνσταντίνος Λιβέρης, πρόεδρος **ΠΑΝΣΥΠΟ**, ο Αλέξανδρος Κουτρουλάρης από την **Πρωτοβουλία Κατοίκων Κυψέλης**, η Τόνια Κατερίνη από την **Ενωτική Πρωτοβουλία κατά των Πλειστηριασμών**, εκπρόσωπος της **Κοινότητας Κατειλημμένων Προσφυγικών**, η Μαριάνα Σπυριδάκη, φοιτήτρια Φιλοσοφικής Αθήνας από τις **φοιτητικές εστίες ΕΚΠΑ**, ο Πέτρος Κωνσταντίνου, **Δημοτικός Σύμβουλος Αθήνας**, ο Κώστας Βουρεκάς από τον **ΣΑΔΑΣ**, η Αθηνά Βάσου από το **ΣΜΤ**, η Μυρτώ Πασχαλίδου από τη **Συσπείρωση Αριστερών Αρχιτεκτόνων**, η Αντλα Σασάτι από το **Ελληνικό Φόρουμ Μεταναστών**, ο Νίκος Τουρνάς από τον **Σύλλογο Εργαζόμενων ΓΓΔΕ**, η Κατερίνα Πατρικίου, πρόεδρος **Συλλόγου Εργαζομένων Νοσοκομείου Αγ. Σάββας**, η Μαρία Χαρχαρίδου, μέλος ΔΣ **Συλλόγου εργαζομένων Νοσοκομείου Γεννηματάς**, ο Θανάσης Καμπαγιάννης από την **Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων**.

«Η Ελλάδα είναι στη χειρότερη θέση αυξημένου κόστους στέγασης στην Ευρώπη. Δεν μπορεί ένα νέο ζευγάρι να φοβάται να κάνει ένα παιδί γιατί δεν έχει να πληρώσει το νοίκι του. Δεν μπορεί οι φοιτητές να μην γράφονται στα πανεπιστήμια γιατί δεν μπορούν να πληρώσουν το ενοίκιο. Δεν μπορεί ένας συνταξιούχος να διαλέγει να πληρώσει ή το ενοίκιο ή τα φάρμακά του. Δεν μπορεί τα νησιά και τα χωριά μας να μένουν χωρίς γιατρούς, δασκάλους και εκπαιδευτικούς επειδή δεν βγαίνουν να πληρώσουν τα ενοίκια και να τους πετάνε κάθε Μάιο έξω και να μένουν στα αυτοκίνητα. Δεν μπορεί να είναι η κατοικία πολυτέλεια σε μια χώρα που όλοι πληρώσαμε εισφορές για τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ)» ανέφερε ο **Κωνσταντίνος Λιβέρης**. «Η Ελλάδα είχε Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας και τον κατάργησαν το 2012. Ε, λοιπόν, εμείς από εδώ πρέπει να τους το φωνάξουμε. Η επανίδρυση του ΟΕΚ είναι η πιο σημαντική προτεραιότητα, η μεγαλύτερη ανάγκη για όλους».

«Σας μεταφέρουμε τους αγωνιστικούς χαιρετισμούς της Κυψέλης. Σήμερα από το Βέλγιο, τη Γαλλία και την Ιταλία μέχρι την Ισπανία, την Πορτογαλία και την Ελλάδα οι λαοί ξεσηκώνονται για να διεκδικήσουν ένα καλύτερο αύριο. Αγωνιζόμαστε για να κερδίσουμε πίσω τα σπίτια, τις ζωές μας, τις γειτονιές μας. Καλό αγώνα!» είπε ο **Αλέξανδρος Κουτρουλάρης**.

«Κανένας πλειστηριασμός δεν μπορεί να θεωρείται ως μια απλή λογιστική διεκπεραίωση απέναντι σε μια οικογένεια. Ο νόμος οφείλει να προστατεύει και τον πιο αδύναμο, όχι μόνο εκείνον που έχει την οικονομική δυνατότητα να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις των funds» τόνισε η **Τόνια Κατερίνη**. «Την ίδια στιγμή χιλιάδες άνθρωποι αδυνατούν να ανταπεξέλθουν στο κόστος ενοικίου που στην Ελλάδα είναι το υψηλότερο της Ευρώπης. Και όλα αυτά συμβαίνουν σε μια χώρα με μηδενικές πολιτικές κοινωνικής κατοικίας, σε μια περίοδο που η τουριστικοποίηση οξύνει ακόμα περισσότερο το στεγαστικό πρόβλημα και που οι όποιες "πολιτικές" για τη στέγη προστατεύουν την αγορά και τα κέρδη εκμισθωτών και κατασκευαστών. Σε αυτή την προσπάθεια δεν περισσεύει κανένας μας. Προτείνουμε κοινές πρωτοβουλίες, ανοιχτές συνελεύσεις, συλλογική νομική υποστήριξη, κινηματικές δράσεις μέσα και έξω από τη Βουλή, μπροστά στα υπουργεία, στα πρακτορεία των funds (servicers, δικηγορικά γραφεία). Να οργανωθούμε περνώντας από το τί μας εξοργίζει, στο τί πρέπει να κάνουμε».

Διευρυμένο κοινωνικό μέτωπο

«Ως **Κοινότητα Κατειλημμένων Προσφυγικών** δώσαμε το προηγούμενο διάστημα έναν από τους λίγους νικηφόρους αγώνες για την στέγη και την πόλη με αιχμή τους δυο απεργούς πείνας» ανέφερε ανάμεσα σε άλλα ο εκπρόσωπος της κοινότητας που πήρε το λόγο στη συγκέντρωση. «Ήταν το αποτέλεσμα ενός διευρυμένου κοινωνικού λαϊκού μετώπου. Χωρίς την ενότητα τόσων πολλών και διαφορετικών δεν θα τα είχαμε καταφέρει. Είναι ένας αγώνας απέναντι στο κεφάλαιο, το κράτος και τον φασισμό».

«Οι γειτονιές των Αμπελοκήπων είναι εδώ και μαζί τους είναι και το Σωματείο των εργαζομένων στο νοσοκομείο του Άγιου Σάββα» τόνισε η **Κατερίνα Πατρικίου**. «Είμαστε εδώ εργαζόμενοι από πολλά νοσοκομεία που παλεύουμε να σώσουμε τη δημόσια και δωρεάν Υγεία και ενώνουμε τις φωνές μας για δημοσια, δωρεάν, φθηνή αξιοπρεπή κατοικία. Αυτός ο αγώνας πρέπει να γίνει αγώνας των συνδικάτων, μαζί με τους μισθούς, τις προσλήψεις και τα άλλα αιτήματα. Παλεύουμε για να γίνει κεντρικός στα συνδικάτα. Επόμενο μεγάλο βήμα, η απεργία στις 25 Νοέμβρη».

«Είμαστε εδώ για να δηλώσουμε ότι η πολιτική της φτωχοποίησης περνάει μέσα και από την εμπορευματοποίηση της κατοικίας» είπε ο **Θανάσης Καμπαγιάννης** από την Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων. «Η κυβέρνηση προσπαθεί να αποφύγει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο προστασίας της πρώτης κατοικίας, όπως επιχείρησε με το άρθρο 23 στο πρόσφατο νομοσχέδιο που έφερε στη Βουλή και αποσύρθηκε κάτω από τις τεράστιες αντιδράσεις και του ΔΣΑ που στηρίζει τη σημερινή κινητοποίηση. Οι χιλιάδες πλειστηριασμοί πρέπει να σταματήσουν. Δικηγορία δεν είναι εισπρακτικές εταιρίες και δικηγόροι που βγάζουν τον κόσμο από τα σπίτια του, σημαίνει υπεράσπιση των συμφερόντων της κοινωνίας».

Δωρεάν Δημόσιες Εστίες

«Είμαστε εδώ από τα πανεπιστήμια για να πούμε ότι θέλουμε δημόσιες δωρεάν εστίες, με αξιοπρεπή διαβίωση μέσα σε αυτές, για όλους/ες/α μας» είπε η **Μαριάνα Σπυριδάκη**. «Δεν είναι δυνατόν φέτος 400 πρωτοετείς φοιτητές στην Πάτρα να μην πάνε να σπουδάσουν λόγω των υψηλών ενοικίων. Θα είμαστε στον δρόμο του αγώνα και σήμερα και στην πορεία της 17ης Νοέμβρη. Δεν αποδεχόμαστε τις διαγραφές, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και μια κοινωνία που πετάει τη νεολαία έξω από τα πανεπιστήμια και τις εστίες».

«Η στεγαστική κρίση που ζούμε όλο και πιο έντονα δεν έπεσε από τον ουρανό. Έχει οικονομικές αιτίες και πολιτικές ευθύνες. Η μάχη για τη στέγη δεν είναι απλώς μια μάχη για τέσσερις τοίχους. Είναι η μάχη για το δικαίωμα να ζεις σήμερα και να σχεδιάζεις το μέλλον σου χωρίς να ζητάς άδεια από έναν επενδυτή. Και αυτή τη μάχη είτε θα τη δώσουμε μαζί σήμερα, με τα σωματεία μας μπροστά, είτε θα συνεχίσουμε να βλέπουμε ο καθένας μόνος του την αδικία να συνεχίζεται» τόνισε η **Αθηνά Βάσου**.

«Για τους πρόσφυγες/ισσες, για τους μετανάστες/ριες, η κατάσταση είναι ακόμη πιο δύσκολη, υπάρχει ένα επιπλέον εμπόδιο. Και αυτό είναι ο ρατσισμός κατά την αναζήτηση ενός σπιτιού» ανέφερε η **Άντλα Σασάτι**. «Άνθρωποι αποκλείονται λόγω της καταγωγής, του χρώματος, του ονόματός ή της εθνικότητάς τους. Και από πάνω ακούγονται από κυβερνητικά χείλη απειλές για την απομάκρυνση μεταναστών από τις κατοικίες τους, ακόμη και με τη χρήση της λογικής της συλλογικής τιμωρίας. Μας ανησυχεί βαθιά η αυξανόμενη παρουσία ρατσιστικού λόγου. Έτσι ανοίγει ο δρόμος για διακρίσεις και ρατσιστική βία».

«Βρισκόμαστε εδώ για να στείλουμε ένα μεγάλο αγωνιστικό χαιρετισμό στα εκατομμύρια των εργαζόμενων που βγήκανε σήμερα στην Ισπανία και κλείσανε εργοστάσια, κλείσανε σχολεία, νοσοκομεία κλείσανε τα πάντα από χθες βράδυ με μια φοβερή περιφρούρηση ενάντια στα αφεντικά και η απεργία τους ήταν απεργία για το δικαίωμα στη στέγη» τόνισε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**. «Αυτή είναι η δύναμη που έχουμε για να παλέψουμε παντού και να αλλάξουμε μια κοινωνία που οι καπιταλιστές, οι τραπεζίτες, τα φαντς λυμαίνονται τα σπίτια των φτωχών ανθρώπων. Μπορούμε να αντιστρέψουμε την καταστροφή που φέρνουν τα μνημόνια, να ξαναστήσουμε τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας σαν ένα δημόσιο φορέα που θα πάρει επάνω του τα εκατοντάδες χιλιάδες κενά σπίτια. Αυτή είναι η δύναμη που έχουμε, και αυτό που ξεκινάμε σήμερα από εδώ, με την "Πρωτοβουλία Αγώνα Κατοικία για Όλους" είναι να ενώσουμε όλες τις δυνάμεις».

«Σαν υγειονομικοί ξέρουμε πολύ καλά ότι οι μισθοί δεν φτάνουν ούτε στην Αθήνα ούτε στα νησιά για να πληρώσει ένας πρωτοδιόριστος νοσηλευτής το νοίκι του» είπε η **Μαρία Χαρχαρίδου**. «Στα νοσοκομεία στα επείγοντα, δεχόμαστε ολους τους άστεγους, τους ανθρώπους που ζούνε στην εξαθλίωση και το τελευταίο τους καταφύγιο είναι το νοσοκομείο, και όταν φεύγουν από εκεί δεν έχουν που να πάνε ή είναι σε κακή κατάσταση τα σπίτια τους και δεν μπορούν να έχουν την αποθεραπεία που χρειάζονται. Όπως και τα σπίτια μας έτσι και τα νοσοκομεία χρειάζονται συντήρηση. Οι "ανακαινίσεις" του Άδωνη είναι μια τρύπα στο νερό. Διεκδικούμε τα σπίτια και τα νοσοκομεία που μας αξίζουνε».

Τα σωματεία στην πρώτη γραμμή

«Είμαστε σήμερα εδώ γιατί πιστεύουμε ότι τα σωματεία πρέπει να είναι στην πρώτη γραμμή του αγώνα για τη στέγη» είπε ο **Νίκος Τουρνάς**. «Τα προηγούμενα χρόνια μαζί με όλα τα άλλα μας έκλεψαν και το δικαίωμα στη στέγη. Οι εργαζόμενοι του υπουργείου Οικονομικών στηρίζουμε το αίτημα για ανασύσταση του ΟΕΚ. Ξέρουμε πολύ καλά και άλλη μια όψη του ζητήματος, τον παροπλισμό του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων που ήταν ένα εργαλείο για τους εργαζόμενους στο δημόσιο να παίρνουν δάνεια με αξιοπρεπείς όρους και σήμερα λειτουργεί με όρους μνημονιακής τράπεζας».

«Είμαστε σήμερα εδώ, σε μια μέρα ορόσημο, που δεν είναι μόνο στην Ελλάδα, μια μέρα που διαδηλώνουμε για το ζήτημα της κατοικίας, ίσως το πιο σημαντικό ζήτημα της ακρίβειας σήμερα» τόνισε η **Μυρτώ Πασχαλίδου**. «Η κυβέρνηση έχει ευθύνες γιατί η ίδια δημιούργησε την κρίση, και σήμερα, όχι μόνο δεν κάνει τίποτα για να λύσει το πρόβλημα, αλλά με το κατάπτυστο νομοσχέδιο που έφερε, δίνει το δικαίωμα στα funds και τις τράπεζες να κλέβουν τα σπίτια του φτωχού λαού. Σήμερα πρέπει να γίνει η αρχή για έναν αγώνα που κανένα δεν θα πεταχτεί από το σπίτι του».

«Η κυβέρνηση, η ΕΕ, ο ΟΟΣΑ και οι λοιποί προσπαθούν να μας πείσουν ότι η αιτία του προβλήματος είναι η ανισορροπία της προσφοράς και της ζήτησης στη χρηματαγορά και η λύση είναι η αύξηση της προσφοράς» τόνισε ο **Κώστας Βουρεκάς** από τον ΣΑΔΑΣ. «Πρόκειται για μια πολιτική που αποσκοπεί να αυξήσει τον κύκλο εργασιών του κατασκευαστικού και τραπεζικού κεφαλαίου. Η πραγματική αιτία της κρίσης στέγασης είναι η στροφή του κεφαλαίου στην κατοικία ως επενδυτικό προϊόν. Λύση είναι η επιβολή φραγμών στην κίνηση του κεφαλαίου».

Ιμπεριαλισμός-Περίοδος Πολέμων και Επαναστάσεων

«Με επιτυχία έγινε το Σάββατο 14 Νοέμβρη το μονοήμερο μαρξισμού στον Βόλο με δυο συζητήσεις: για τον Ιμπεριαλισμό σήμερα και την κρίση της "Υπερδύναμης" και για την προοπτική των αγώνων μας με τίτλο Πόλεμος και Επανάσταση στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός» μας λέει ο Γιώργος Ζιάκας φοιτητής Χωροταξίας.

«Οι κουβέντες ήταν πλούσιες από την αρχή μέχρι το τέλος. Άνοιξαν συζητήσεις από τους συντρόφους και συντρόφισσες που συμμετείχαν (φοιτητές/τριες, πανεπιστημιακοί, Παλαιστίνιοι αγωνιστές) για όλες τις σημερινές εξελίξεις για την ήττα του τραμπισμού στις αμερικάνικες εκλογές από τον κόσμο που είχε αντιπαλέψει όλες τις επιθέσεις, την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη και τις εκλογές στο Ισραήλ για τις μάχες μας εδώ ενάντια στην κυβέρνηση.

Κοινό στοιχείο των παρεμβάσεων ήταν οι ήττες των ιμπεριαλιστών και τα κινήματα που ξεσπάνε σε όλο τον κόσμο, η έμπνευση που δίνουν σε μια σειρά χώρες να ρίξουν τις κυβερνήσεις τους, για να μιλάμε για μια διεθνιστική επαναστατική προοπτική την οποία μόνο ουτοπία δεν μπορούμε να την πούμε.

Τα επαναστατικά ιστορικά γεγονότα δεν είναι για να τα μνημονεύουμε αλλά για να τα περνούμε σαν παραδείγματα για την στρατηγική την οποία χάραξαν και κέρδισαν. Σήμερα οι δυνατότητες που έχουμε εδώ είναι τεράστιες, από το μαθητικό φοιτητικό κίνημα μέχρι και τις μεγάλες απεργίες ο δρόμος είναι επαναστατικός. Στις 17 Νοέμβρη έχουμε την Πορεία του Πολυτεχνείου δεν θέλουμε να είναι άλλη μια πορεία καθηκόντων αλλά θέλουμε την έναρξη ενός μεγάλου κινήματος με δεκάδες πρωτοβουλίες για να βρει στήριγμα ο οποιοσδήποτε έχει οργή για την κυβέρνηση ΝΔ. Όλα τα ποτάμια της αντίστασης θα συναντηθούν στη Γενική Απεργία της 25 Νοέμβρη. Χρειαζόμαστε δυνατά επαναστατικά κόμματα παντού αν θέλουμε να αλλάξουμε τον κόσμο που ζούμε, οργανωθείτε στο ΣΕΚ για να μπορέσουμε να τα κάνουμε πραγματικότητα».

Η συζήτηση για τον Ιμπεριαλισμό περίοδο Πολέμων και Επαναστάσεων ήταν πλούσια και στα **Γιάννενα**. «Η εκδήλωση άνοιξε με το πανόραμα της κρίσης του συστήματος αλλά κυρίως με τους αγώνες που έχουν καθορίσει τα πράγματα διεθνώς και εδώ» μας λέει η **Αθηνά Σιαφάκα** «για να περάσει στη συνέχεια στην προοπτική που ανοίγεται μπροστά μας θυμίζοντας την πάλη της Ρόζας και του Λένιν ενάντια στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και τη Ρωσική Επανάσταση.

Ελπιδοφόρο μήνυμα

Οι παρεμβάσεις στη συνέχεια έπιασαν πολλά ζητήματα. Ένας σύντροφος έβαλε πόσο ελπιδοφόρο μήνυμα στέλνει η συντριβή του Τραμπ στις αμερικάνικες εκλογές, ότι το κίνημα παλεύει εκεί ενάντια στον ρατσισμό και τον σεξισμό κι ότι η Αριστερά ξαναγεννιέται. Ένας άλλος έβαλε το ζήτημα της κινητοποίησης ενάντια στους φασίστες που προσπαθούν να ξαναστηθούν γύρω από τον Κασιδιάρη και ένας μαθητής σύντροφος περιέγραψε τέτοια περιστατικά στο σχολείο του. Φοιτήτρια συντρόφισσα έβαλε πόσο κρίσιμο έχει γίνει το ζήτημα της στέγης με τις συνελεύσεις και τις κινητοποιήσεις στη φοιτητική εστία που επιβάλλει ενοίκια και πετάει φοιτητές έξω. Συνεχίζουμε στην πορεία του Πολυτεχνείου και στη Γενική Απεργία».

Την ίδια μέρα έγινε η εκδήλωση του ΣΕΚ στην Πάτρα. «Η εισήγηση ξεκίνησε φέρνοντας τις εικόνες από τη Γενική Απεργία στην Ισπανία και το κύμα των αγώνων σε όλο τον κόσμο που θυμίζουν τον Μάη του '68 μέσα στον Νοέμβρη» μας λέει ο **Γ. Αγγελόπουλος** από τον πυρήνα του ΣΕΚ στην **Πάτρα** «Η κρίση της υπερδύναμης είναι κρίση όλου του συστήματος και οι δικοί μας αγώνες την οξύνουν. Η συζήτηση που ακολούθησε επικεντρώθηκε στην ανάγκη να δυναμώσει η επαναστατική Αριστερά που έχει εμπιστοσύνη στη δύναμη της εργατικής τάξης. Όπως είπε χαρακτηριστικά ένας σύντροφος συνταξιούχος «ο κόσμος ψάχνει αφορμή να ξεσπάσει, το ζήτημα είναι τι κάνει η Αριστερά». Μπήκαν παραδείγματα από τις μάχες που έχουμε δώσει στη Πάτρα όπως την αντιπολεμική απεργία στο λιμάνι στις 30 Οκτώβρη και δώσαμε ραντεβού για την πορεία του Πολυτεχνείου και τη Γενική Απεργία της 25 Νοέμβρη».

Οι εκδηλώσεις συνεχίζονται

21 Νοέμβρη

Ξάνθη
Εργατικό Κέντρο
5-6.30μμ
Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα-Η κρίση της υπερδύναμης
Ομιλητής: **Κώστας Πίττας,** *Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο*
7-8.30μμ
Πόλεμος και Επανάσταση. Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός
Ομιλήτρια: **Έλλη Πανταζοπούλου,** *ΣΕΚ*

22 Νοέμβρη

Θεσσαλονίκη
Εργατικό Κέντρο
12-1.30μμ
Ο Ιμπεριαλισμός σήμερα-Η κρίση της υπερδύναμης
Ομιλητές:
Πέτρος Κωνσταντίνου, *ΚΕΕΡΦΑ*
Γιάννης Κούτρας, *ΔΣ ΕΝΙΘ*
Συντονίστρια ***Τζένη Δεμιρτζίδου***
2-3.30μμ
STOP στο γενοκτονικό Ισραήλ-Λευτεριά στην Παλαιστίνη
Ομιλητές:
Ευκλείδης Μακρόγλου, *δικηγόρος*
Τάσος Τσιούνης, *εργαζόμενος*
Συντονίστρια ***Δήμητρα Κομνιανού***
4-5.30μμ
Πόλεμος και Επανάσταση. Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός
Ομιλητές:
Γιώργος Πίττας, *Εργατική Αλληλεγγύη*

Κώστας Τορπουζίδης, *δικηγόρος*
Συντονίστρια ***Ιωάννα Κατλαμούση***

27 Νοέμβρη

Ρέθυμνο
Κέντρο Νέων, 6.30μμ
Ιμπεριαλισμός-Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων
Ομιλητές:
Παντελής Παναγιωτακόπουλος, *ΣΕΚ*
Γιάννης Σηφακάκης, *Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο*

28 Νοέμβρη

Χανιά
Εργατικό Κέντρο, 6.30μμ
Ιμπεριαλισμός-Περίοδος πολέμων και επαναστάσεων
Ομιλητές:
Γιάννης Σηφακάκης, *Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο*
Παντελής Παναγιωτακόπουλος, *ΣΕΚ*

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Δημοτικός σύμβουλος ο Σπύρος Γεωργακόπουλος

Ορκίστηκε την Τρίτη 17 Νοέμβρη στο Δημαρχείο Περιστερίου ο Σπύρος Γεωργακόπουλος ως δημοτικός σύμβουλος Περιστερίου με την "Αριστερή Κίνηση Περιστερίου", παίρνοντας τη σκυτάλη από την Ελένη Βαφειάδου.
Συνεχίζουμε στη μάχη για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων στο Περιστέρι, για δημόσια δωρεάν Παιδεία, Υγεία και κοινωνική κατοικία για όλους-ες-α.
Στον αγώνα ενάντια στους πολέμους και τη γενοκτονία στη Γάζα, ενάντια στους φασίστες και το ρατσισμό.
Για μια πόλη εναρμονισμένη με τις κοινωνικές ανάγκες, για μια κοινωνία απαλλαγμένη από την καπιταλιστική βαρβαρότητα και την εκμετάλλευση.

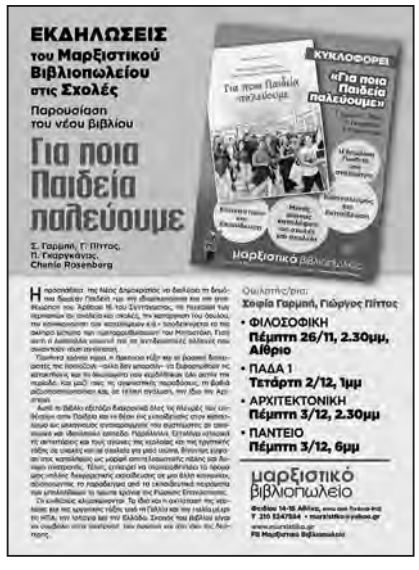
Εκδηλώσεις του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου στις Σχολές

Παρουσίαση του νέου βιβλίου «Για ποια Παιδεία παλεύουμε»

Σ. Γαρμπή, Γ. Πίττας, Π. Γκαργκάνας, Chanie Rosenberg

Ομιλητής/ρια: **Σοφία Γαρμπή, Γιώργος Πίττας**

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ	ΠΑΔΑ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ	ΠΑΝΤΕΙΟ
Πέμπτη 26/11, 2.30μμ, Αίθριο	Τετάρτη 2/12, 1μμ	Πέμπτη 3/12, 2.30μμ	Πέμπτη 3/12, 6μμ

Η δήθεν αναβάθμιση της Παιδείας πέφτει μαζί με τους σοβάδες!

Είμαι μαθήτρια του ΙΒ στην Ιωνίδειο, ενός προγράμματος που εισήχθη φέτος από το κράτος και παρουσιάστηκε ως ένα σημαντικό βήμα αναβάθμισης της δημόσιας Παιδείας. Η πραγματικότητα, όμως, που βιώνουμε καθημερινά απέχει πολύ από τις εξαγγελίες.

Έχουμε φτάσει Νοέμβρη και ακόμη δεν έχουμε παραλάβει τα βιβλία μας. Δεν διαθέτουμε σταθερή αίθουσα διδασκαλίας, ενώ πριν από λίγες ημέρες έπεσε σοβάς από το ταβάνι του σχολείου μας, θέτοντας σε κίνδυνο την ασφάλειά μας. Παράλληλα, περιμένουμε ακόμη τις κάρτες για τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, παρόλο που δικαιούμαστε δωρεάν μετακίνηση.

Είναι αντιφατικό να παρουσιάζεται ένα πρόγραμμα ως πρότυπο εκπαιδευτικής αριστείας, όταν δεν εξασφαλίζονται ούτε οι στοιχειώδεις συνθήκες λειτουργίας του. Μας ζητούν υψηλές επιδόσεις και απαιτούν από εμάς να ανταποκριθούμε σε ένα ιδιαίτερα απαιτητικό πρόγραμμα, χωρίς να μας παρέχουν τα απαραίτητα μέσα. Η αναβάθμιση της Παιδείας δεν μπορεί να μένει στις εξαγγελίες· πρέπει να φαίνεται στην καθημερινότητα των μαθητών.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση, δεν μένουμε αμέτοχοι. Συμμετείχαμε στην πορεία στις 30 Οκτωβρίου, ενώ έχουμε αρχίσει να οργανώνουμε εξορμήσεις έξω από το σχολείο, ανοίγοντας τη συζήτηση με τους συμμαθητές και τις συμμαθήτριές μας. Θέλουμε να συνδέσουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε με τον ευρύτερο αγώνα για δημόσια και δωρεάν Παιδεία και να οργανώσουμε τη συμμετοχή μας στην απεργία της 25ης Νοέμβρη. Γιατί οι μαθητές δεν είμαστε απλοί θεατές των εξελίξεων, αλλά κομμάτι του αγώνα για την Παιδεία που έχουμε ανάγκη.

Η κατάσταση στην Ιωνίδειο δεν είναι ένα μεμονωμένο περιστατικό. Είναι μια ακόμη απόδειξη της απόστασης ανάμεσα στις κυβερνητικές υποσχέσεις και τις πραγματικές ανάγκες των σχολείων. Στις 25 Νοέμβρη ενώνουμε τη φωνή μας με τους εκπαιδευτικούς και τους εργαζόμενους, διεκδικώντας ασφαλή σχολεία, δωρεάν μετακίνηση και ουσιαστική δημόσια και δωρεάν Παιδεία για όλους/ες/α.

Γιατί η Παιδεία είναι δικαίωμα, όχι προνόμιο!

Λυδία Μωραΐτη,
μαθήτρια στην Ιωνίδειο Πειραιά

Στηρίξτε τη δική σας εφημερίδα

Επιλογή χειραφέτησης η στήριξη της Ε.Α.

Το Παρίσι καίγεται, τα Τίρανα καίγονται, η Ρώμη, η Μαδρίτη, η Λισαβόνα ζουν μια νέα κοινωνική έκρηξη, με τις ιδιομορφίες και τις διαφορετικές εντάσεις της σε κάθε χώρα.

Τι είναι αυτό που ενώνει αυτές τις απρόσμενα συγχρονισμένες αντιδράσεις σε όλη την Ευρώπη; Οχι κάποιο υποχθόνιο σχέδιο της «Ακρας Αριστεράς», όπως ομοθύμως διαλαλούν στη Γαλλία ο ακροκεντρώος Μακρόν, η ακροδεξιά Λεπέν, η γκολική δεξιά, οι σοσιαλιστές, αλλά και ο φιλόσοφος-τηλεαστέρας Μπερνάρ Ανρί Λεβί. Είναι η κρίση διαβίωσης των εργαζόμενων, της νεολαίας, των φτωχών στρωμάτων, που από το «κραχ» του 2008 διαρκώς επιδεινώνεται. Δεν πρόκειται για «φυσικό φαινόμενο». Το «μεγάλο ξεσπίτωμα» και η φτωχοποίηση των υποτελών τάξεων της Ευρώπης είναι το αποτέλεσμα των πολιτικών των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων υπέρ των τραπεζών, των κερδοσκοπικών κεφαλαίων, των ραντιέρηδων, υπέρ του πολέμου, υπέρ των «επενδυτών», κατά των δημοσίων αγαθών και των κοινωνικών αναγκών.

Η συγκρότηση ενός ευρύτατου ριζοσπαστικού κινήματος, που θα συνεγείρει εργαζόμενους και νέους, είναι μονόδρομος επιβίωσης. Και η ενίσχυση κάθε δύναμης και κάθε φωνής αφοσιωμένης σε αυτό είναι μια επιλογή ελευθερίας και χειραφέτησης από τους άλλους «μονοδρόμους», της υποταγής και της μοιρολατρείας. Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι μια φωνή που αξίζει αυτή τη στήριξη.

Γιάννης Κιμπουρόπουλος,
δημοσιογράφος

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι μια εβδομαδιαία εφημερίδα, αλλά με σπουδαία ενημέρωση για όλους τους τομείς (πολιτική, εργασία, Παιδεία, Υγεία, Στέγη κτλ).

Είναι ένα ενημερωτικό πολιτικό έντυπο της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που όλοι πρέπει να προμηθεύονται για να μαθαίνουν από τα κάτω τους αγώνες της εργατικής τάξης, τι συμβαίνει στους χώρους εργασίας και την πάλη των ανθρώπων για τα δικαιώματά τους.

Δίνει την ευκαιρία και το λόγο σε όλους, χωρίς αποκλεισμούς και διακρίσεις. Δείχνει πάντα το δρόμο του αγώνα και πως πρέπει να αγωνιζόμαστε ενάντια στον καπιταλισμό και τα μεγάλα συμφέροντα .

Ενάντια στους πολέμους και τους εξοπλισμούς που σκορπιζουν θάνατο και καταστροφή.

Καλό αγώνα!!!

Μαρία Λιάγκα
μαία, νοσοκομείο Έλενα

Στις 8.850 έφτασε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 3.350 που συγκεντρώθηκαν αυτή την εβδομάδα.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους, τις φίλες και τους φίλους που ανταποκρίθηκαν. Από 200: Αναστασία Χ., Βικτωρία Μ., από 100: Γιάννης Χ., Δημήτρης Δ., Γιώργος Σ., Μαρία Κ., Μανώλης Φ., Μήτσος Τ., από 50: Νίκος Π., Μάνος Κ., Μαρία Π. 40 ευρώ. Θοδωρής Λ. 25 ευρώ, από 20: Δημήτρης Κ., Λεωνίδας Μ., Αλέξανδρος Π., από 10: Εριέττα Μ., Κώστας Κ.

Ευχαριστούμε τους συντρόφους/σες που μάζεψαν 120 ευρώ στα τραπεζάκια του Πολυτεχνείου, με τις κονκάρδες και τα αυτοκόλλητα για την Παλαιστίνη.

Τέλος ευχαριστούμε την ΓΣΕΕ, την ΠΟΕΔΗΝ, την ΟΤΟΕ, το Σωματείο Τεχνικών ΟΑΣΑ και το Σωματείο Οδηγών Δήμου Αθήνας που ανανέωσαν την συνδρομή τους στην Εργατική Αλληλεγγύη και τους αναγνώστες που γράφτηκαν συνδρομητές στην εφημερίδα και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω. Δήμητρα Χ., Βασίλης Κ., Κώστας Κ., Μαρίζα Ψ., Μιχάλης Θ., Λευτέρης Μ., Βασίλης Μ., Γιάννης Μ., Ασπα Τ., Χρήστος Τ., Μάνθος Α., Βασίλης Τ., Ιωάννα Κ., Αναστασία Π.

Η αλληλεγγύη γίνεται πράξη

Η «Εργατική Αλληλεγγύη» έχει κερδίσει τη θέση της μέσα στους αγώνες των εργαζομένων. Βρίσκεται στις απεργίες, στις διαδηλώσεις και στους χώρους δουλειάς, καταγράφοντας τις διεκδικήσεις και δίνοντας χώρο στις φωνές ανθρώπων που συχνά μένουν έξω από την επικαιρότητα. Με συνέπεια υπερασπίζεται την ενημέρωση που συνδέεται με την κοινωνική δράση, την αλληλεγγύη και τη συλλογική διεκδίκηση.

Για εμάς, στον ΠΑΝΣΥΠΟ, έχει ιδιαίτερη σημασία ότι η εφημερίδα αναδεικνύει και τον αγώνα για το δικαίωμα στην κατοικία. Η συζήτηση αυτή χρειάζεται δημόσιο χώρο, τεκμηρίωση και επιμονή. Η «Εργατική Αλληλεγγύη» συμβάλλει ώστε οι αγώνες να συναντιούνται και οι διεκδικήσεις να ακούγονται.

Η στήριξη μιας τέτοιας εφημερίδας είναι έμπρακτη υπόθεση. Καλούμε τους αναγνώστες και τις αναγνώστριες να την αναζητούν, να την αγοράζουν και να ενισχύουν την κυκλοφορία της. Κάθε φύλλο που αλλάζει χέρια κρατά ζωντανή μια φωνή αλληλεγγύης και αγώνα.

Κωνσταντίνος Λιβέρης,
Πρόεδρος Πανελλήνιου Συλλόγου Υπαλλήλων ΟΑΕΔ-τ.ΟΕΕ-τ.ΟΕΚ

Ως πρωτοετής φοιτήτρια, τα τελευταία χρόνια έχει γεννηθεί μέσα μου ένα έντονο συναίσθημα αδικίας που όσο πάει διογκώνεται με κάθε έγκλημα που διαπράττει αυτή η κυβέρνηση.

Όμως, με την απόγνωση δε πας πουθενά, η αλλαγή έρχεται όταν μετατρέπεις την απόγνωση σε οργή και οργανωμένη επαναστατική δράση.

Με το διάβασμα της εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη συνειδητοποίησα πως δεν είμαι μόνη, και άλλοι άνθρωποι βιώνουν τα ίδια και παλεύουν έναντια στις κυβερνήσεις και το σύστημα όχι μόνο εδώ αλλά και παγκοσμίως.

Η σωστή ενημέρωση λοιπόν, με αφύπνισε και λειτούργησε ως πυροδότης, βοηθώντας με να καταλάβω ότι πρέπει να στρέψω την οργή μου προς την κατεύθυνση της αλλαγής αυτής της κοινωνίας.

Για αυτό, κάθε ενίσχυση στην Εργατική Αλληλεγγύη μετράει για να μπορούμε να οργανώσουμε αυτήν την αλλαγή.

Εύη Αγγελή
φοιτήτρια Αγγλικής Φιλολογίας ΕΚΠΑ

Θυμάμαι από νεαρός την εικόνα ενός συντρόφου να διακινεί την εφημερίδα στην Καλλιθέα . Τη συναντούσα πάντα σε διαδηλώσεις, κινητοποιήσεις και διαμαρτυρίες.

Αργότερα, με την οργάνωσή μου στο ΣΕΚ, είδα από κοντά πώς δίνει καθημερινά τις μάχες μέσα στα σωματεία, τα νοσοκομεία, στους χώρους δουλειάς και στις γειτονιές.

Η συνέπεια της «Εργατικής Αλληλεγγύης» όλα αυτά τα χρόνια είναι συγκινητική. Με δυνατά αντιπολεμικά και αντικαπιταλιστικά εξώφυλλα, πλούσια ειδησεογραφία για το εργατικό κίνημα, το ζήτημα της κατοικίας, αλλά και το «Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο».

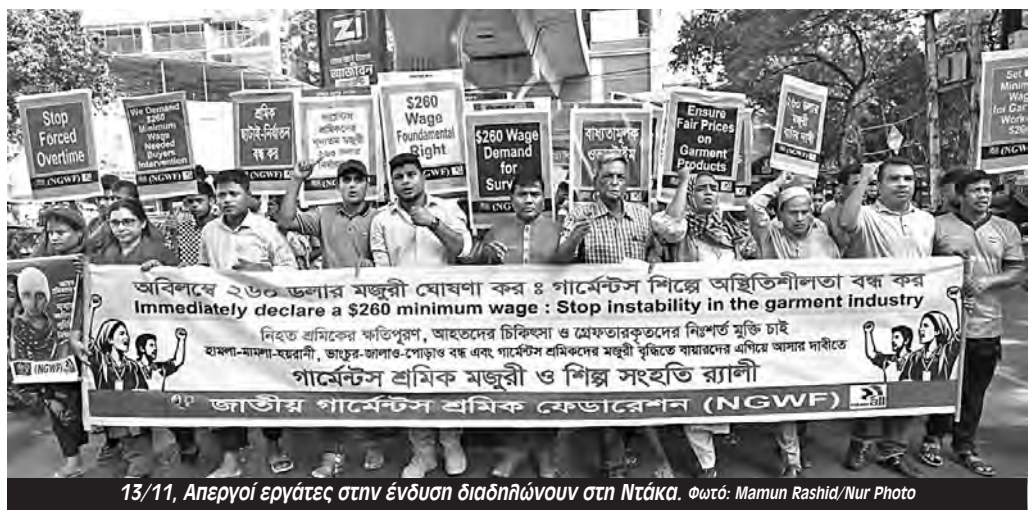
Είναι ο δικός μας οργανωτής, που δίνει βήμα στους ίδιους τους αγωνιστές να εκφραστούν κάτι που έχω ζήσει και ο ίδιος γράφοντας στις σελίδες της. Γι' αυτό στηρίζουμε την εφημερίδα μας και την οικονομική της εξόρμηση!

Στέφανος Δημητριάδης
εργαζόμενος στον δήμο Παλαιού Φαλήρου

ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ

Απεργιακή έκρηξη

Χιλιάδες εργάτες στη βιομηχανία των ενδυμάτων στο Μπαγκλαντές συνεχίζουν τις μαχητικές διαδηλώσεις τους, απαιτώντας αυξήσεις στους μισθούς εδώ και πάνω από δύο εβδομάδες. Οι διαδηλώσεις μετατρέπονται σε συγκρούσεις με την αστυνομία καθώς το κράτος επιχειρεί να τρομοκρατήσει και να σταματήσει το κύμα απεργιών. Ο αγώνας για αυξήσεις έχει μεγάλη προϊστορία, αλλά από τα τέλη του Οκτώβρη πήρε μορφή έκρηξης, όταν φάνηκε πως η κυβέρνηση φάνηκε να υποχωρεί στις πιέσεις των εργοδοτών και σταμάτησαν οι διαπραγματεύσεις για τον κατώτατο μισθό.

13/11, Απεργοί εργάτες στην ένδυση διαδηλώνουν στη Ντάκα. Φωτό: Mamun Rashid/Nur Photo

Το Μπαγκλαντές είναι κατεξοχήν χώρα στην οποία κατευθύνονται οι πολυεθνικές των ενδυμάτων για να αναζητήσουν φτηνή εργατική δύναμη. Τα αφεντικά των εργοστασίων εκεί ωστόσο χρησιμοποίησαν την ίδια απειλή που ακούμε και στην Ευρώπη. Στις διαπραγματεύσεις, αρνήθηκαν τις αυξήσεις γιατί "αν υλοποιηθούν, η παραγωγή θα φύγει προς φθηνότερες χώρες όπως το Βιετνάμ, η Καμπότζη, ακόμη και η Ινδία. Οι άγριες επιθέσεις που επέλεξε να κάνει η κυβέρνηση με την αστυνομία δείχνουν ότι ο στόχος δεν είναι μόνο οι συγκεκριμένες απεργίες στον ιματισμό. Ο φόβος τους είναι πως η έκρηξη μπορεί να απλωθεί και σε άλλους κλάδους, σε ολόκληρη την εργατική τάξη. Στην πρώτη βδομάδα των απεργιών υπολογίζεται ότι πήραν μέρος ένα εκατομμύριο εργάτες και εργάτριες. Σε εκείνο το σημείο η κυβέρνηση έκανε μια υποχώρηση, υποσχόμενη αλλαγές στους μισθούς από το Δεκέμβρη-Γενάρη.

Λοκ άουτ

Αλλά τα αφεντικά έδειξαν πως θα πολεμήσουν αυτές τις αυξήσεις, ενώ προχώρησαν και σε λοκ-άουτ κρατώντας εκατοντάδες εργοστάσια κλειστά και δεν πλήρωναν μισθούς ακόμη και σε κόσμο που είχε επιστρέψει. Έτσι, σε ορισμένες από τις βιομηχανικές περιοχές, ο αγώνας ξαναπήρε φωτιά. Ο **Μουστούκ Χουσεΐν**, μέλος της μόνιμης επιτροπής του αριστερού κόμματος Jasod, έγραφε στη εφημερίδα Socialist Worker από την Ντάκα πως:

"Το νεοσυσταθέν συμβούλιο μισθών της χώρας ανακοίνωσε αυτή την εβδομάδα ότι θα εισαγάγει μια αναθεωρημένη μισθολογική δομή για τους εργάτες ενδυμάτων από τον Δεκέμβριο, με τις πρώτες πληρωμές βάσει αυτής να αναμένονται τον Ιανουάριο. Ωστόσο, δεν έχει ανακοινώσει ακόμη το ποσό για τον κατώτατο μισθό, γεγονός που σημαίνει ότι οι εργάτες πρέπει να προετοιμαστούν για περαιτέρω γύρους κινητοποιήσεων.

Η ανακοίνωση του συμβουλίου ακολούθησε ένα μαζικό κύμα απεργιών στο οποίο συμμετείχαν περίπου ένα εκατομμύριο εργάτες, το οποίο έκλεισε εκατοντάδες εργοστάσια, παράλληλα με τεράστιες διαδηλώσεις στους δρόμους και βίαιη αστυνομική καταστολή.

Παγκόσμιες μάρκες μόδας, όπως οι H&M, Zara και Uniqlo, που παράγουν προϊόντα υψηλής τιμής με χαμηλό κόστος στη χώρα, ήταν μεταξύ αυτών που επηρεάστηκαν. Η βιομηχανία ενδυμάτων αντιπροσωπεύει περίπου το 80% των συνολικών εσόδων της χώρας από εξαγωγές και απασχολεί πάνω από τέσσερα εκατομμύρια ανθρώπους, εκ των οποίων περισσότεροι από τους μισούς είναι γυναίκες.

Οι εργάτες απαιτούν μηνιαίο κατώτατο μισθό 30.000 τάκα Μπαγκλαντές (περίπου 180 λίρες Αγγλίας) υπερδιπλάσιο από το τρέχον επίπεδο. Θέλουν επίσης να καταβληθούν άμεσα και στο ακέραιο όλοι οι ανεξόφλητοι μισθοί, να τερματιστούν οι αυθαίρετες απολύσεις και να υπάρχουν ελεύθερα εκλεγμένοι εκπρόσωποι των εργατών στο νέο συμβούλιο μισθών.

Ο συνεχιζόμενος αγώνας των εργατών ενδυμάτων του Μπαγκλαντές πρέπει να θεωρηθεί ως μέρος του διεθνούς αγώνα ενάντια στην οικονομική ανισότητα και την εκμετάλλευση".

ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ

Πίσω από τους "Δείκτες", η φούσκα μαύρης τρύπας

Από επιτυχία σε επιτυχία πήγαινε ο πρόεδρος της Παραγουάης, Σαντιάγο Πένια, μέχρι που πριν από μια βδομάδα έσκασε το μεγαλύτερο σκάνδαλο στην ιστορία της χώρας και ο ίδιος πήγε κατευθείαν στη φυλακή.

Αντικυβερνητική διαδήλωση στην Παραγουάη. Φωτό: Jorge Saenz/AP

Ο κόσμος ξύπνησε ένα πρωί στις αρχές του μήνα και ανακάλυψε ότι οι τραπεζικοί λογαριασμοί σχεδόν του μισού πληθυσμού της χώρας είχαν μείνει άδειοι. Οι εξελίξεις στην Παραγουάη είναι μεγάλο χτύπημα για τους νεοφιλελεύθερους και στη Λατινική Αμερική και διεθνώς.

Ο **Σαντιάγο Πένια** προέρχεται από τα σαλόνια της Παγκόσμιας Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Όταν ανέλαβε την προεδρία πριν από τρία χρόνια, οι διεθνείς οργανισμοί πανηγύριζαν. Δεν σταμάτησαν να βγάζουν ανακοινώσεις για το πόσο καλά τα πάει πλέον η οικονομία της Παραγουάης. Ανάπτυξη, σταθεροποίηση του πληθωρισμού, όλα τα κατάφερνε ο Πένια. Από κοντά ήρθαν οι τράπεζες και οι οίκοι αξιολόγησης που αναβάθμισαν την αξιοπιστία του χρηματοπιστωτικού της συστήματος.

Μέχρι που έσκασε το σκάνδαλο Ueno και αποκαλύφθηκε πως πίσω από τους θετικούς δείκτες της Moody's και της S&P, στις τράπεζες υπήρχε μια τεράστια τρύπα που κατάπιε τις καταθέσεις των απλών ανθρώπων. Η Ueno μέχρι το 2023 λειτουργούσε μόνο ψηφιακά. Αλλά με τον "εκμοντερνισμό" της οικονομίας πήρε άδεια να λειτουργεί σαν κανονική τράπεζα. Μέσα σε λίγο καιρό, έφτασε πριν από λίγους μήνες να έχει σχεδόν τρία εκατομμύρια πελάτες, το 60% των ενήλικων κατοίκων της χώρας. Όλες οι επιχειρήσεις της χώρας περνούσαν τις μπίζνες τους μέσα από αυτήν την υπερτράπεζα. Η αλήθεια πίσω από την "επιτυχία" ήταν πως ο δείκτης φερεγγυότητας (η κάλυψη σε πραγματικό χρήμα απέναντι στις υποχρεώσεις) είχε καταρρεύσει στο 5,5, ενώ τυπικά έπρεπε να ξεπερνάει το 12%.

Πώς προκλήθηκε αυτή η μαύρη τρύπα; Καθώς η τράπεζα αγκάλιαζε ολόκληρη την οικονομία, ενέκρινε δάνεια προς τις εταιρείες από τις οποίες εξαρτιόταν, ιδιαίτερα φυσικά τις εταιρείες του επιχειρηματικού ομίλου στον οποίο ανήκε (Vazquez). Δισεκατομμύρια έφευγαν χωρίς κανέναν έλεγχο για να καλύψουν τις ανάγκες σε ρευστό και να δώσουν κάλυψη στις δραστηριότητες των αδελφών εταιρειών.

Ταχυδακτυλουργικά

Ο Πένια ήταν μέτοχος του ομίλου Vazquez και αποφάσισε να παραμείνει όταν εκλέχθηκε πρόεδρος. Αποχώρησε μόνο το 2025 και αφού πρώτα φρόντισε να ξεκαθαρίσει ότι όλες οι υποψίες για την κατάσταση της Uneo είναι σκέτα ψέματα. Μάλιστα πήρε τον **Κάρλος Καρβάγιο**, πρόεδρο της Ueno ως το 2023, και τον διόρισε πρόεδρο της Κεντρικής Τράπεζας της Παραγουάης. Όλοι ήταν ικανοποιημένοι, ιδιαίτερα η ίδια η Ueno που θα μπορούσε να συνεχίσει τα ταχυδακτυλουργικά της έχοντας την κάλυψη των πιο σημαντικών θεσμών, της Προεδρίας και της Κεντρικής Τράπεζας.

Για τον Καρβάγιο και τον Πένια, τα συμφέροντα των αφεντικών του Ομίλου και τα κέρδη των εταιρειών ήταν αυτό που τους ένοιαζε πάνω από όλα. Οι "θεσμικές" τους θέσεις ήταν ένα ακόμη εργαλείο για να τα εξυπηρετούν. Στις 6 Νοέμβρη, η Γερουσία καθαίρεσε τον Πένια και τον παρέδωσε στα χέρια του στρατού μέχρι να οργανωθεί το ειδικό δικαστήριο. Η Προεδρία πέρασε στα χέρια του αντιπροέδρου Αγιάνα, ο οποίος (όπως και πολλοί άλλοι), είναι επίσης μπλεγμένος στο σκάνδαλο της Ueno.

Υποτίθεται πως το Ταμείο Εγγύησης των Καταθέσεων καλύπτει τις καταθέσεις μέχρι και ποσού αντίστοιχου 75 μισθών, κανείς δεν είναι σίγουρος ότι τα χρήματα θα βρεθούν. Οι διαδηλώσεις που ξέσπασαν με το που έγινε γνωστό το σκάνδαλο ανάγκασαν το κράτος να αρχίσει μια άμεση επιστροφή στον κόσμο που έμεινε ξαφνικά χωρίς τίποτα. Αλλά το μεγάλο ερώτημα είναι πώς θα αντιμετωπιστεί η μαύρη τρύπα όχι στις καταθέσεις των ιδιωτών αλλά στα ταμεία των συντάξεων και άλλα δημόσια ταμεία που είχαν τοποθετήσει τα χρήματά τους στην Ueno.

Ο Τραμπ και η κυβέρνησή του ισχυρίζονται πως μπορεί να χάνουν πόντους στη Μέση Ανατολή, εξασφαλίζουν όμως όλο και περισσότερο τον απόλυτο έλεγχο στο Δυτικό Ημισφαίριο, στην αμερικανική ήπειρο από άκρη σε άκρη. Όμως, η επέμβαση και το πραξικόπημα για την ανατροπή του Μαδούρο δεν έφερε τη σταθερότητα στη Βενεζουέλα. Ο εκλεκτός τους, ο φασίστας Μπολσονάρο αντί να βρεθεί στο προεδρικό μέγαρο της Βραζιλίας έφυγε την αμέσως επόμενη μέρα των εκλογών για το Μαϊάμι. Το οικονομικό "θαύμα" του Μιλέι στην Αργεντινή μετατρέπεται σε μια δυστοπία με μισθούς 219 ευρώ γιατί "τα αφεντικά έχουν ανάγκες". Και τώρα μπαίνει σε άγνωστα νερά και η Παραγουάη, που στα χρόνια του Πένια έτρεξε να πάρει μέρος σε όλες τις πρωτοβουλίες του Τραμπ, ακόμη και σε υποστήριξη του Νετανιάχου.

Νίκος Λούντος

Η 31η Σύνοδος του ΟΗΕ για το Κλίμα (COP31), από τις 9 έως τις 20 Νοέμβρη στην Αττάλεια της Τουρκίας, πραγματοποιείται σε μία περίοδο που ο πλανήτης καταγράφει αλλεπάλληλα ρεκόρ θερμότητας και οι καύσωνες, οι πλημμύρες, οι ξηρασίες και οι πυρκαγιές σκοτώνουν και καταστρέφουν τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Μετά το πιο ζεστό καλοκαίρι στον κόσμο από τότε που ξεκίνησαν να τηρούνται αρχεία το 1850, οι κλιματολόγοι προβλέπουν ότι περισσότεροι από 450.000 άνθρωποι παγκοσμίως θα πεθάνουν μέχρι τον Φεβρουάριο ως αποτέλεσμα της πρόσθετης ζέστης που θα φέρει το «σούπερ Ελ Νίνιο». Σε μία «ειρωνεία της τύχης», λίγες μέρες πριν την Σύνοδο, στις 14 Οκτώβρη, μία πλημμύρα στην Τουρκία σκότωσε 6 κάτοικους.

Αθήνα, 20/9/19. Διαδήλωση για το κλίμα. Φωτό: Γιάννης Λιάκος/InTime

COP 31

Ξεχειλίζει η υποκρισία

Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Μετεωρολογικό Οργανισμό, το 2026, η μέση παγκόσμια θερμοκρασία από τον Γενάρη μέχρι τον Σεπτέμβρη ήταν 1,47˚C υψηλότερη από την προβιομηχανική περίοδο. Τα τελευταία δώδεκα χρόνια είναι τα θερμότερα στην ιστορία των μετεωρολογικών καταγραφών. Σύμφωνα με την Υπηρεσία Copernicus, οι παγκόσμιες θερμοκρασίες της επιφάνειας της θάλασσας έφτασαν στο επίπεδο ρεκόρ των 21,05˚C τον Σεπτέμβριο. Ο Αύγουστος του 2026 ισοφάρισε τον Ιούλιο του 2023 ως ο θερμότερος μήνας που έχει μετρηθεί ποτέ και ο Οκτώβριος, με 1,63˚C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα, ήταν ο θερμότερος Οκτώβριος που έχει καταγραφεί. Η οριστική υπέρβαση του ορίου της Συμφωνίας του Παρισιού θα γίνει σε λιγότερο από 4 χρόνια.

Αλματώδης αύξηση

Σύμφωνα με την έκθεση «Global Carbon Budget 2026», οι συνολικές παγκόσμιες εκπομπές ισοδύναμου CO_2 αναμένεται να αυξηθούν, το 2026, από 42,8 σε 43,3 δισεκατομμύρια τόνους. Αυτή η αύξηση θα συνεχιστεί εξαιτίας και της αλματώδους αύξησης των κερδών των εταιριών ορυκτών καυσίμων αλλά και από την εκρηκτική ανάπτυξη των πολεμικών εξοπλισμών και των data centers που δημιουργούν μια τεράστια νέα ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας. Οι 9 μεγαλύτερες πετρελαϊκές εταιρείες είχαν 95 δις δολάρια κέρδη μόνο το τρίτο τρίμηνο του 2026. Οι διεθνείς τιμές του πετρελαίου έχουν αυξηθεί σχεδόν κατά 60% από την έναρξη του πολέμου στο Ιράν. Σύμφωνα με τον Διεθνή Οργανισμό Ενέργειας, η κατανάλωση, μόνο από τα data centers, θα πλησιάσει τις 950 τεραβατώρες έως το 2030, όσο είναι η σημερινή κατανάλωση ολόκληρης της Ιαπωνίας.

Αλλά, για ακόμη μία Σύνοδο, που θα κοστίσει 2 δις δολάρια (!), οι επίσημες συνομιλίες θα κυριαρχηθούν από αυτά τα συμφέροντα της βιομηχανίας ορυκτών καυσίμων που «αναγκάζουν» τις κυβερνήσεις να τα υπηρετήσουν.

Η υποκρισία ξεχειλίζει. Η Τουρκία φιλοξενεί τη Σύνοδο και έχει την προεδρία αλλά η Αυστραλία συντονίζει τις διαπραγματεύσεις. Και οι δύο αυτές χώρες αποτελούν σημαντικούς παραγωγούς ή υποστηρικτές της επέκτασης των ορυκτών καυσίμων στηρίζοντας την κερδοφορία των «δικών» τους ενεργειακών κολοσσών σε συνδυασμό και με τις γεωπολιτικές φιλοδοξίες τους.

Η Αυστραλία παραμένει ένας από τους μεγαλύτερους εξαγωγείς άνθρακα και υγροποιημένου φυσικού αερίου (LNG) στον κόσμο. Η κυβέρνηση των Εργατικών της Αυστραλίας, παρά το γεγονός ότι εξελέγη με υποσχέσεις για δράση για το κλίμα, έχει εγκρίνει 37 νέα έργα ορυκτών καυσίμων από το 2022. Ανάμεσά τους βρίσκονται επεκτάσεις ανθρακωρυχείων, νέα κοιτάσματα φυσικού αερίου και άδειες εξόρυξης. Η Woodside, μία από τις μεγαλύτερες εταιρείες LNG, θα διπλασιάσει την παραγωγή LNG έως το 2032, ενώ η Santos θα αυξήσει την παραγωγή αργού πετρελαίου κατά οκταπλάσιο έως το 2035.

Η Τουρκία επιδιώκει να μετατραπεί σε ενεργειακό κόμβο μεταξύ Ασίας και Ευρώπης. Η κρατική TPAO θα τριπλασιάσει την παραγωγή φυσικού αερίου. Η Turkiye, η μεγαλύτερη εταιρεία παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με καύση άνθρακα στην Ευρώπη, θα αυξήσει την παραγωγή άνθρακα κατά 30% έως το 2035. Από τον Σεπτέμβρη του 2025 έχουν προχωρήσει σε 19 ενεργειακές συμφωνίες που περιλαμβάνουν συμβάσεις LNG και συνεργασίες για έρευνες και εξορύξεις με πολυεθνικές όπως η ExxonMobil, η Chevron και η TotalEnergies. Με την ίδια επιχειρηματολογία του Μητσοτάκη, η κυβέρνηση Ερντογάν προβάλλει την ανάπτυξη των κοιτασμάτων φυσικού αερίου στη Μαύρη Θάλασσα και τις πετρελαϊκές έρευνες ως «στρατηγική επιλογή για την ενεργειακή ανεξαρτησία της χώρας».

Λόμπι

Η υποκρισία ξεχειλίζει και από τον ΟΗΕ. Ο γγ του ΟΗΕ, Γκουτέρες, κατηγόρησε τη βιομηχανία ορυκτών καυσίμων ότι «κάνει φόνο ενώ σκοτώνει τον πλανήτη μας... τα ορυκτά καύσιμα πρέπει να ακολουθήσουν τον δρόμο των δεινοσαύρων αλλά αυτό δεν θα συμβεί από μόνο του. Οι δεινόσαυροι δεν είχαν λόμπι. Αλλά τα ορυκτά καύσιμα έχουν». Αλλά, ποιος επιτρέπει τη παρουσία και την κυριαρχία αυτών των λόμπι στις Συνόδους του ΟΗΕ;

Ακόμα και το κτήριο της Συνόδου είναι από σκυρόδεμα. Η εταιρεία που κέρδισε το συμβόλαιο για την κατασκευή του είναι χορηγός της COP31. Η Koc Holding, που ελέγχει την εταιρεία διυλιστηρίων Tupras, εμφανίζεται ως «Παγκόσμιος Επιχειρηματικός Συνεργάτης». Η Sabanci Holding, με συμμετοχή στην ηλεκτροπαραγωγή από άνθρακα, είναι «Συνεργάτης Ηλεκτροδότησης». Και σε αυτή την COP, μέσω διαπιστεύσεων κυβερνήσεων και ΜΚΟ, συμμετέχουν αντιπροσωπείες από 103 επιχειρήσεις προώθησης συμφερόντων των ορυκτών καυσίμων ανάμεσα τους και 30 από τις μεγαλύτερες τράπεζες που μόνο την πενταετία 2021–2025 είχαν χρηματοδοτήσει με περισσότερα από 2,2 τρις δολάρια τις εταιρίες ορυκτών καυσίμων.

Η COP31 παρουσιάζεται ως Σύνοδος «εφαρμογής» των προηγούμενων (εθελοντικών) συμφωνιών. Στην COP30 τα κράτη που παράγουν πετρέλαιο μπλόκαραν μια δεσμευτική διατύπωση και η πρόταση για έναν επίσημο οδικό χάρτη για τη «μετάβαση από τα ορυκτά καύσιμα», η «υπόσχεση» που δόθηκε στην COP28 στο Ντουμπάι, αφαιρέθηκε από το τελικό κείμενο. Τώρα, η «Ατζέντα Δράσης» περιλαμβάνει 10 σημεία, από τα «μηδενικά απόβλητα» έως την «ηλεκτροδότηση» αλλά κανένα δεν κατονομάζει τα ορυκτά καύσιμα. Η Τουρκία επιχειρεί να προωθήσει ως κεντρικό στόχο την αύξηση της ηλεκτρικής ενέργειας στην τελική ενεργειακή κατανάλωση στο 35% έως το 2035 αλλά αυτό δεν σημαίνει απεξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα όσο η ηλεκτρική ενέργεια συνεχίζει να παράγεται από ορυκτά καύσιμα.

Οι χώρες παραγωγής αντιστέκονται σε διατυπώσεις που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε περιορισμούς της παραγωγής τους. Δεν ενεργούν από μόνες τους. Οι ΗΠΑ αποχώρησαν επίσημα από τη Συμφωνία του Παρισιού και η κυβέρνηση Τραμπ πρωταγωνιστεί στην επέκταση της χρήσης ορυκτών καυσίμων.

Οι φτωχότερες χώρες αντιμετωπίζουν τις πιο καταστροφικές συνέπειες. Περισσότεροι από 200 εκατομμύρια άνθρωποι θα αναγκαστούν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους λόγω της κλιματικής αλλαγής, δήλωσε η επικεφαλής του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης για να συμπληρώσει ότι «λείπουν οι πολιτικές που να αντιμετωπίζουν τους παράγοντες που τροφοδοτούν τη μετανάστευση ενώ δισεκατομμύρια δολάρια δαπανώνται για την ασφάλεια των συνόρων».

Οι αναπτυσσόμενες χώρες χρειάζονται περίπου 305 δισεκατομμύρια δολάρια ετησίως μέχρι το 2035 αλλά το λεγόμενο «Ταμείο Ζημιών και Απωλειών», που δημιουργήθηκε στην COP28, έχει λάβει, από τις πλούσιες χώρες, λιγότερα από 600 εκατομμύρια δολάρια, δηλαδή, όσα κερδίζουν οι πετρελαϊκές εταιρείες μέσα σε 14 ώρες. Τα χρήματα σε αυτές τις χώρες δίνονται μόνο με τοκογλυφικά δάνεια. «Οι αναπτυσσόμενες χώρες πληρώνουν σχεδόν 1 τρις δολάρια σε τόκους για το δημόσιο χρέος», δήλωσε ο πρωθυπουργός της Αιθιοπίας, η χώρα του οποίου θα φιλοξενήσει την COP32.

Αντι-σύνοδος

Η ελπίδα βρίσκεται έξω από τις COP. Συνδικάτα, περιβαλλοντικές οργανώσεις, γυναικεία κινήματα και πολιτικές συλλογικότητες έχουν οργανώσει Αντί-σύνοδο κορυφής και οργάνωσαν και μια μαζική πορεία το Σάββατο 14 Νοέμβρη από την κεντρική πλατεία της Αττάλεια.

«Οι κλιματικές συνθήκες επιδεινώνονται... οι άνθρωποι δεν περιμένουν πολλά από τις συνομιλίες», δήλωσε στην εφημερίδα «Socialist Worker» η **Τσιγντέμ Οζμπάς**, η οποία συμμετέχει στην οργάνωση της Συνόδου Κορυφής των Λαών για το Κλίμα: «Ξέρουν ότι δεν μπορούν να κερδίσουν μέσα στις συνεδριάσεις του ΟΗΕ... πρέπει να οργανωθούν έξω από την COP σε διεθνές επίπεδο... θα μιλήσουμε για το πώς να ξεπεράσουμε το χάσμα μεταξύ οικολογίας και εργατικών κινημάτων... οι ακτιβιστές στην Τουρκία είναι θυμωμένοι για 'το τέλος του κόσμου και το τέλος του μήνα'... Το 'τέλος του μήνα' σημαίνει να φροντίζουμε τα παιδιά μας ως άτομα της εργατικής τάξης και 'το τέλος του κόσμου' να φροντίζουμε τον ίδιο τον κόσμο. Δεν πρόκειται για αντιφατικούς στόχους, θα πρέπει να ενωθούν».

Πράγματι, αυτοί που βιώνουν τις συνέπειες της κλιματικής κρίσης είναι η εργατική τάξη, οι φτωχοί και ευάλωτοι πληθυσμοί. Γι' αυτό και η κλιματική κρίση είναι, καταρχάς, ένα ταξικό ζήτημα.

Η αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης απαιτεί να σταματήσουν οι νέες εξορύξεις και να εγκαταλειφθεί η εξάρτηση από τον άνθρακα. Απαιτεί ένα ενιαίο δημόσιο σύστημα ενέργειας, με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο, που θα λειτουργεί με βάση τις κοινωνικές ανάγκες. Απαιτεί τεράστιες δημόσιες επενδύσεις για την προστασία μας από τις επιπτώσεις.

Γι' αυτό, η μάχη για το κλίμα συνδέεται με τον αγώνα ενάντια στους πολέμους, στον ρατσισμό, στις ιδιωτικοποιήσεις, στην ακρίβεια και στην υποβάθμιση των δημόσιων υπηρεσιών. Η οργανωμένη εργατική τάξη έχει τη δύναμη να επιβάλει αυτές τις αλλαγές, όχι μόνο επειδή είναι αυτή που πληρώνει τις συνέπειες της αλλά επειδή βρίσκεται στο κέντρο της παραγωγής και έχει την δύναμη να αμφισβητήσει τις επιλογές των καπιταλιστών.

Να αλλάξουμε το σύστημα, όχι το κλίμα. Η πιο επείγουσα ανάγκη για την επιβίωση της ανθρωπότητας.

Γιώργος Ράγκος

Δραστηριότητες

Μαρξιστικά Φόρουμ

Οργανώνουμε την Πανεργατική Απεργία στις 25 Νοέμβρη

ΓΚΥΖΗ
καφενείο Ραγκαβή 53, 7μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Καφέ LAB (πάρκο ΚΑΠΑΨ), 7μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Βραζιλιάνα, 7μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
Καφέ Ζάτοπεκ, 6μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλήτρια: Ζανέτα Λυσικάτου

ΚΟΛΩΝΟΣ-ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ
Καφέ Πλάτωνας, Ακαδημία Πλάτωνος, 7μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
Καφέ Τρίκυκλο, 7μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΠΑΤΗΣΙΑ
σινέ Ατενέ, 8μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΓΑΛΑΤΣΙ
Καφέ Sawadee (Ταϋγέτου 107), 7.30μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΚΥΨΕΛΗ
Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης Φωκίωνος Νέγρη, 7.30μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλήτρια: Σοφία Σιμάνη

ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Καφέ ΦΡΑΟΥ, (Φειδίου), 6.30μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλητής: Ντίνος Μπουντζίκας

ΘΗΣΕΙΟ
Συνεργατικό καφενείο, Περιβολάκι, 8μμ
ΠΕΜΠΤΗ 19/11
Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
Σύλλογος Ιμβρίων, 8μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Sloth cafe, 8.30μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστακη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
Καφέ Ταρτούφος, 7.30μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλήτρια: Κατερίνα Τσαλταμπάση

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
Καφενείο πλατείας Σουρμένων, 7.30μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλήτρια: Στέλιος Γιαννούλης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
Fahrenheit 451 βιβλιοκαφέ, 7μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλήτρια: Στέφανος Δημητριάδης

ΒΥΡΩΝΑΣ
Φίφτυ Γαστροκαφέ, 7.30μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Στέκι Αριστερής Κίνησης, 7.30μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλητής: Κώστας Πολύδωρος

ΑΙΓΑΛΕΩ
Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΙΛΙΟΝ - ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
Πλατεία Αγίων Αναργύρων, καφέ Kon Leo 7μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΜΑΡΟΥΣΙ
Καφέ Σπίρτο, Πλατεία Ηρώων, 7.30μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαγεωργίου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Καφέ Host, Κεντρική πλατεία, 8μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

Ν. ΙΩΝΙΑ-ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Νισύρου και Πάτμου,7μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλήτρια: Μαρία Ντάσιου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ-ΧΑΛΑΝΔΡΙ
Δημαρχείο Αγ. Παρασκευής, 7.30μμ
ΠΕΜΠΤΗ 19/11
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΝΙΚΑΙΑ-ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
Δημαρχείο Νίκαιας, 7μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
Δημαρχείο Κερατσινίου, 7μμ
ΠΕΜΠΤΗ 19/11
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Θεσσαλονίκη

ΤΟΥΜΠΑ- ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Καφέ Teddy Boys, Μπότσαρη και Παπαναστασίου, 7.30μμ
ΠΕΜΠΤΗ 19/11
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομιανού

ΠΑΤΡΑ
καφέ Aberto P. Φεραίου 48, 7μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΧΑΝΙΑ
Καφέ Μίνωος, 5.30μμ
ΠΕΜΠΤΗ 19/11
Ομιλήτρια: Μαργαρίτα Παπαμηνά

ΡΕΘΥΜΝΟ
Καφενείο Κουκλάκια, 7.30μμ
ΠΕΜΠΤΗ 19/11
Ομιλήτρια: Βάσω Λίπα

ΒΟΛΟΣ
Θόλος, 8μμ
ΠΕΜΠΤΗ 19/11
Ομιλητής: Γιώργος Ζιάκας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
Καφέ Νέον, τζαμί Καλούτσιανη, 7μμ
ΠΕΜΠΤΗ 19/11
Ομιλήτρια: Ευαγγελία Κώνστα

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τζιμάνη (Ζωσιμάδων 42), 7μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Γαλλία: Ένας νέος Μάης τους '68
Ομιλήτρια: Δέσποινα Χατζηαντωνίου

Θεσσαλονίκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
Σταυρούπολη, Καφέ Πέτρος, 7μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18/11
Ένας νέος Μάη του '68
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Καφέ Poeta, 8μμ
ΠΕΜΠΤΗ 19/11
Πολυτεχνείο τότε και τώρα: ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός!
Ομιλητής: Αντώνης Καρολίδης

ΚΑΜΑΡΑ
Καφέ «Κάρμα», 7.30μμ
ΠΕΜΠΤΗ 12/11
Αντίσταση στην περιβαλλοντική καταστροφή
Ομιλητής: Σπύρος Ματθαιάκης

Εξορμήσεις

ΠΕΜΠΤΗ 19/11

ΠΑΤΡΑ Πλ.Όλγας 7.30μμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ.Νικολάου 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/11

ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 7μμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού, Ταμπούρια 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ
Μάρκετ Ιν, Πλ. Γαρδένιας 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Λαϊκή Αργυρουπόλεως 7μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Μεγάλη πόρτα-Πηγάδι 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 21/11

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
πεζόδρομος, "Κελάρι" 12μες
ΙΛΙΟΝ Πλ.Γεννηματάς 11.30πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 11πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλ. Ελευθερίας 12μες
Ν.ΣΜΥΡΝΗ Πλ. Ν.Σμύρνης 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12.30μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΑΒ, Πλ. Εθνικής Αντίστασης 11.30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαγριωτάκη και Θησέως 11.30πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μες
ΚΟΛΩΝΟΣ Γαλαξίας Λένορμαν 12μες
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Έβερεστ, Αγ.Ιωάννου 12μες
Ν. ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου
(απέναντι Πνευματικό Κέντρο) 12μες
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μες
ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μες
ΠΑΤΗΣΙΑ
Λαϊκή Αγ. Παντελεήμονα 12μες
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βεΐκου 12μες
ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκύζη 12μες
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ
ΚΑΜΑΡΑ Γούναρη με Σβώλου 11.30πμ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Παπάζογλου 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
Παπαναστασίου με Μαρτίου 11.30πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 11πμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ.Νικολάου 11πμ
ΧΑΝΙΑ Πλ.Αγοράς 11πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική Πλατεία 12μες

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατικη αλληλεγγυη
Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λέανδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@gmail.com, **τηλ.:** 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

90 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΝΤΟΥΡΟΥΤΙ

Στις 8 Νοέμβρη του 1936, καθώς μαινόταν ο Εμφύλιος Πόλεμος στην Ισπανία, οι στρατιές του Φράνκο επιτέθηκαν εναντίον της Μαδρίτης. Ήταν μια σύγκρουση ανάμεσα σ' έναν καλά εξοπλισμένο στρατό, που υποστηριζόταν από τα φασιστικά Γερμανικά και Ιταλικά βομβαρδιστικά, και μια πενιχρά εξοπλισμένη μάζα εργατών και εργατριών που υπερασπίζονταν την πόλη. Από τις 16 Νοέμβρη και μετά, οι εργατογειτονιές της Μαδρίτης βομβαρδίζονταν μέρα νύχτα από Γερμανικά αεροπλάνα (που είχαν εντολή να μην χτυπήσουν την πλούσια συνοικία της Σαλαμάνκα). Μέσα σε τρεις νύχτες σκοτώθηκαν από τις βόμβες πάνω από 1000 άνθρωποι.

Η επίθεση του **Φράνκο** αποκρούστηκε από τις Δημοκρατικές δυνάμεις. Όμως, αυτά τα καλά νέα τα επισκίασε η είδηση μιας μεγάλης απώλειας. Ο **Μπουοναβεντούρα Ντουρούτι** σκοτώθηκε στη μάχη στις 20 Νοέμβρη. Ήταν ένας θρύλος για το αναρχικό κίνημα της Ισπανίας κι όχι μόνο. Όταν είχε καταφτάσει στην πολιορκημένη **Μαδρίτη**, επικεφαλής μιας φάλαγγας τεσσάρων χιλιάδων μαχητών από το μέτωπο της **Αραγκόν**, η φήμη και το κύρος του απλωνόταν σε ολόκληρη την εργατική τάξη της Ισπανίας. Η σωρός του μεταφέρθηκε στη **Βαρκελώνη** και εκτέθηκε σε λαϊκό προσκύνημα μέχρι την επόμενη μέρα. Η κηδεία του εξελίχθηκε σε ένα συλλαλητήριο πάνω από 500.000 ανθρώπων.

Ο Ντουρούτι γεννήθηκε το 1896 στη **Λεόν**, μια ορεινή περιοχή στην κεντρική βόρεια Ισπανία. Παράτησε το σχολείο στα 14 του χρόνια και πήγε να εργαστεί ως μαθητευόμενος μηχανικός στον σιδηρόδρομο. Το 1917 η σοσιαλιστική εργατική ομοσπονδία **UGT** μαζί με την αναρχοσυνδικαλιστική **CNT** κήρυξαν απεργία των εργατών σιδηρόδρομων του βορρά. Η κτηνώδης και αιματηρή καταστολή της από τον στρατό άφησε ένα βαθύ και διαρκή αντίκτυπο πάνω του. Ο Ντουρούτι ήταν μέλος της UGT, αλλά διαγράφτηκε από αυτήν γιατί ήταν πολύ ριζοσπαστικός για τα γούστα της συντηρητικής ηγεσίας της. Έγινε μέλος της CNT το 1919. Τότε οργανώθηκε η Γενική Απεργία στην Καταλονία που κράτησε 44 μέρες και κέρδισε για πρώτη φορά το οχτάωρο. Ακολούθησε η αστική αντεπίθεση. Ο Ντουρούτι συνελήφθη το 1919, απέδρασε, κατέφυγε στην Γαλλία όπου ήρθε σε επαφή με τις ομάδες των αναρχικών εκεί. Θα επιστρέψει οριστικά στη Βαρκελώνη το 1931, όπου και εντάσσεται αμέσως στη **FAI** (Αναρχική Ομοσπονδία Ιβηρικής).

Η Ισπανία έμπαινε σε μια επαναστατική περίοδο. Το 1931 μια επανάσταση ανέτρεψε τη δικτατορία του Πρίμο ντε Ριβέρα και τη μοναρχία. Η Ισπανική Δημοκρατία ξεκίνησε με τις μεγαλύτερες υποσχέσεις στους εργάτες και τους φτωχούς αγρότες για να τις διαψεύσει τη μια μετά την άλλη. Η δεξιά δυνάμωνε και κοιτούσε όλο και περισσότερο στον φασισμό του Χίτλερ και του Μουσολίνι για «λύσεις».

Τον Οκτώβρη του 1934 το ακροδεξιό κόμμα CEDA μπήκε στην κυβέρνηση. Στις Αστούριας, οι εργάτες ξεσηκώθηκαν κάτω από την σημαία της Εργατικής Συμμαχίας, ενός μετώπου που συσπείρωνε αναρχικούς, σοσιαλιστές και κομμουνιστές εργάτες. Η «Κομμούνα των Αστούριας» πνίγηκε στο αίμα, αλλά άφησε πίσω της την κληρονομιά της κοινής επαναστατικής πάλης των εργατών. Κι όταν τον Φλεβάρη του 1936 το Λαϊκό Μέτωπο κέρδισε τις εκλογές, αυτή η δυναμική ξεδιπλώθηκε σε γιγάντια κλίμακα. Ένα τεράστιο κύμα απεργιών, καταλήψεων γης, διαδηλώσεων και συγκρούσεων με τους φασίστες σάρωσε όλη τη χώρα.

Στις 17 Ιούλη ξεκίνησε το φασιστικό πραξικόπημα με επικεφαλής τον στρατηγό Φράνκο. Οι στρατηγοί και η άρχουσα τάξη που τους υποστήριζε περίμεναν μια εύκολη επικράτηση. Άλλωστε, η κυβέρνηση του Λαϊκού Μετώπου δεν είχε κάνει τίποτα για να αντιμετωπίσει το πραξικόπημα που οι πάντες στην Ισπανία γνώριζαν ότι ετοιμαζόταν. Ήταν η εργατική τάξη με τον ξεσηκωμό της που τους χάλασε τα σχέδια.

Οδοφράγματα

Στη Βαρκελώνη, η στρατιωτική ανταρσία ξέσπασε στις 19 Ιούλη. Ο Ντουρούτι, που δεν είχε ακόμα αναρρώσει από μια εγχείρηση, ακούγοντας για την ανταρσία έφυγε αμέσως από το νοσοκομείο και ενώθηκε με τους εργάτες στα οδοφράγματα. Κατά τη διάρκεια της νύχτας της 19ης Ιούλη, αναρχικοί της CNT/FAI με επικεφαλής τον Ντουρούτι μαζί με μέλη της επαναστατικής οργάνωσης **POUM** που επηρεαζόταν από τις ιδέες του **Τρότσκι**, απαλλοτρίωσαν τουφέκια και δυναμίτες, άρπαξαν όσο οχήματα μπόρεσαν να βρουν και κατέλαβαν τον στρατώνα Αταρανθάρας. Το βράδυ της 20ης Ιούλη, η στρατιωτική ανταρσία στη Βαρκελώνη είχε συντριβεί εντελώς.

Την επόμενη μέρα η Βαρκελώνη βρισκόταν στα χέρια των εργατών. Οι ένοπλες εργατικές πολιτοφυλακές κυριαρχούσαν στους δρόμους και τις γειτονιές. Οι εργατικές επιτροπές έβαζαν υπό τον έλεγχό τους τα εργοστάσια, τα γραφεία, τα καταστήματα, τις συγκοινωνίες, ακόμα και τα θέατρα, τους κινηματογράφους και τα ξενοδοχεία. Οργάνωσαν μια «Αντιφασιστική Επιτροπή Πολιτοφυλακής», που αποτελείτο από αντιπροσώπους της CNT, της FAI, της UGT, του POUM και μερικών Δημοκρατικών ομάδων. Η επιτροπή αυτή ήταν η αληθινή «κυβέρνηση» της Βαρκελώνης και, στην πραγματικότητα, ολόκληρης της Καταλονίας. Μια βδομάδα αργότερα, η επιτροπή ανέθεσε στον Ντουρούτι να οργανώσει μια αντιφασιστική πολιτοφυλακή, η οποία έγινε γνωστή ως «Ταξιαρχία Ντουρούτι».

Στις 23 Ιούλη, δύο ταξιαρχίες έφυγαν από την Βαρκελώνη για να απελευθερώσουν τη Θαραγόθα, στο μέτωπο της Αραγκόν. Ο Ντουρούτι έφυγε πρώτος για εκεί, επικεφαλής μιας φάλαγγας χιλιάδων μαχητών και μαχητριών που έγινε θρυλική. Η Θαραγόθα δεν καταλήφθηκε. Η Αραγκόν, όμως, απελευθερώθηκε από τους πολιτοφύλακες της CNT-FAI και των άλλων εργατικών οργανώσεων, αλλά και από το ξεσηκωμό των ακτημόνων αγροτών που συγκρότησαν εκατοντάδες κολλεκτίβες κατάσχοντας τη γη των γαιοκτημόνων. Ήταν η πρώτη -κι από τις ελάχιστες- στρατιωτικές νίκες για το στρατόπεδο των Δημοκρατικών στον εμφύλιο που θα κρατούσε τρία χρόνια.

Η επανάσταση και ο πόλεμος ενάντια στο φασισμό πήγαιναν χέρι-χέρι. Ο Ντουρούτι έκφραζε αυτό που αισθάνονταν εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες κι εργάτριες σε όλη την Ισπανία -κι όχι μόνο αναρχικοί ή μέλη της CNT- σε αυτό τον διάλογο με τον Βαν Πάασεν, ανταποκριτή της εφημερίδας Τορόντο Τάιμς:

«-Ώστε θα προχωρήσετε την επανάσταση; Ο **Λάργκο Καμπαγιέρο** και ο **Ινταλέσιο Πριέτο** [δυο ηγέτες των Σοσιαλιστών] λένε ότι το Λαϊκό Μέτωπο σκοπεύει μόνο να σώσει τη Δημοκρατία και να αποκαταστήσει τη δημοκρατική τάξη.

-Αυτή μπορεί να είναι η άποψη των δυο κυρίων. Εμείς παλεύουμε για την επανάσταση. (...) Δεν μας τρομάζει η ιδέα να παραλάβουμε μια χώρα γεμάτη ερείπια. Πάντοτε σε τρώγλες ζούσαμε άλλωστε, θα αντέξουμε για λίγο καιρό ακόμη. Μην ξεχνάτε όμως, ότι οι εργάτες ξέρουμε και να χτίζουμε. Εμείς φτιάξαμε όλα τα παλάτια και τα μέγαρα, εδώ, στην Αμερική και παντού και θα τα ξαναφτιάξουμε ακόμα πιο όμορφα. Γιατί εμείς θα κληρονομήσουμε τη Γη, μην έχετε καμία αμφιβολία για αυτό. Η αστική τάξη μπορεί να γκρεμίσει τον κόσμο της, πριν αποχωρήσει από το προσκήνιο της ιστορίας. Εμείς κουβαλάμε έναν καινούριο κόσμο, εδώ, στις καρδιές μας. Κι ο κόσμος αυτός μεγαλώνει κάθε στιγμή. Μεγαλώνει και τούτη τη στιγμή ακόμα που σας μιλάω».

Άρνηση

Όμως, το ζήτημα κάθε άλλο παρά είχε λυθεί. Η ένοπλη αντεπανάσταση του Φράνκο έπρεπε να χτυπηθεί από μια νέα εξουσία -την εργατική εξουσία- και για να νικήσει αυτή η εξουσία έπρεπε να οργανωθεί σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας. Για την CNT/FAI μια τέτοια θέση ήταν κάτι περισσότερο από ανάθεμα: κάθε εξουσία και κάθε πολιτική ήταν το ίδιο διεφθαρμένη και δικτατορική. Έτσι, η συνειδητή άρνηση της ηγεσίας της CNT να συγκεντρώσει τα διαφορετικά όργανα εργατικού ελέγχου, όπως τις επιτροπές και τις κολεκτίβες, σε μια γροθιά για την κατάληψη της κεντρικής εξουσίας, άφηνε τη ζυγαριά της υπό διαμόρφωση δυαδικής εξουσίας να γέρνει προς την πλευρά της άρχουσας τάξης. Μην έχοντας να προτείνει εναλλακτική πρόταση στο αστικό κράτος, η ηγεσία της CNT κατέληξε να συμμετέχει –όσο παράδοξο και να φαίνεται για αναρχική οργάνωση– στις ίδιες τις κυβερνήσεις που στήριζαν αυτό το κράτος: πρώτα στη Χώρα των Βάσκων μαζί με μικροαστούς εθνικιστές, μετά στην Καταλονία και τον Νοέμβρη 1936 στην ίδια την κεντρική Δημοκρατική κυβέρνηση.

Στις αρχές Σεπτέμβρη ο Λάργκο Καμπαγιέρο είχε γίνει πρωθυπουργός. Ο Καμπαγιέρο ήταν ο ηγέτης της αριστερής πτέρυγας του Σοσιαλιστικού Κόμματος και οι οπαδοί του τον αποκαλούσαν «Ισπανό Λένιν». Στην πραγματικότητα, η κυβέρνηση, παρόλη την αριστερή σύνθεσή της και έχοντας την πλήρη στήριξη του Κομμουνιστικού Κόμματος, έγινε το κέντρο της ανασυγκρότησης του αστικού κράτους που έβαλε στόχο να διαλύσει συστηματικά τους θεσμούς εργατικού ελέγχου που είχε γεννήσει η επανάσταση του Ιούλη.

Ο Ντουρούτι έχασε τη ζωή του στη μάχη της Μαδρίτης όταν αυτή η διαδικασία βρισκόταν ακόμα στα πρώτα της βήματα. Λίγους μήνες μετά, στις 3 Μάη 1937, οι Ασάλτος (ένα σώμα χωροφυλακής) υπό τις διαταγές ενός στελέχους του **Κομμουνιστικού Κόμματος** προσπάθησαν να καταλάβουν το κτίριο της Τηλεφωνικής Εταιρείας στην Βαρκελώνη, που από τον Ιούλη του 1936 βρισκόταν κάτω από τον έλεγχο μιας κοινής επιτροπής των CNT-UGT.

Σαν απάντηση στην πρόκληση οι εργατογειτονιές της πόλης ξεσηκώθηκαν και παντού υψώθηκαν εκατοντάδες οδοφράγματα. Όμως, για άλλη μια φορά η ηγεσία της CNT έβαλε φρένο. Το αποτέλεσμα ήταν ένα κύμα διώξεων ενάντια στους επαναστάτες, τόσο του POUM αλλά και των αγωνιστών της CNT που αντιτάχτηκαν στον συμβιβασμό. Όμως, δεν είναι τυχαίο ότι το ρεύμα της αντίστασης στο συμβιβασμό, πήρε το όνομα **«Φίλοι του Ντουρούτι»**.

Κώστας Πίττας

«ΓΙΑ ΠΟΙΑ ΠΑΙΔΕΙΑ ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ»

΄Ενα πολύτιμο εργαλείο πολιτικής παρέμβασης

Η Παιδεία δεν υπήρξε ποτέ ένας ουδέτερος χώρος γνώσης, αποκομμένος από τις κοινωνικές και ταξικές συγκρούσεις. Αντίθετα αποτελεί διαχρονικά ένα από τα πιο κρίσιμα πεδία αντιπαράθεσης ανάμεσα στις ανάγκες της νεολαίας και της εργατικής τάξης από τη μία και στις επιδιώξεις του κράτους και της άρχουσας τάξης από την άλλη. Αυτό ακριβώς το νήμα πιάνει η νέα συλλογική έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου με τίτλο «Για ποια παιδεία παλεύουμε» με κείμενα του Γιώργου Πίττα, της Σοφίας Γαρμπή, του Πάνου Γκαργκάνα και της Chanie Rosenberg.

Δεν θα μπορούσε να υπάρχει καλύτερη στιγμή για αυτή την έκδοση από τώρα, που πλημμυρίζουν οι μεγάλες πόλεις στην Ευρώπη αλλά και όχι μόνο από νέους και νέες που διεκδικούν λεφτά για την Παιδεία και όχι για τον πόλεμο και τους εξοπλισμούς. Το βιβλίο κυκλοφορεί σε μια περίοδο οξυμένης επίθεσης από την κυβέρνηση Μητσοτάκη στη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση.

Η κυβέρνηση με αιχμή την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, την προσπάθεια αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος, τις διαγραφές φοιτητών, τις περικοπές στην χρηματοδότηση, την κατάργηση του ασύλου και την ποινικοποίηση των κινητοποιήσεων φέρνει στο προσκήνιο το ερώτημα του τίτλου του βιβλίου. Αλλά και τα ερωτήματα, γιατί η άρχουσα τάξη επιμένει με τέτοια λύσσα να περάσει τις αναδιαρθρώσεις σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης και με ποια όπλα μπορεί το κίνημα να ανατρέψει τα σχέδια της;

Το βιβλίο αποτελείται από τέσσερις διακριτές ενότητες αλλά οργανικά δεμένες. Στη πρώτη ενότητα με τίτλο **«Το δημόσιο Πανεπιστήμιο στο στόχαστρο»** αποτυπώνεται η ανατομία της σύγχρονης επίθεσης. Αποδεικνύεται ότι δεν πρόκειται για αποσπασματικά μέτρα, αλλά για μια συνολική στρατηγική που αντιμετωπίζει τη γνώση ως εμπόρευμα και τους φοιτητές ως «πελάτες». Αναλύεται πως το κόσκινο των πανελλαδικών εξετάσεων αποκλείει χιλιάδες νέους και νέες από τα δημόσια ιδρύματα, σπρώχνοντας τους στην ιδιωτική εκπαίδευση, ενώ παράλληλα η υποχρηματοδότηση των σχολών, η εκρηκτική κρίση της φοιτητικής στέγης και οι απειλές για μαζικές διαγραφές φοιτητών συνθέτουν ένα ασφυκτικό περιβάλλον για τα παιδιά των εργατικών οικογενειών.

Καταλήψεις

Στη δεύτερη ενότητα **«Φοιτητικό κίνημα και καταλήψεις»** οι συγγραφείς τονίζουν την άλλη πλευρά, την δύναμη της συλλογικής αντίστασης. Εξηγούν γιατί, επί πενήντα χρόνια οι κυβερνήσεις αδυνατούν να ξεμπερδέψουν οριστικά με τις κατακτήσεις, τα δικαιώματα και τις αγωνιστικές παραδόσεις της νεολαίας που κερδήθηκαν στο Πολυτεχνείο και τη Μεταπολίτευση.

Το φοιτητικό και μαθητικό κίνημα αναδεικνύεται ξανά και ξανά το βασικό εμπόδιο στα σχέδια της άρχουσας τάξης, ικανό όχι μόνο να σταματάει και να μπλοκάρει αντιδραστικούς νόμους αλλά ακόμα και να τους ανατρέπει σε συντονισμό με τους αγώνες της εργατικής τάξης. Κεντρικό ρόλο σε αυτή την ενότητα κατέχει η Κατάληψη ως σημείο τριβής και πολιτικής διαπάλης και ταυτόχρονα ως το πιο αποτελεσματικό μέσο πάλης στους αγώνες.

Μέσα από μια ζωντανή ιστορική αναδρομή μισού αιώνα, καταγράφονται οι μεγάλοι σταθμοί των αγώνων.

2006-2007. Καταλήψεις και διαδηλώσεις τσακίζουν την απόπειρα της Νέας Δημοκρατίας να καταργήσει το άρθρο 16.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

Από την πρώτη μεταπολιτευτική κατάληψη στην Πάτρα το 1978, τις κινητοποιήσεις ενάντια στο νόμο 815 το 1979 και τις συγκρούσεις του 1980 που σημαδεύτηκαν από τις δολοφονίες των Κουμή, Κανελλοπούλου, στις πρώτες μαθητικές καταλήψεις του 1986, το μεγάλο κύμα 1990-91 με τη δολοφονία του καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα και το κίνημα «Κάτσε καλά Γεράσιμε» του 1999. Κι από το μεγαλειώδες φοιτητικό κίνημα του 2006-07 ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και του νέου Νόμου πλαίσιο της Γιαννάκου, την μεγάλη απεργία των δασκάλων, την εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, τις καταλήψεις ενάντια στο νόμο Διαμαντοπούλου μέχρι τις καταλήψεις του 2024 ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Παρακαταθήκη

Η ιστορία αυτή παίζει τεράστιο ρόλο ως πολύτιμη παρακαταθήκη εμπειρίας για το φοιτητικό κίνημα σήμερα.

Η τρίτη ενότητα **«Καπιταλισμός και εκπαίδευση»** εξηγεί το ρόλο που παίζει το εκπαιδευτικό σύστημα στον καπιταλισμό. Βασισμένη στην επαναστατική παράδοση εξετάζει πως η εκπαίδευση λειτουργεί ως οικοδόμημα αναπαραγωγής του καπιταλισμού σε διπλό επίπεδο, καταρχάς οικονομικά προετοιμάζοντας και κατηγοριοποιώντας το αυριανό εργατικό δυναμικό ανάλογα με τις ανάγκες της κερδοφορίας και αφετέρου ιδεολογικά καλλιεργώντας τον ατομικισμό, τον ανταγωνισμό και την αποδοχή των ταξικών ανισοτήτων ως «φυσικών». Αποδομούνται τα ιδεολογήματα της νεοφιλελεύθερης επίθεσης όπως η στρατηγική της «αριστείας», τα «πρότυπα» σχολεία, η «παιδεία των start ups» και η σύνδεση με την αγορά. Ταυτόχρονα όμως στον καπιταλισμό τα σχολεία και οι σχολές συγκεντρώνουν χιλιάδες νέους και νέες σε κοινούς χώρους μετατρέποντας τα σε εστίες αμφισβήτησης και ριζοσπαστικοποίησης.

Τέλος η **Chanie Rozenberg** με το κείμενο στο τελευταίο μέρος του βιβλίου **«Επανάσταση και Εκπαίδευση»** φωτίζει το ριζοσπαστικό εκπαιδευτικό πείραμα των μπολσεβίκων στα πρώτα χρόνια μετά την Οκτωβριανή Επανάσταση του 1917 στη Ρωσία. Παρουσιάζονται οι τολμηρές τομές που εισήγαγε ο εκπαιδευτικός νόμος του 1918, η καθιέρωση της ενιαίας πολυτεχνικής Παιδείας ως κριτήριου για τον σοσιαλισμό που σπάει το ταξικό διαχωρισμό ανάμεσα στη χειρωνακτική και την πνευματική εργασία, η ανανέωση των διδακτικών μεθόδων, η αυτοδιοίκηση των μαθητών και η ισότιμη δημιουργική σχέση ανάμεσα σε εκπαιδευτικούς και μαθητές χωρίς αυταρχικές τιμωρίες. Όλα αυτά κάτω από αντίξοες συνθήκες μέσα στον εμφύλιο πόλεμο μέχρι που τη σταλινική αντεπανάσταση ήρθε να συνοδεύσει η υποχώρηση των κατακτήσεων, επαναφέροντας την ιεραρχία, την τυφλή πειθαρχία και τη στενή τεχνοκρατική εξειδίκευση.

Το βιβλίο αυτό είναι ένα πολύτιμο εργαλείο πολιτικής παρέμβασης στους χώρους της εκπαίδευσης αναγκαίο για κάθε νέο/α αγωνιστή/ρια, για τους φοιτητές/ριες, τους μαθητές/ριες, τους εκπαιδευτικούς και τους εργαζόμενους που παλεύουν καθημερινά ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και υποβάθμιση της Παιδείας αλλά και τη συνολική προοπτική της ανατροπής αυτού του συστήματος που θυσιάζει τις ανάγκες μας για τον πόλεμο και για τα κέρδη τους.

Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Θα τα βρείτε στο
μαρξιστικό βιβλιοπωλείο
www.marxistiko.gr
Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

ΕΛΛΑΔΑ-ΤΟΥΡΚΙΑ

«Καλωδιωμένος» ανταγωνισμός

Ιστορικά, η βασική αποστολή των καλωδίων είναι η μεταφορά ενέργειας και πληροφοριών.

Αυτό όμως δεν ισχύει για το καλώδιο Ελλάδας-Κύπρου. Η δική του βασική αποστολή είναι η προώθηση των «εθνικών θέσεων» σε σχέση με τις ελληνοτουρκικές διαφορές.

Το καλώδιο μπορεί κάποτε να ποντιστεί πραγματικά. Και δεν αποκλείεται κάποια στιγμή στο μέλλον να μεταφέρει πραγματικά ηλεκτρική ενέργεια και να συνδέσει με αυτόν τον τρόπο το ηλεκτρικό δίκτυο της Κυπριακής Δημοκρατίας με το δίκτυο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αλλά ο βασικός στόχος των ερευνών του γαλλικού VB Abeille Marengo δεν είναι η χαρτογράφηση του βυθού αλλά η όξυνση της αντιπαράθεσης με την Τουρκία.

Το χρονοδιάγραμμα της υλοποίησης του έργου προβλέπει ότι η διασύνδεση θα έχει ολοκληρωθεί ως το 2031. Η χαρτογράφηση του βυθού έχει, υποτίθεται, ολοκληρωθεί κατά το 60%, το καλώδιο έχει ήδη αρχίσει να κατασκευάζεται και έχει ήδη επιλεγεί ο ανάδοχος που θα κατασκευάσει τους τερματικούς σταθμούς στην Κύπρο και την Κρήτη. Με βάση τους αρχικούς του σχεδιασμούς ο «Ευρασιατικός Διασυνδετήριος Αγωγός» –όπως ονομαζόταν αρχικά– θα συνέδεε όχι μόνο την Κύπρο με την Κρήτη αλλά και την Κύπρο με το Ισραήλ και την Κρήτη με την Στερεά Ελλάδα. Οι σχετικές συμφωνίες ανάμεσα στις τρεις χώρες υπογράφτηκαν τον Μάρτιο του 2021 στην Κύπρο. Το τι ακριβώς θα ισχύσει από όλα αυτά, όμως, είναι αβέβαιο.

Είναι αβέβαιο πρώτα απ' όλα από τεχνική άποψη. Ο αγωγός, αν και όταν ολοκληρωθεί θα έχει σπάσει δυο παγκόσμια ρεκόρ: το μεγαλύτερου υποθαλάσσιου αγωγού στον κόσμο. Και του βαθύτερου αγωγού στον κόσμο. Το έργο, όμως, είναι αβέβαιο και από οικονομική άποψη: ο αγωγός θα στοιχίσει, με βάση τους πρωταρχικούς υπολογισμούς του 2018, πάνω από 3,5 δις ευρώ. Ο προϋπολογισμός του τμήματος Κύπρου-Κρήτης από μόνος του πλησιάζει τα 2 δις, από τα οποία το ένα τρίτο μόνο θα έρθει από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ένας πρόσθετος παράγοντας αβεβαιότητας είναι η συμμετοχή του Ισραήλ στο έργο. Και για το Ισραήλ, όπως και για την Ελλάδα και την Κύπρο, η σημασία του έργου είναι κύρια γεωστρατηγική. Οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή, με τη γενοκτονία στη Γάζα και την αμερικανοϊσραηλινή επίθεση στο Ιράν, έχουν κάνει όμως την εκμετάλλευση πλέον πολύ αβέβαιη. Η διεθνής κοινή γνώμη έχει στραφεί μαζικά ενάντια στο Ισραήλ.

ΑΟΖ

Η μεγαλύτερη «δυσκολία» όμως είναι η διαμάχη ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία γύρω από τις ΑΟΖ, τα χωρικά ύδατα, την υφαλοκρηπίδα και τον έλεγχο της Ανατολικής Μεσογείου. Η Ελλάδα υποστηρίζει ότι το καλώδιο διασχίζει μόνο την ελληνική και ελληνοκυπριακή ΑΟΖ –όπως έχει αυτή προσυμφωνηθεί όχι μόνο ανάμεσα στις ίδιες αλλά και με την Αίγυπτο και το Ισραήλ. Η Τουρκία υποστηρίζει ότι «κόβει» την τουρκική ΑΟΖ, όπως αυτή έχει συμφωνηθεί με την υπογραφή του Τουρκολυβικού Μνημονίου.

Θεωρητικά η διαφωνία περιστρέφεται γύρω από τον ρόλο των νησιών στον καθορισμό της ΑΟΖ της κάθε χώρας. Η Ελλάδα –μια χώρα με εκατοντάδες μικρά και μεγάλα νησιά– υποστηρίζει ότι τα νησιά δικαιούνται ΑΟΖ με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που δικαιούνται και οι ηπειρωτικές περιοχές. Η Τουρκία υποστηρίζει ότι δεν δικαιούνται τίποτα πέρα από τα χωρικά τους ύδατα. Τα σύνορα της τουρκικής ΑΟΖ, σύμφωνα με το τουρκολυβικό μνημόνιο, περνάνε «ξυστά» κάτω από την Κρήτη –το τέταρτο μεγαλύτερο νησί της Μεσογείου. Η ελληνική NAVTEX για την έξοδο του Abeille Marengo στα διεθνή ύδατα στηρίζεται (και στηρίζει στην πραγματικότητα) την ελληνική εκδοχή. Η τουρκική «αντί» NAVTEX (που η Ελλάδα έτρεξε να χαρακτηρίσει παράνομη) την τουρκική εκδοχή.

Το πρόβλημα είναι ότι το διεθνές δίκαιο δεν απαιτεί καμιά άδεια από την «κυρίαρχη χώρα» για την πόντιση καλωδίων στον βυθό της ΑΟΖ της. «Η πόντιση καλωδίου δεν δημιουργεί ούτε ακυρώνει κυριαρχικά δικαιώματα σε ΑΟΖ ή υφαλοκρηπίδα και αυτός είναι ο λόγος που είναι ελεύθερη σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο» λέει χαρακτηριστικά σε μια συνέντευξή του στο Έθνος ο **Σωτήρης Ρούσσος**, καθηγητής στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Διεθνών Σχέσεων στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Ο θόρυβος γύρω από τις NAVTEX και την γαλλική «ρηματική διακοίνωση» προς την Τουρκία δεν είναι απλά και μόνο ψυχροπολεμικός. Είναι και γελοίος.

Η Κύπρος απέχει εκατοντάδες μίλια από την Κρήτη. Και δεκάδες μόνο από την Τουρκία. Φυσιολογικά, αν δεν υπήρχε όλο αυτό το πλέγμα των ανταγωνισμών, το ηλεκτρικό της δίκτυο θα συνδεόταν με το δίκτυο της Τουρκίας. Ο καπιταλισμός, όμως, δεν έχει καμιά σχέση ούτε με τη λογική, ούτε με τον ορθολογισμό. Αλλά έχει πολύ στενή σχέση με τον ανταγωνισμό, τον πόλεμο και την καταστροφή.

NVIDIA

Τεχνητή νοημοσύνη της «κλειδαρότρυπας»

Ο καπιταλισμός είναι ένα βρώμικο σύστημα. Και όσο πιο ψηλά ανεβαίνει κανείς προς την κορυφή τόσο πιο ανυπόφορη γίνεται η μπόχα που αναδύει. Το σκάνδαλο της NVDIA έριξε μόνο λίγο φως στον «θαυμαστό κόσμο» των μεγάλων επιχειρήσεων. Και το θέαμα ήταν αποκρουστικό.

Το πραγματικό σκάνδαλο δεν ήταν οι κρυφές, εξωσυζυγικές σχέσεις του **Τζένσεν Χουάνγκ** με την «Άλις» **Χουάνγκ Λη** (όπως ήταν το επίσημο της όνομα). Αν ο καπιταλισμός αντιμετώπιζε πραγματικά με τόση σοβαρότητα τις «ερωτικές περιπέτειες» των αφεντικών, το σύστημα θα είχε καταρρεύσει εδώ και πολύ καιρό. Όπως έγραφαν κοροϊδευτικά ο Μαρξ και ο Έγκελς στο Κομμουνιστικό Μανιφέστο «οι αστοί μας, αφού δεν μένουν ικανοποιημένοι που έχουν στη διάθεσή τους τις κόρες και τις γυναίκες των προλεταρίων τους ... βρίσκουν μεγάλη διασκέδαση να αποπλανούν ο ένας τη γυναίκα του άλλου». Φυσιολογικά η είδηση μιας εξωσυζυγικής σχέσης στα ανώτερα πατώματα της κοινωνίας δεν θα άξιζε ούτε για μια υποσημείωση στις εσωτερικές σελίδες των εφημερίδων.

Ούτε πείθουν οι «αποκαλύψεις» των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ ότι η Λη είναι «κατάσκοπος της Κίνας». Η Λη ήταν ένα από τα ανερχόμενα «αστέρια» του κινεζικού επιχειρηματικού τζετ σετ – στέλεχος της τράπεζας HSBC στο Χονγκ Κόνγκ, μεγαλομέτοχος και στέλεχος του Hexi Capital, ενός επενδυτικού σχήματος που έκανε «μπίζνες» με μεγάλες πολυεθνικές και διευθύντρια της εταιρείας Longjing Information Technology της Σανγκάης στη συνέχεια.

Σύμφωνα με την (καθόλου προοδευτική) ιστοσελίδα Wire που ειδικεύεται στην Κίνα, η Λη κέρδισε το 2019 «145 εκατομμύρια δολάρια από την πώληση ενός ομίλου διαδικτυακών τυχερών παιχνιδιών» στην κινεζική εταιρεία υψηλής τεχνολογίας 7Road Holdings. Τα κέρδη της τα επένδυσε στην ίδια την 7Road –αποκτώντας έτσι το 10% του μετοχικού της κεφαλαίου. Η Megaspeed, η εταιρεία της Σιγκαπούρης στην οποία εργαζόταν το τελευταίο διάστημα, είναι στην πραγματικότητα, σύμφωνα με το Wire, θυγατρική της 7Road. Για τα συμφέροντα της εταιρείας της «κοιμόταν» η Λη με το αφεντικό της NVDIA –όχι για να αποσπάει πληροφορίες για χάρη των μυστικών υπηρεσιών της Κίνας.

Περιορισμοί

Η NVDIA είναι σήμερα η «καρδιά» της τεχνητής νοημοσύνης. Σχεδιάζει τα «τσιπ» -τα ηλεκτρονικά κυκλώματα πάνω στα οποία «τρέχουν» τα προγράμματα της τεχνητής νοημοσύνης. Για αυτό το λόγο το αμερικάνικο κράτος έχει βάλει περιορισμούς στις εξαγωγές τους προς την Κίνα. Σύμφωνα με το πρακτορείο Reuters, όμως, οι Κινέζοι έχουν καταφέρει να αποκτήσουν πρόσβαση ακόμα και στα πιο προηγμένα προϊόντα της NVDIA –μάλλον μέσω της Megaspeed και κάποιων άλλων παρόμοιων εταιρειών.

Για το πόσο σκληροί, όμως, θα έπρεπε να είναι αυτοί οι περιορισμοί των εξαγωγών των τσιπ της τεχνητής νοημοσύνης προς την Κίνα, υπήρχαν διαφωνίες και μέσα στην αμερικανική άρχουσα τάξη και μέσα στην ίδια την κυβέρνηση του Τραμπ.

Ο ίδιος ο Χουάνγκ ήταν δημόσια ριζικά αντίθετος στους περιορισμούς. Οι περιορισμοί, έλεγε, θα καθυστερήσουν για λίγο την ανάπτυξη της τεχνητής νοημοσύνης στην Κίνα αλλά θα την αναγκάσουν ταυτόχρονα να αναπτύξει τα δικά της τσιπ. Καλύτερα να τους πουλάμε τα δικά μας.

Ο **Τραμπ** –με τον οποίο ο Χουάνγκ είχε πολύ στενή σχέση– είχε επιτρέψει τις εξαγωγές των «λιγότερο εξελιγμένων» επεξεργαστών H200, με τον δικό του ιδιαίτερο τρόπο: με τον όρο ότι θα επιβαρύνονταν οι εξαγωγές αυτές με δασμό 25%. Αλλά δεν είχε δώσει άδεια για την εξαγωγή των πιο προηγμένων επεξεργαστών H100. Όπως φαίνεται σήμερα, ένας από αυτούς που διαφωνούσε ριζικά με αυτήν την «χαλαρή» πολιτική ήταν ο **Σκοτ Μπέσεντ**, ο υπουργός Οικονομικών. Ο Μπέσεντ κατηγορεί τώρα τον **Χάουαρντ Λάτνικ**, τον υπουργό Εμπορίου ότι, ενώ είχε στη διάθεσή του τα στοιχεία γύρω από το σκάνδαλο της NVDIA εδώ και ένα χρόνο, δεν έκανε τίποτα για να το σταματήσει.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι οι ξαφνικές αποκαλύψεις γύρω από τις «παράνομες» σχέσεις του Χουάνγκ, ήρθαν λίγες μέρες μετά την ήττα των Ρεπουμπλικάνων στις ενδιάμεσες εκλογές. Η πανωλεθρία έφερε γκρίνια, έβγαλε τις διαφωνίες στη φόρα και άλλαξε τις εσωτερικές ισορροπίες.

Ο βρωμερός τρόπος, όμως, με τον οποίο επιβλήθηκαν οι αλλαγές είναι ένα ακόμα δείγμα του πόσο σιχαμερή είναι η κυβέρνηση του Τραμπ: δεν είναι απλά και μόνο η κυβέρνηση της φτώχειας, του ρατσισμού και του πολέμου αλλά και η κυβέρνηση της κλειδαρότρυπας. Αλλά ξέχασα, είναι και η κυβέρνηση του Έπσταϊν – κάτι που τα λέει μάλλον όλα.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΓΑΛΛΙΑ

Στους δρόμους χτίζεται η απάντηση στην κρίση χρέους

Με την πλάτη στον τοίχο βρίσκεται ο Μακρόν και η κυβέρνηση του Σεμπαστιάν Λεκορνί που αδυνατεί να περάσει τον προϋπολογισμό του 2027 από το κοινοβούλιο ενώ την Τρίτη 17/11 ερχόταν αντιμέτωπη με μια ακόμα μαζική Γενική Απεργία.

Η γαλλική άρχουσα τάξη απαιτεί περικοπές για να προστατεύσει τα κέρδη της, καθώς η οικονομική και η πολιτική κρίση βαθαίνουν ενώ η αντίσταση της νεολαίας και της εργατικής τάξης δείχνει ότι τα σχέδιά των από πάνω δεν είναι μονόδρομος.

Στις 4 Νοέμβρη, η Εθνοσυνέλευση (Κάτω Βουλή) απέρριψε το σκέλος των εσόδων του προϋπολογισμού του 2027 με 458 ψήφους κατά και καμία υπέρ. Η ήττα αυτή δεν είναι απλά ένα κοινοβουλευτικό στραπάτσο. Έρχεται ύστερα από σχεδόν δύο μήνες μαθητικών καταλήψεων, απεργιών και μαζικών διαδηλώσεων που μετέτρεψαν τη λιτότητα σε κεντρικό ζήτημα πολιτικής σύγκρουσης ξεκινώντας από τα σχολεία.

Η κυβέρνηση θέλει να μειώσει το δημοσιονομικό έλλειμμα από το 5,4% του ΑΕΠ το 2026 στο 5% το 2027, προωθώντας ένα σχέδιο δημοσιονομικής προσαρμογής ύψους 54 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Για να το πετύχει αυτό ο αρχικός σχεδιασμός προέβλεπε ανάπτυξη 0,5% και πληθωρισμό 2,1% για το 2026, στοχεύοντας σε ανάπτυξη 1% και πληθωρισμό 1,8% το 2027. Ωστόσο, όπως αναφέρει σε σημείωμά της η ελληνική πρεσβεία στο Παρίσι "η πρόβλεψη για μεγέθυνση 1% κρίνεται πλέον υπεραισιόδοξη από τους θεσμούς, με τα νεότερα ρεαλιστικά σενάρια να περιορίζουν την ανάπτυξη μεταξύ 0,3% και 0,4%. Υπό αυτές τις συνθήκες, το Υπουργείο Οικονομικών αναγνωρίζει επισήμως ότι τα αρχικά προταθέντα μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής, ύψους 43 δισεκ. ευρώ, δεν επαρκούν για τη διασφάλιση του δημοσιονομικού στόχου, προαναγγέλλοντας την ανάγκη περαιτέρω δραστικών παρεμβάσεων".

Λεκορνί όπως Μητσοτάκης

Εν τω μεταξύ το δημόσιο χρέος αυξάνεται συνεχώς και το ετήσιο κόστος εξυπηρέτησής του εκτιμάται στα 62,6 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2026, ενώ προβλέπεται να φτάσει τα 72,9 δισεκατομμύρια το 2027 και τα 125,8 δισ. ευρώ έως το 2030! Πρόκειται για θηριώδη ποσά που καταλήγουν στους μεγάλους πιστωτές του κράτους και που οι κυβερνήσεις παρουσιάζουν την πληρωμή τους ως αδιαπραγμάτευτη υποχρέωση την ώρα που απαιτούν περικοπές στην Υγεία, στην εκπαίδευση και τις κοινωνικές δαπάνες. Το επιχείρημα της κυβέρνησης Λεκορνί ακούγεται εδώ σαν μνημονιακή ηχώ με φωνή Μητσοτάκη: "το κράτος ξοδεύει περισσότερα από όσα αντέχει η οικονομία και χρειάζονται θυσίες για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των αγορών".

Ωστόσο, όπως επισημαίνει ο μαρξιστής οικονομολόγος **Μάικλ Ρόμπερτς** "όλη αυτή η συζήτηση περί σπάταλων δημόσιων δαπανών και χρέους αποτελεί έναν αντιπερισπασμό από την πλευρά των γαλλικών κυβερνήσεων και των λεγόμενων «τιμωρών των ομολόγων» στις χρηματοπιστωτικές αγορές, οι οποίοι πωλούν γαλλικά κρατικά ομόλογα, αυξάνοντας έτσι το κόστος δανεισμού τόσο για το κράτος όσο και για τα νοικοκυριά".

Παρίσι 24/10. «Φορολογήστε τους πλούσιους». Φωτό: Aris Messinis/AFP

"Αυτό που διαρκώς παραβλέπεται" τονίζει ο Ρόμπερτς, "είναι ότι το χρέος του ιδιωτικού τομέα στη Γαλλία είναι, στην πραγματικότητα, πολύ μεγαλύτερο από το χρέος του δημόσιου τομέα. Το πρώτο έφτασε το 134,2% του ΑΕΠ το 2026 – ποσοστό κατά 30% και πλέον υψηλότερο από τον μέσο όρο της ευρωζώνης. Ο ιδιωτικός τομέας λόγω του δανεισμού για ακίνητα και κερδοσκοπικές χρηματοοικονομικές δραστηριότητες είναι αυτός που παρουσιάζει τη μεγαλύτερη ευαλωτότητα. Κι όταν εκδηλώνεται μια χρηματοπιστωτική κατάρρευση στο καπιταλιστικό σύστημα εκείνος που καλείται να διασώσει τις ιδιωτικές τράπεζες ή τους μεγάλους πιστωτές είναι ο δημόσιος τομέας".

Η κυβερνήσεις παρουσιάζουν το υπέρογκο δημόσιο χρέος και τα ελλείμματα ως την αιτία των οικονομικών κρίσεων. Όμως, όπως εξηγεί ο Ρόμπερτς και άλλοι, τα πραγματικά προβλήματα της γαλλικής οικονομίας είναι πολύ πιο βαθιά και αφορούν στη μακροχρόνια επιβράδυνση της ανάπτυξης, στην υποχώρηση των παραγωγικών επενδύσεων και στην πτώση της κερδοφορίας του -καταχρεωμένου- γαλλικού κεφαλαίου που άρχισε στις αρχές του αιώνα, επιδεινώθηκε με την κρίση του 2008 και βρίσκεται σήμερα σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα.

Για την άρχουσα τάξη και την κυβέρνηση αυτή η κρίση, όπως και να ερμηνεύεται, δημιουργεί την ανάγκη για μια άμεση σφοδρή επίθεση στις δημόσιες υπηρεσίες, στην εκπαίδευση, στους μισθούς, στις συντάξεις και στις όποιες κοινωνικές παροχές έχουν απομείνει. Μια προσπάθεια δηλαδή να γεμίσουν η εργατική τάξη και οι πιο ευάλωτοι το βαρέλι δίχως πάτο της κρίσης των βιομηχάνων και των τραπεζιτών.

Γι'αυτό και το αδιέξοδο που συνάντησε ο Λεκορνί στην Εθνοσυνέλευση δεν σήμανε το τέλος της επίθεσής τους. Η κυβέρνηση έστειλε το αρχικό της σχέδιο στη Γερουσία (Άνω Βουλή), όπου η πλειοψηφούσα Δεξιά πιέζει για ακόμη μεγαλύτερες περικοπές. Εκεί ανάμεσα στις προτάσεις που έπεσαν στο τραπέζι βρίσκεται ακόμα και η μη αντικατάσταση του ενός στους δύο δημόσιους υπαλλήλους που συνταξιοδοτούνται, με κάποιες εξαιρέσεις. Αυτό θα σήμαινε κατάργηση περίπου 23.000 θέσεων εργασίας μέσα σε έναν χρόνο!

Πολιτικό αδιέξοδο

Αλλά επειδή φαίνεται πως ούτε στη Γερουσία πρόκειται να λυθεί το πολιτικό αδιέξοδο η κυβέρνηση Λεκορνί αναζητά τρόπους να επιβάλει τον προϋπολογισμό ακόμα και χωρίς την όποια κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Ένα από τα όπλα της είναι το άρθρο 49.3 του γαλλικού Συντάγματος, που επιτρέπει την υιοθέτηση του προϋπολογισμού χωρίς ψηφοφορία στην Εθνοσυνέλευση -εκτός αν υπερψηφιστεί πρόταση δυσπιστίας που ανατρέπει την κυβέρνηση. Μια δεύτερη παράκαμψη προσφέρει το άρθρο 47, που προβλέπει ότι, αν το Κοινοβούλιο δεν έχει αποφασίσει μέσα σε 70 ημέρες από την κατάθεση του προϋπολογισμού, η κυβέρνηση μπορεί να θέσει σε ισχύ τις διατάξεις του με διατάγματα.

Και οι δύο επιλογές έχουν μεγάλο πολιτικό κόστος. Η προσφυγή στο 49.3 μπορεί να οδηγήσει στην πτώση της κυβέρνησης μέσα σε μια κατακερματισμένη Βουλή προκαλώντας πρωτόγνωρη αστάθεια, ενώ η επιβολή του προϋπολογισμού με διατάγματα δεν θα είναι καθόλου εύκολο πράγμα μπροστά σε ένα μαζικό κίνημα που δεν λέει να υποχωρήσει. Η πιθανότητα ενός παρατεταμένου κινήματος καταλήψεων και απεργιών της νεολαίας και της εργατικής τάξης δεν παρακάμπτεται όσο εύκολα παρακάμπτονται τα κοινοβουλευτικά αδιέξοδα.

Μέσα σε αυτή την κρίση, οι φασίστες της Εθνικής Συσπείρωσης της **Μαρίν Λεπέν** και του **Ζορντάν Μπαρντελά** παρουσίασαν τον δικό τους αντι-προϋπολογισμό. Υπόσχονται εξοικονόμηση 140 δισεκατομμυρίων μέχρι το 2032 πετσοκόβοντας τις δαπάνες για τις δημόσιες υπηρεσίες, την κοινωνική ασφάλιση και τα δικαιώματα των μεταναστών, ενώ προτείνουν φοροελαφρύνσεις για τις μεγάλες επιχειρήσεις.

Από τη μία προσπαθούν να πείσουν τη γαλλική άρχουσα τάξη και τις αγορές ότι μπορούν να διαχειριστούν τα συμφέροντά τους καλύτερα απ' τον Μακρόν -γι'αυτό και παρότι κατήγγειλαν τον κυβερνητικό προϋπολογισμό, στις 13 Οκτώβρη οι βουλευτές της βοήθησαν να απορριφθεί η πρόταση των Σοσιαλιστικού Κόμματος για άμεσο μπλοκάρισμά του. Κι από την άλλη προσπαθούν να αποδείξουν ότι μόνο αυτοί μπορούν να τσακίσουν το νεολαιίστικο και εργατικό κίνημα με σκληρότερη καταστολή αλλά και αποπροσανατολίζοντας την οργή προς τον εθνικισμό και τον ρατσισμό.

Μέσα από την σύγκρουση του κινήματος με την κυβέρνηση, η Ανυπότακτη Γαλλία του **Ζαν-Λικ Μελανσόν** έχει αναδειχθεί ως η βασική κοινοβουλευτική δύναμη αντιπολίτευσης απέναντι στον προϋπολογισμό, στον Μακρόν, αλλά και απέναντι στους φασίστες. Έχοντας θέσει ως στόχο -όπως εκφράζεται και στο Μανιφέστο της που πρόσφατα εκδόθηκε με τον τίτλο Το Κοινό μας Μέλλον- "την ανατροπή της κυβέρνησης μέσα από την λαϊκή κινητοποίηση και την προοπτική μιας ριζικής πολιτικής αλλαγής", έχει καταφέρει έως τώρα να δώσει σε μεγάλο βαθμό πολιτική έκφραση στην οργή εκατομμυρίων εργαζομένων και νέων.

Όμως η προοπτική μιας πιθανής νίκης του Μελανσόν στον δεύτερο γύρο των επερχόμενων εκλογών και μιας αριστερής κυβέρνησης, που θα χρησιμοποιήσει τους υπάρχοντες θεσμούς του αστικού κράτους για να εφαρμόσει ένα διαφορετικό πρόγραμμα, δεν απαντά στο πώς θα αντιμετωπιστεί η αντίσταση της άρχουσας τάξης. Ο Μελανσόν μπορεί να απέφυγε να συναντήσει τον Τσίπρα που πήγε να συμμετάσχει στη διαδήλωση στις 5 Νοέμβρη στο Παρίσι, αλλά βαδίζει προς τον ίδιο δρόμο: ρήξη με τη λιτότητα χωρίς οργανωμένη σύγκρουση με τους μηχανισμούς του κράτους.

Η ίδια η κρίση γύρω από τον προϋπολογισμό όμως δείχνει ξεκάθαρα ότι το κράτος δεν είναι ένα ουδέτερο εργαλείο που μπορεί απλώς να περάσει σε άλλα χέρια. Οι πιέσεις των αγορών, οι δεσμεύσεις απέναντι στο μεγάλο κεφάλαιο, "κοράκια των funds" και "τιμωροί των ομολόγων" μαζί και το "βαθύ κράτος" -από τα στελέχη των υπουργείων ως τους μηχανισμούς καταστολής- δεν εξαφανίζονται με μια εκλογική νίκη.

Στη Γαλλία σήμερα, η δυναμική των μαθητικών καταλήψεων και των εργατικών απεργιών ανοίγει τη δυνατότητα να συνδεθούν οι άμεσες διεκδικήσεις για μισθούς, σχολεία, νοσοκομεία με αιτήματα όπως η κρατικοποίηση των μεγάλων επιχειρήσεων και ο εργατικός έλεγχος. Όχι σαν πρόγραμμα που θα το εφαρμόσει μια πιθανή αριστερή κυβέρνηση, αλλά σαν μεταβατικά αιτήματα που μπορούν να ενώσουν τους αγώνες, να αμφισβητήσουν τις προτεραιότητες του προϋπολογισμού και του Μακρόν και να ανοίξουν τον δρόμο για μια συνολικότερη ανατροπή. Το πραγματικό δίλημμα δεν είναι ποιος θα διαχειριστεί τη λιτότητα καλύτερα, αλλά ποια τάξη θα επιβάλει τις δικές της ανάγκες. Και η δύναμη γι' αυτό βρίσκεται στο οργανωμένο εργατικό κίνημα και την επαναστατική Αριστερά.

Δημήτρης Δασκαλάκης